Scanned by CamScanner

University Scholarsh
winners with Mr. Damu
and Mr Nandu.

Scholarship winners
in STD XI with
The Principal

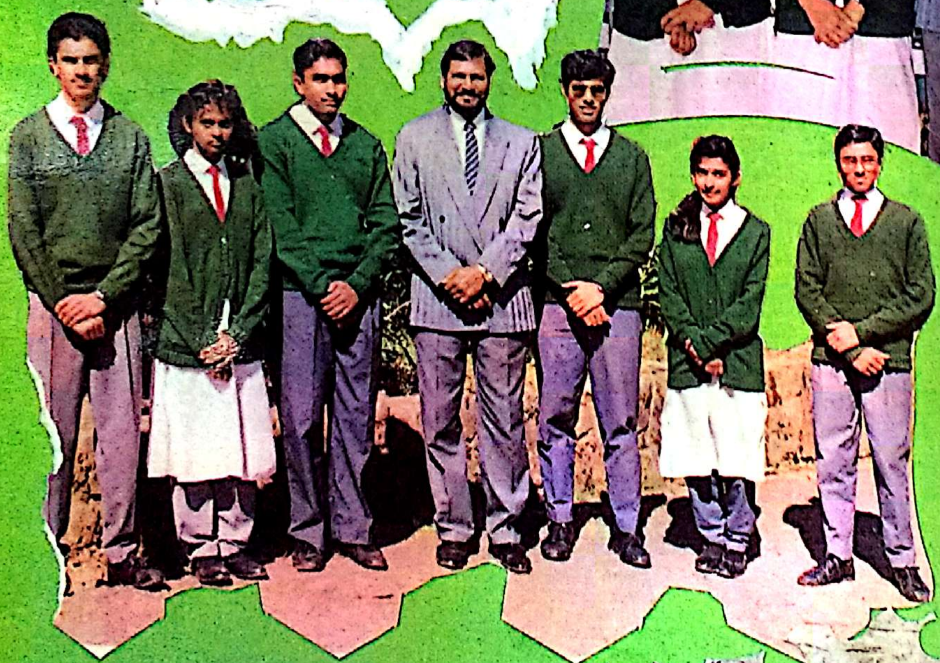

School Prefects
with The Principal

"Thamasoma..
Jyothirgamaga"
The Torch Bearers

Scanned by CamScanner

THE HIGH RANGE SCHOOL

MATTUPATTI, KERALA.

TATA TEA LIMITED

1995 - 96

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY

Scanned by CamScanner

CONTENTS

Editorial	
From The Principal's Desk	
A Decade in Reflection	
We have Progressed	Ruban Vinodkar
An Interview	Class X Students
Eminent Visitors	
School Report	
Special achievements by students	
House Reports	
Anaimudi	Mrs. Reita Paul
Devimalai	Mr. A.Sambath Rajan
Nettimaed	Mrs. Jeneetha Raj
Theerthamalai	Mrs. Chandraprabha
Budding Artists	
To My Teacher (poem)	Anna Jacob
A trip to Sri Lanka	Jyotika Lal
Ode to Boredom (Poem)	Mrs. Meenakshiammal
East is West and West is East	K.R. Ramesh
Do we really care	Gaurav Bhardwaj
Dawn - A New Life (Poem)	Aron Vijaykar
Literature in the Computer Age	Arun Thomas Whitchurch
Philosophy in Science	Mr. M.V. Narayanan
Ill effects of Urbanisation on environment	Vineeth C. Jacobs & Renjith Raju
Word Tales	Ms. Asha Chandran
Innocent Child (Poem)	Jaganlal Babu
Oh! Wild Elephant (Poem)	Ninu Itty Kurian
My Holiday to Malaysia	Shamini Naidu
Dinosaur Show	Nikhil Uthappa
My happy visit to Kidskemp	Salona Uthappa
My Native Place	Anna Babu
Holiday	Aarthy
My Pet Dog	Chetan Appaiah
The Post-Office	Ashish P. George
My Garden	Ria Mary
My Holidays	Siby Mathew
The Padmanabhapuram Palace	Aswathy Maharaj
My Dog	Varun Sudhindra
My Holidays	Ayesha Nusrat
The My Happiness (Poem)	Dona Merin C. Philip
The lost treasure	Jayesh Unnithan
My Monsoon Vacation	Riccu Varghese
My Rosy Cat	Amalor Pava Mary
A Trip to Kutralam	Sundeepak
The Story of Color	Delsy Vibeena
Onam	Ria K. Abraham, Ayesha Nusrat & Kathiresan
Dignity of a Guru	Havina P. Mathew
Tourism in My View	Anna Jacob
My Visit to the Temple City	Vinay Prakash
Examining the Chromosphere	T. Prasath
Distinction Holders	
Blooming Flowers	
Hindi Section	
Tamil Section	
Malayalam Section	
Born Artists	

Scanned by CamScanner

EDITORIAL

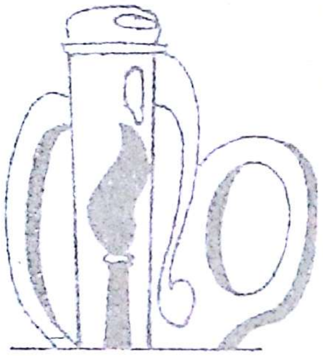

Editorial Board

Mrs. Janaki Thiagarajan
Mr. Itty C. Kurian
Mr. A. Sambathrajan
Ms. P. Asha Chandran
Art and Lay-out
Mr. K.K. Sasi

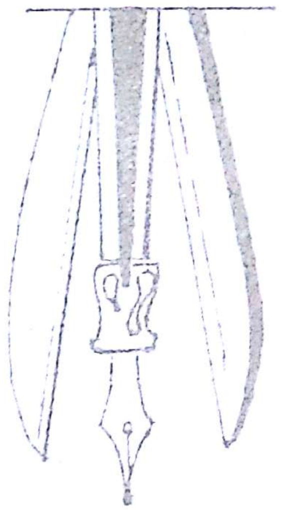

"National integration cannot be built by brick and mortar or with chisel and hammer. It has to grow silently in the minds and hearts of the men and the process by which it can be achieved is by education".

-Dr.S. Radhakrishnan

The education should deepen our insight, widen our horizon and create a meaningful outlook. It should improve inquisitiveness, level-headedness and perseverance.

In this fourth issue of our School Magazine, through photographs and write-ups we have tried to look back at our activities and achievements during the FIRST DECADE. We have progressed. No progress is possible without effort and effort means work. Along with academic discipline we also feed our students with the qualities of the heart such as patriotism and national unity. We create habits, attitudes and qualities of true democratic citizenship.

Staying in a remote corner of the 'Global Village', we have been trying to inculcate in our students the important values in life. In this era where 'moral degradation' has seeped in all walks of life, it's important to learn to live as "human beings", useful citizens and to live in harmony with the environment.

From the faltering steps of infancy we have started walking towards the goal, with the confident steps of youth hood.

The magazine has provided a forum for the students to express their emotions on the subjects, they strongly feel about, and also to exhibit their imagination and creative skills.

To conclude with a prayer:

"God grant us the serenity to accept the things we cannot change.

Courage to change the things we can, and the wisdom to know the difference".

T. JANAKI

Scanned by CamScanner

FROM THE PRINCIPAL'S DESK

Another year has rolled by with tremendous speed and our airship, ever soaring higher and further, now carries 435 girls and boys, with 30 teachers, delicately piloting it to newer destinations.

'THAMASOMA JYOTHIR GAMAYA' (FROM DARKNESS TO LIGHT). The year has seen the school fulfil its motto on various fronts, enlightening the students along the way about various values in life.

I have my own definition of SCHOOL. No, not the standard one of 'where a child goes to study etc' but a more philosophical and pragmatic one in which each alphabet of the word SCHOOL has special meaning leading to a wholesome understanding of our life and this world:

S	FOR SCHOOL	-	Experiencing the tenderness of childhood in all its glory and joyfulness, so that it is cherished long after it is no more.
C	FOR COLLEGE	-	learning about adolescence and preparing for adulthood and the real and living world lying ahead.
H	FOR HOME	-	learning about home, family, adult life, and its values.
O	FOR OFFICE	-	our working life, its ethos, and its values.
O	FOR OUTDOORS	-	games, exercise, physical well-being and its value, and finally
L	FOR LEISURE	-	the value of leisure-time and how best to utilise it. (Something most Indians find very difficult to do appropriately and constructively)

Good schools should not just stop at teaching from books and completing the syllabus- but inculcate in every child the values of each of the real, life-oriented areas, so that, when he or she is ready to leave school, he or she is also adequately ready for the world beyond and the challenges ahead. Only then is education in a school complete.

School-life is like a dense forest- dark and unknown, relatively unexplored, and full of mystery and intrigue. Only those with the courage to follow a new path with indefatigable zest come out smiling. Robert Frost's lines from two different poems should help us to shake of the shackles of a cliched world:

1

Two roads diverged in a wood, and I,
I took the one less travelled by...
And that has made all the difference.

2

The woods are lovely, dark, and deep,
But I have promises to keep,
And miles to go before I sleep,
And miles to go before I sleep.

(SARVESH NAIDU)

Scanned by CamScanner

A DECADE IN Reflection

Scanned by CamScanner

Scanned by CamScanner

A DECADE IN Reflection

Scanned by CamScanner

TATA TEA LIMITED

Standard Chartered Bank Bldg., Mahatma Gandhi Road, (P.O. Box 73) Bombay - 400 001
Tel: 204-4440, 204-8355, 204-4344, 204-9927
Telegrams: 'MERCATOR' Bombay, Telex: 011-86983 (TFIN IN), Fax: (91-22) 204-7344

I am indeed glad to know that the High Range School has completed the first decade of its existence.

I would like to take this opportunity to say how delighted I am to learn of the steady progress which the school has made.

[You give me too much credit as being "one of the prime movers" of this school project. During one of my early trips to Munnar, I heard from many of the estate staff - and more particularly their wives - that they were compelled to send their children away to distant places for their schooling in the absence of adequate facilities in Munnar. Fortunately, many could afford to do so, but there was clearly a greater need for a school in the High Range for the children of our large number of employees and, equally important, to make it accessible from our far-flung estates. It only required a suggestion to this effect to Mr. R.K. Krishna Kumar (who was then in charge of SIPD) and, in his usual energetic way, he took it on as a priority project and ensured its successful completion.]

I have visited the school on two occasions and the enthusiasm of the school management and staff and of the students was palpably visible. It is an establishment and an achievement to be justifiably proud of.

I must tell you that outside visitors who inevitably rave about the beauty of Munnar, particularly express their admiration for the school and the hospital facilities provided by our company.

I know that under your guidance, the High Range School will train and equip the students to complete their studies proficiently. I am also sure that, apart from enabling them to acquire further qualifications to meet the intensely competitive environment which they will face when they leave the school, they will also emerge as better human beings as they have the advantage of growing up in a better environment.

With kind regards,

Yours sincerely,

N. A. Soonawala

(N.A. Soonawala)

Scanned by CamScanner

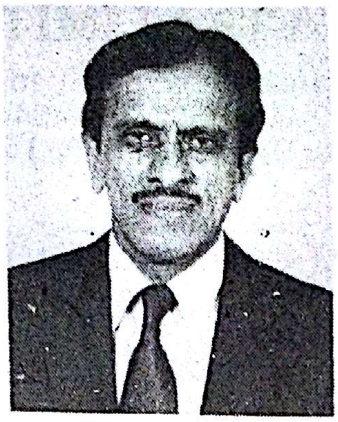

TATA TEA LIMITED

1, Bishop Lefroy Road, Calcutta-700 020

Telephones:
2472609 2472450
2470993 2470747
2473779 2473977
2471806 2472794
2473654 2471891
2473915 402422

The High Range School completes 10 splendid years of existence. It was visualised as an experiment in transformation, in its widest sense, and I am glad that, looking back over the last 10 years, it has very effectively addressed this task..

I would like to congratulate you, the staff, Management Committee and everyone associated with the School for an outstanding job well done. All of us feel very proud of the Institution that has been built.

Yours faithfully,

(R.K. KRISHNA KUMAR)
MANAGING DIRECTOR

Scanned by CamScanner

Tata Tetley

TATA TETLEY LIMITED

73/74, K.P.K. Menon Road, Willingdon Island, Cochin-682 003.

The High Range School has been very close to my heart and I always consider it a great privilege to have been able to contribute significantly in the starting phase of the school. Needless to say it was a very challenging task to integrate the objectives of the Company, expectations of parents, ambition of teachers and the enthusiasm of students.

I am extremely happy to hear that the school has made excellent progress under your leadership and I wish everyone in the school a bright future.

-V. Venkiteswaran
Chairman
High Range School Committee
(from 1987 to Dec. '89)

Scanned by CamScanner

A DECADE OF THE HIGH RANGE SCHOOL

High Range School is a unique institution of its kind in the plantation circle in the country. It caters to the children of workers, staff and managers of Tata Tea in the High Ranges. They all sit together, study together, play together irrespective of the positions occupied by their parents. I was the Chairman of the School for a brief period from 7.12.1989 to 18.10.1990. During my Chairmanship, I was concerned about the academic development of the School and I am very proud to state that during my tenure Mrs. Balakrishnan a well-known educationist was nominated to the School Managing Committee. Mrs. Balakrishnan was the Principal of the Chinmaya Vidyalaya at that time and is well known in the education field in Kerala.

Mrs. Balakrishnan had made a lot of contribution in improving the educational standard of High Range School.

I consider the High Range School today as one of the best schools in the district and I am extremely proud as I look back as a past Chairman of this institution. A decade has passed in the history of the school in the High Ranges and I wish everyone concerned all the very best for the future.

Cochin,
8.9.1995.

Hamid.

(Hameed Ashraff)
Chairman
High Range School Committee
(from Dec. '89 to Dec.90)

Scanned by CamScanner

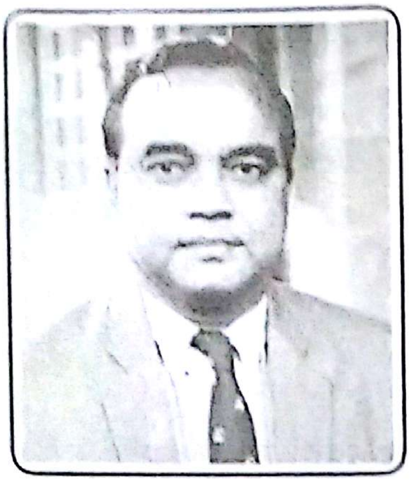

It was late Mr. Abraham Varghese, the then General Manager of Tata Tea Limited, who had persuaded me to take over the Chairmanship of the High Range School. I took over on 7th January 1991. Late Mr. Abraham Varghese was a great patron of the School. Whenever he got an opportunity, he used to discuss with me the progress of the School.

At the fag end of the term of the First batch of the 10th standard students, the question of whether the School should start 11th and 12th standards came up before us. Both Mr. Varghese and I were of the view that 11th and 12th were a must since there would be a rush for admission to 11th standard in the other schools. After our discussion Mr. Varghese took up the matter with Tata Tea Managing Director Mr. R.K. Krishnakumar and he promptly approved the proposal. This right decision at the right time has helped the High Range School students to do their plus two here, from the first batch itself.

Tata Tea M.D., Mr. Krishnakumar's wholehearted support to the High Range School is one of the main reasons for the success of this institution through the years. Unless his support and blessings were there, the School could not have gone beyond 10th standard.

When I look back to the past as Chairman of the School, I am very proud to state that Mr. Krishnakumar and late Mr. Varghese are the two important factors for the growth and success of the High Range School.

Munnar,
18..09..1995

T. Damu
Chairman,
High Range School Committee

Scanned by CamScanner

KEEP IT UP!

I have been closely associated with High Range School only since 1992 when I joined as a Member of the School Managing Committee. That was the year in which the first batch of High Range School students appeared for the Class X CBSE examination. It is only natural that there would be some apprehension in the minds of students appearing for the Class X CBSE exam; and that too when they constitute the first batch from a school. With this impression the High Range School Managing committee had been discussing the Class X exam as a special subject right from early 1991 at each of its five committee meetings held before the CBSE exam in 1992. The minute attention to every aspect bestowed by the Committee definitely indicates their concern and interest in the affairs of the school and its students. On going through the minutes of meetings held during the above period, something of interest which I noticed is that while the students were very confident about the CBSE exam, the Committee appeared to be a more apprehensive lot! Well, all this concern brought in good results. Since then many batches have appeared for both Class X and Class XII examinations, and the results have been good. Keep it up!

Since its inception 11 years ago, the school has progressed well both in academic and co-curricular fields. Perhaps this could be the only school in the country where students from such widely differing social and economic background are studying together, and that too in such harmonious cordiality. We in Tata Tea are happy that our Managing Director's vision of providing high calibre educational facilities to children of all categories of employees in the plantations in High Range under one roof has been fulfilled in a very big way. Now it is up to the students to live up to his expectation that one day a student of this school would become the Chairman of Tata Tea. We have had many first classes and distinctions in the Class X and XII Public Examinations. We should now aspire for and achieve more, and I take this opportunity to urge the students and teachers to set their goals very high and bring laurels to the school in the years to come.

P.G. PRAKASH SHANKER
Member
High Range School Committee

Scanned by CamScanner

The Beginning

"We thank you for your interesting report dated 10th instant on the above subject." yours faithfully, per pro Tata Tea Ltd.,.... S/d M R P L Lappin.

This was perhaps the genesis of what is today the High Range School. The year 1984 and the month July. The subject refered to was the visit Vishu and I had made to the Gokak Mills School near Belgaum, a week earlier. We had been nominated to visit a school that was run by a corporate body. We did and met with Mr. D J Madan of the Gokak Mills and Mr. Snee an Englishman who was in charge of that school.

We were impressed with what we saw. Our "trained" planter's minds not being able to digest the fact that a corporate unit could run a very compact and good school. Change is normally difficult to comprehend and more unpalatable to accept but this one visit set us thinking. I recall Vishu and me talking of the if's and but's and why's on our return journey. We met at the club and decided how we should put together our report. Would feathers be ruffled? Are we stepping into an unknown area that we have little knowledge of? What will our peers say...... quite apart from our own friends? Perhaps the hidden hand of Destiny guided us and we put in our report that Tata Tea was surely no less competent or capable of making an even better job than the Gokak Mills school. Today when I drop my daughter at the bus pick-up point, memories come flooding and I feel proud that Tata Tea turned a dream into a reality, and what a superb setup has been established!

A new idea needs time and encouragement and true grit to succeed. And with the High Range School the people made a world of difference. We had Mr. McMahon..... that dear gentle soul who had virtual nightmares dealing with the Planting Bureaucracy not to mention the host of "know it alls" who always knew that they knew best!! Sure the school had its share of turbulence and nerve-racking budget meetings but in recall I feel that every penny of the trouble was worth it. The people here, Abe, Paddy, Vishu, Jaishree Kumar (another indomitable spirit!) Mac, Miss Packianathan, Chengu, Venku and the guiding hand of Mr. Krishnakumar that permeated the first two years was the grit behind it all.

Has it been worth it all? Perhaps the answer to this will have individual nuances but when the net result is taken stock of I believe that there will be a loud and clear chorous... YES. The insulation of the dear Planter's world got a thump with the new buildings coming up. Suddenly a wind of change was discernable even in small matters as a result of the birth of the school. It was as if this birth had brought with it a message of love, comprehension and a vital need of a dynamic tomorrow. Yesterday I dreamt and today I see it happening was the refrain of many a parent. I had an opportunity to interact with during the early days. The district has changed... our lives keep changing.. .we were children once and are parents now... our outlook has changed! This was only possible with the Tatas. If we are to feel happy when we see smartly turned out children from a cross section of society walk with their heads held high and a glow on their faces, then we should feel happy that we are part of the spirit of the Tata ethos that has made this happen, to this little. unknown tea district.

Sunil Pratap
Ex-Member,
High Range School Committee.

Scanned by CamScanner

Kalaar Estate,
15th September, 1995

A DREAM COME TRUE

Monday the 3rd December 1983 was an important day as far as the High Range School is concerned. It really seemed a dream when Mr. Soonawala, the Vice-Chairman and Mr. Krishnakumar, Managing Director of Messrs Tata Tea Limited told the then existing High Range School committee which was running a single teacher school for the children of the Management staff (number 1 - 10 children) at a building attached to High Range Club, to go ahead to start a full-fledged school in Munnar for which money and place was no bar. Our young and enthusiastic committee consisting of Mr. Sunil Pratap and Mr. Sivaramakrishnan swung into action and prepared the first budget of Rs.12000/- for the year 1984-85 and started with the approval of 3 classes - LKG, UKG and 1st Standard in the existing building. It was a wonderful experience when we visited schools at various places namely,

1) Gokak - to study the details of a company-run school,

2) Madras - to study the different systems of education, the area required for a building, the class - rooms and the basic administrative structure, method of recrui ting teachers etc.

3) Korati - to study the system of education that is being imparted to the students coming from different backrounds with the object of social integration.

While the entire society was wondering if this could be possible, the committee was confident of introducing this new system breaking old inhibitions and traditions and finally submitted a report for Rs.36 lakhs adding one new class every year.

Selection of the site was not very difficult as there was only two sites available - one was in Munnar (Gymkhana ground) and the other the present site.

We were indeed very fortunate in getting Mr. McMahon who had vast experience in establishing schools as our Headmaster, to start a new school. He really did give a very good beginning and was loved and respected by all his students. Short-listing the teachers from 2000 applicants was a tough task. The selection of students on merit was no problem though the 10% of the total strength of students (2 children) from among the workers' children was a tough job. But the wives of the committee members came forward to visit every creche on the estates to select the children and it is gratifying to see how well the children have done so far. The selection went off well without any complaints.

It was an experience staying in the committee for the first 5 years from the time of the school's inception and to see the progress of the school to the present level within a short period of 10 years with additional classes, science laborotories, auditorium, library, sports ground, nature clubs, participating in inter-school competitions etc. I must congratulate the dedicated teachers, the Principal and the subsequent Managing committees who have made all this possible.

Probably, the Goddess' blessings have made all this possible as the new building at the new site was inaugurated on Vijayadhasami day in 1985.

K.N. CHANGAPPA.
(Ex-Member) High Range School Committee

RECOLLECTIONS FROM THE PAST

The students of the batch 1992-93 of CBSE and the teachers may recall the day in 1984 when a school van brought them from the Workshop Recreation Club where classes used to be held those days, to a site at Mattupatti, for a picnic.

Little would they have realised the significant role they were playing by way of laying the foundation of a building which in future would be a centre for the pursuit of academic excellence as well as all-round development of personalities. As the building took the shape of a full-fledged academic institution the little children of those days blossomed into confident adolescents.

The process of growth was initiated by the Headmaster, Mr. W.J. McMahon, a veteran teacher of English and an affectionate fatherly figure for the school staff as well as parents. The students must be having fond remembrances of his excellent teaching of "Better English", singing with them in the music classes and being directed by him in school plays.

One of the difficulties generally faced by the students of the High Range School is long hours of travel followed by long walks (for a few) to reach home. Once this was highlighted in a meeting of the parents, teachers and senior representatives of Tata Tea Ltd. Gradually I got myself involved in the main stream of activities including teaching in temporary absences of the teacher.

In April 1989 when the school started striding in the right path under the guidance of Mr. McMahon, it was time for him to retire. The newly appointed headmaster, Mr. Krishnaswamy joined two months later and decided to quit after six months.

In the process of growth of an institutiion, the needs of the hour, challenges to overcome, priorities in the operational areas vary from time to time. If the needs are perceived, identified and incorporated into the plan of action, the process of growth can be continued undeterred.

The perceived need of the school in May 1989 was to obtain a formal recognition from the Board of Secondary Education. The criteria for recognition was found out and made known to all the teachers and members of the Managing Committee. With the help and guidance from well-wishers like Mrs. Kamakshi Balakrishnan, the then Principal of Chinmaya Vidyalaya, Ernakulam and necessary support from the Regional Office and Munnar Workshop, the developmental activities were carried on in full swing.

By July 1990 the three science laboratories were constructed and equipped, the play-ground was modified to the required specification, the curriculum and time-table were made to conform with the stipulations of CBSE. The inspection team from CBSE comprising of Dr. Haridas, (who is now an educationist member on the committee) after a meticulous inspection for two days, sent his recommendation to the CBSE. The name of the High Range School appeared in the list of CBSE schools.

The newly found confidence in the committed team-work of the teachers was instrumental in braving through another phase of uncertainty when Mr. S. Banerjee the third Headmaster joined on 15 th August 1990 and chose to quit in October.

The academic curriculum as well as excursions, Annual Day function, sports and exhibitions, Inter-House Competitions, workshop for the Mathematics teachers, Nature's camp were held as per schedule with the committed efforts of the teachers.

It is gratifying to note that The High Range School has been blessed with steady leadership and the right kind of inspiration to excel in all spheres. The hope which was ushered in, in the plantation community in 1984 where children used to leave home at a tender age for receiving formal education, has not only been fulfilled but has successfully generated greater hopes of higher achievement. My best wishes to the Principal, Mr. Sarvesh Naidu, all the members of teaching and non-teaching staff and the students of the High Range school in all their future endeavours.

MANASWITA SENGUPTA
Officiating Principal
(Oct '90 to May '91)

Scanned by CamScanner

MEMOIRS OF THE BY-GONE

From a humble beginning in the High Range Club premises on 1st June 1984, with three classes, three teachers and 45 students, the school has come up a long way in the short span of a decade. The late Mr. W.J. McMahon, the first Headmaster, was instrumental in laying a good foundation for the school, and the students who were trained by him, or their parents, can never forget this gem of a person.

To a corporate giant like Tata Tea, running a school was something new. Hence in the initial stages the Committee experienced a lot of difficulties in surmounting various unexpected problems that arose from time to time. One instance I recall is when for the first time the School had to approach CBSE in connection with affiliation of Middle School syllabus, and no one in the Committee was sure of how to go about it! But such handicaps were always overcome, and I deem it a great privilege to have had the opportunity to associate myself in the process right from the inception of the School.

Till early 1987 there was no forum where the parents could express their grievances, or put forward suggestions. As I was easily accessible, parents used to convey their grievances and suggestions to me and I used to be saddled with the task of taking these up at Committee meetings, with the result I was branded 'complaint master' by one of the School Committee chairmen. But the fact remains that the Committee always patiently heard me with a positive attitude, and in fact such grievances and suggestions from parents and even teachers helped in streamlining matters and also taking corrective action where required.

In 1987 an open-house meeting with parents was organised for the first time, and such meetings were held regularly until the formation of Parents-Teachers Association. Parents used to come up with their views and suggestions at these meetings, and many points raised at such meetings have since been implemented. It was at one such open-house meeting that the parents raised the problem regarding the children having to take cold lunch which was carried by them in the mornings, and the Managing Director who was present for the meeting suggested provision of some wholesome food to all students. Accordingly the practice of providing free milk and biscuits to students in the afternoons came into force. This indeed was a great gesture on the part of the company, and was appreciated by all.

While on the subject of milk supply, I remember the occasion when we were flooded with complaints regarding the quality of milk, by way of 'foul smell', 'greenish colour', 'vomiting', etc. Hurried discussions with officials of Indo-Swiss, the milk suppliers, followed, and in due course the complaints were sorted out to everyone's satisfaction. In the meantime, the Headmaster was entrusted with the task of tasting the milk daily for sometime, and in the process, Tata Tea, which can boast of a number of Tea-Tasters, ended up having a 'Milk-Taster' too!

'Home-work' has been, and continues to be, a subject which keeps coming up at regular intervals at Committee meetings. Interestingly, at an open-house meeting which the Committee had with parents in 1988, there were complaints that the students are given very little home-work, or no home-work at all! Although it was explained that separate periods were allotted at school to tackle home-work, the parents were not happy, and wanted more home-work to be given to be done at "home". Apparently the Headmaster fell for this request, because at the next open-house meeting held just five months later there were a spate of complaints that the home-work assigned was more, and the burden should be reduced! Such complaints kept coming up at intervals, and the school always came up with some balancing tricks. I think NCERT got wind of the Committee's predicament (and parents' too!), because from a recent paper report I see that NCERT's latest recommendation is to do away with home-work in all primary classes!

The performance of the school has been creditable considering its young age. All credit goes to the teachers and students in giving the Annual Day programmes a professional touch. I still remember the first Annual Day of the School held at KDH Club auditorium, where I had joined the teachers in practically carrying the students on and off the stage, with many kids wondering what was really happening to them. But today these kids carry us off our feet with their wonderful shows being put up in the school auditorium.

Let us not rest on past glory; there is more to be done and much more to be achieved. We have now a well-balanced and dedicated team of teaching staff, and under the dynamic leadership of Mr. Sarvesh Naidu, the Principal, I am sure they will carry the school to greater heights in the years to come. All the best.

-JOHN PEREIRA
Member, High Range School Committee

Scanned by CamScanner

WE HAVE PROGRESSED

A decade has passed, and HRS is ten years old. Yes, for the past ten years, HRS has been improving at great pace. Ten years back, in 1985 this school was started by the company with Mr. McMahon as its Headmaster. Even though it wasn't a full-fledged school at that time, it was a matter of great happiness for the parents in the High Ranges since they needn't send their children to the plains for education.

Mr. McMahon is one of the unforgettable heads we ever had. He was 'An old man with a young heart' as some teach ers of our school defined him. He has captured an unforgettable place in the minds of many students and teachers. Mr. McMahon was also a wonderful singer and encouraged singing and music in the school.

After the retiring of Mr. McMahon, there came two heads for this institution Mr. Bannerjee and Mr. Krishnaswamy, who have also done a great deal in the improvement of the school. Mr. P.V. Chacko, under whose leadership the school was able to improve, is also an unforgettable head.

And now after a decade, here we are, with our illustrious Principal, Mr. Sarvesh Naidu. We are blessed with a very friendly set of teachers, which I think, no other school in Kerala has. They are not only teachers but, friends, philosophers and guides.

Coming to academics, the general performance in every subject is good with an exception of Maths. Maths is a subject in which majority of the students fail to achieve good marks.

But the school has had a series of Maths teachers who were experts in the subject but the sad part is that many of them stayed here for a very short span of time.

In the field of games, we have improved a lot. Going down memory lane, I remember, students playing in the area in the front of the school. At that time, that place was the playground for us and we even used to play football there. But, now, we have a huge play ground and sports kits for almost all the games. Now we have also an auditorium for various indoor games and cultural shows. However there hasn't been a champion from our school who could win state-level tournaments.

We have also progressed in the field of art. I remember the days when we just used crayons for colouring. But, now we have switched over to oil painting and sculpture, which marks sure change. The influence of computers all over has made the students of HRS learn its usage from Class III. More over the school has successfully sent off two+2 batches.

Going down memory lane and looking at the various aspects in which our school has improved since 1985, makes me feel proud of my school, my friends and school mates, my teachers and of course, our Principal.

RUBAN VINODKAR
CLASS IX

Scanned by CamScanner

A Tete-a-tete with the Senior Members of the School

As HRS has completed ten successful years and is going strong, we thought of having a chat with Mrs. Celine, Mrs. Jeeva, Mr. Chelladurai and Mr. Iyyadurai-four people who are with us right from the birth of this school. We felt these non-teaching staff could rightly tell us about the long way HRS has come since its humble beginning at High Range Club premises, a decade back.

QUESTION	— When did you first hear of this school and how did you come to join it?
Mrs. Celine	— I was working in a school at Mysore when I met Mr. & Mrs. K.N. Chengappa. They told me about this school and asked me to join.
QUESTION	— What do you have to say about your experience in this school?
Mrs. Celine	— The school has really come up. I knew this will happen.
Mr. Chelladurai	— The school is working smoothly now. I joined here in 1986. I find a lot of changes now than what it was when I came here first.
Mr. Iyyadurai	— Yes, the school is functioning well now. We have had varied experiences in past 10 years.
QUESTION	— Do you find any difference in the present L.K.G. students as compared to us, when we were in L.K.G.?
Mrs. Celine	— The present children are very smart. I don't mean you were not smart, but competition to get admission in our school has really increased, you know.
Mrs. Jeeva	— These students are very bold. They are not shy and timid as most of you were in L.K.G.
Mr. Iyyadurai	— These children know more about many things around them.
Mr. Chelladurai	— They are very smart. They keep asking so many questions and are definitely very bold and not afraid of anything or anyone. Some years back children were scared when we raised our voice.
QUESTION	— What do you think of the different head masters the school has seen?
Mrs. Celine	— There had been few headmasters who had come and left. They all worked for the improvement of the school. But I find Mr. Sarvesh Naidu doing a lot for the development and progress of the school.
Mrs. Jeeva	— Mr. McMahon was also a nice man, who was a fatherly figure to all.
Mr. Chelladuri & Mr. Iyyadurai	— Mr. Sarvesh Naidu, like Mr. McMahon, is working hard to bring up the name of the school. He mingles with all the people in the school without showing any difference.
Mrs. Celine	— The other headmasters were here only for a short while and we really did not know them well. They were all good.
QUESTION	— Would you like to say about any particular student who was or is studying in school, who has made an impression on you?
Mrs. Celine	— I would like to mention Dheivya who has left and Havina who is in Class VIII now.
Mrs. Jeeva	— We have seen their growth from LKG days and even today anywhere they meet us they would wish and talk to us.
Mrs. Celine	— I can never forget these two girls. They are very humble, loving and obedient children. They have helped me a lot, in taking care of small children during lunch break.
Mrs. Jeeva & Mr. Chelladurai	— These girls have a natural love for small children.
QUESTION	— Finally, what's your advice to the students of our school?
All four	— Study well. Get good marks. Come out with flying colours and keep the school flag flying high.
Mrs. Celine	— Always love others and obey your teachers and elders and earn a good name for yourselves and the school.
QUESTION	— Will you leave the school if you get a better job or a high post anywhere else?
Mrs. Celine Mrs. Jeeva	— Oh! No, never, not at all. We really like the teachers, children, principal, the surroundigs and the general atmosphere in the school. We are very comfortable here. We don't want to leave all these. Even the holidays are boring without seeing the children.
Mr. Chelladurai & Mr. Iyyadurai	— We will not leave the school, we want to stay here for a long, long time, till the last.

As we heard the bell for the class we thanked them for sharing their views and taking pride in the fact that in these years the school has become another home away from home not only for us, but also for the 'akkas' and the 'annas'. This is a big family and the members really love each other and are willing to work for the betterment of each of its members. It is indeed a heart-warming thought.

(Tamil conversation has been translated)

T. Selvathai
Sneha Jasmine
Shamini, Kavitha
Class X

Scanned by CamScanner

EMINENT VISITORS

The School continues to attract important visitors:

1994

7 th November	—Ms. Mina Rod, French Correspondent for AFRIQUE ASIE, a French Magazine.

1995

14 th February	—Lady Muir (W/o the former chairman of James Finlay & Co.) and her son Mr. Robert Muir.
9 th March	—Mr. & Mrs. Conger, Research Scholars from the United States.
15 th March	—Sir. David and Lady Sandra Rowe-Ham (Lord Mayor of London 1987) from the United Kingdom.
29 th April	—A team from the Indian Navy.
8 th May	—Lt. Gen. Malik (Commandant DSSC Wellington) & Mrs. Malik addressed the School in Assembly.
24 th May	—Mr. William Gillmore, Quaker Oats Co., Chicago, USA.
15 th June	—Mr. Siddharth Kak, anchor of 'Surabhi', the cultural show on Doordarshan, addressed our students.
4 th October	—Mr.R.K. Krishnakumar, the Managing Director visited the school and also addressed the teachers.
11 th November	—Baron & Baroness, Charles De Cooman, D'Herlickhore of Switzerland.
5 th December	—Ms. Joice La Barbera, Tata Tea Inc. USA.
11 th December	—Mr. Fergus Thomas and Ms. Marina King-School of Oriental and African Studies, University of London.
12 th December	—Mrs. Indrani Lahiri (Lawrence School, Lovedale) and Mr. & Mrs. Banerjee-Computer Chip Specialist from California, USA.
28 th December	—Mr. & Mrs. Darbari Seth, Chairman Emeritus, Tata Tea Ltd.

1996

6 th January	—Mr. & Mrs. F.C. Baria (Tata Tea Ltd., Bombay).
25 th January	—Mr. & Mrs. Muthanna (Cons Coffee Ltd.)

Scanned by CamScanner

SCHOOL REPORT

(November '94 to March 1996)

27 students appeared in the CBSE Xth Exam held in March, 1995. 22 passed in First Division (9 Distinctions), and 5 in Second Division. In XII th Standard 18 students appeared for the Exam, 12 in Sciences and 6 in Humanities. 16 got a first Division (2 Distinctions), 1 got Second Division and 1, a compartment in Chemistry (subsequently cleared in August 1995).

It is heartening to see our Old & Ex-students reaching out for good colleges and Universities and doing well. Their achievements are regularly highlighted in the School Newsletter.

Ravisankar, Saji John and Ganesan, all workers' children, got a First Division and have been granted full High Range School Scholarships for University Education.

In addition the Managing Director gave a Cash Award of Rs. 2500/- each to these three boys in recognition of their achievement.

Two students have featured in the Merit-List of the 25 Private CBSE Schools of Cochin and Kottayam under the umbrella of EAPSC-SAHODAYA:

1. P.R. Chockalingam, Std. X, for getting the highest marks in Social Science (97%) amongst all the 25 Schools.
2. R. Abhilash, Std. XII, for getting the highest marks in Malayalam amongst the schools offering Malayalam in Std. XII.

P.R. Chockalingam was awarded a Certificate of Merit by CBSE for being with in the top 1% at all India Level in Social Science in Standard X.

EDUCATIONAL WORKSHOPS & SEMINARS

1. 17 th November, 1994, Slide-show and talk on different species of flora and fauna- Mr. Uthaman, Publicity Officer of World Wildlife Fund.
2. 23 rd May, 1995 students of Stds. X, XI & XII attended a Career Counselling Session by Dr. Venkatraman, Professor, St. Albert's College, Cochin.
3. On 6 th June, Dr. Sunderarajan, Asst. Professor, Texas University, USA, gave a talk on Economics to the students of Standards IX to XII.
4. On 28 th August, Dr. (Mrs) Jaya Venugopal Rao (Principal, GSS Jain Vidyalaya) and her team organised a LOIC Workshop for the teachers of the school regarding innovative teaching and assignment methodology.
5. An Introductory Seminar on 'Adolescent Education' for Stds. X, XI & XII was conducted by the Principal and Dr. Sherly George in November '95 followed by another session in January, 1996.

SEMINAR FOR TEACHERS:

1. On 4 th November, 1994 a Language Teachers' Seminar was organised in the school by Mrs. Krishnamani and Ms. Asha Chandran.
2. The Principal attended a three-day All-India Conference of CBSE Principals in Madras from 12 th to 14 th November, 1994.
3. Mrs. Flory Gomez, attended a Workshop on Pre-Primary Education on 10 th and 11 th of April at Chinmaya Vidyalaya, Cochin.
4. Ms. Asha Chandran attended a 4-day Testing and Evaluation Workshop (CBSE-ELT Project) at the Central Institute of English and Foreign Languages, Hyderabad in February and a Question Banking Workshop in May.
5. The Principal and Ms. Asha Chandran attended a 4-day Interna

Scanned by CamScanner

tional Seminar on 'The Language Curriculum-Dynamics of Change' at the Central Institute of English and Foreign Languages, Hyderabad between 22 nd and 25 th of August. Ms. Asha Chandran also presented a paper on "CBSE Writing Assessment Scale", which was based on her mini-research project.

6. Dr. Sherly George and Mr. K. Srinivasan attended a course on Life Oriented Inquiry Centre (LOIC) from 22 nd to 28 th July at Guru Shree Shanti Vijay Jain Vidyalaya, Madras. It is an educational programme which believes in no school bag, no homework, self-evaluation by Learners etc and basically making life and Learning in Primary School more enjoyable.
7 The Principal attended the EAPSC-SAHODAYA Principals' Conference for LOIC in Cochin on 26 th August.
8. Mr. Arivarasu and Mr. Muralidharan attended a one-day workshop on Maths Teaching in Ernakulam in September.
9. Mr. Arivarasu attended the 30 th All-India Annual Conference of Maths Teachers in December 1995 in Madras.
10. Mrs. Reita Paul and Mrs. Krishnamani attended the English Language Teaching Workshop conducted by Oxford University Press at Cochin on January 11 th.
11. Mrs. Annamma Mathew attended a Science Workshop on Satellite Communication, Polymers and Biotechnology in Cochin in January 1996.
12. Ms. Asha Chandran was one of the Resource Persons in a 'Testing Workshop' for English organised by CBSE and CIEFL at Ranipet in February, 1996.

CHANGES IN TEACHING STAFF

Mesdames Mini Joseph, Mini Mary, Shailaja, Latha Karayi, Punitha and Messrs. Thomas, Sreekumar, Gopalakrishnan left the school and Mrs. Priya Viju, Messrs. L. Arivarasu, G. Ullas, P. Yaswant Mallya and Miss. Beena have joined in their places. Miss Punitha rejoined in January 1996.

SPORTS EVENTS

In October 1994 the school's Senior Girls Basketball Team took part in the K.M. Munshi Memorial Basketball Tournament in Ernakulam. They lost in the semi-finals. 15 students took part in the K.M. Munshi Memorial Athletics Meet in December 1994.

The 10 th Annual Sports Day Function and Annual Exhibition was held on 28 th January, 1995. The Chief-Guest was Major General (Retd.) Ranbir Bakshi. 27 students were awarded the yellow-belt for Karate.

In October 1995, 12 students took part in the Open Table Tennis Tournament held at Munnar.

The 11 th Annual Sports Day Function and Annual Exhibition was held on Sunday, 28 th January 1996. Mr. N.A. Soonawala, Deputy Chairman, Tata Tea Limited was the Chief Guest and Mrs. Setna, wife of Mr. J.K. Setna, Director, Tata Sons Ltd. gave away the prizes. Mr. S.A. Sabhawala, Director, Tata Sons Ltd. inaugurated the Exhibition.

6 students were awarded Blue Belts and 5, Yellow Belts for Karate in March 1996.

CULTURAL AND INTER-MURAL EVENTS

1. PRATHEEKSHA '94

In Octorber 1994, a group of 13 students accompanied by 2 teachers went

Scanned by CamScanner

to Cochin to participate in Pratheeksha '94, an Inter-School Cultural Festival.

2. SAHODAYA FEST-1994

Our School participated in the Sahodaya Fest'94 a Cultural Festival on 19 th and 20 th of November, 1994. The Dances put up were Alarippu, the Gypsy Dance, Norwegian Dance and a Hindi Song. 12 students represented the school and another 13 accompanied as spectators along with four teachers. This was the first time the High Range School participated in such a big festival.

3. The XI th Annual Day function was held on October 28 th. Mr. Aryadan Mohammed, Minister for Labour & Tourism was the Chief Guest and Mr. Hamid Ashraff, Executive Director, Tata Tea Ltd. (SIPD) presided over the Function.

5. The School Senior & Junior Quiz Teams participated in a Science Quiz competition organised by Bharatiya Vidya Bhavan, Cochin in February, 1996.

SCHOOL SCOUTS AND GUIDES

1. The Movement Continues to be active in School. The Scouts and Guides participated in the 26 th District Rally. All Scouts and Guides secured 'A' Grade in all activities and the Scouts were awarded the Chairman's Trophy.

2. In December 1994, 6 Scouts, 2 Guides and 2 Teachers of our school attended the National Adventure Programme at Pachmarhi, Madhya Pradesh.

3. In September 1995, our School Scouts & Guides organised a Sadhbhavana Relay Run from School to Munnar, braving the rain, to commemorate the birth anniversary of Late. Shri. Rajiv Gandhi. Over a 100 students and 20 teachers participated.

4. In the 27 th District Rally the Scouts won the Belliappa Rolling Trophy for Camping Standard Judging Competition.

ADULT LITERACY DRIVE

Standard X students continue to be involved in our Special Adult Literacy Drive Scheme, aimed at educating those unfortunate people who have had no opportunity to learn. In the course of the year, they are expected to do 100 hours of individualized teaching. All 22 students participated actively.

COMMUNITY WORK

Standard XI sudents are involved with Community Work as part of their curriculum in the divisions of Korandakad and Nettimaed. Every Saturday they spend 11/2 hours teaching estate children a variety of things ranging from hygiene to games.

GANDHI JAYANTHI

Gandhi Jayanthi was celebrated in a fitting manner on October, 2 nd 1995. The non-teaching staff organised a programme this year, highlighting the corruption, contradiction, simplicity, communication and educational aspects of Indian Society.

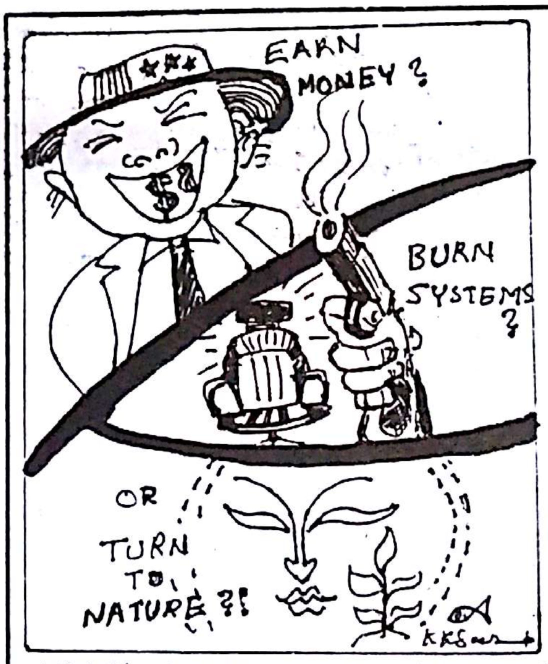

WHICH IS THE WAY TO WORLD PEACE

SPECIAL ACHIEVEMENTS BY STUDENTS

1. **World Tourism Day**
   Anna Jacob (Std. X) — 3rd Prize in the State Level Essay Writing Competition for World Tourism Day organised by Department of Tourism, Govt. of Kerala.
   Prize: Rs.1000/- plus 8 books on Kerala, awarded in Trivandrum in February, 1996.

2. **Scouts Movement**
   Jiju M. Paul (XI) — Best Trooper's Badge at Trocomlore Troop Company, Camporette, Thrissur - December 1995.

3. **Petroleum Conservation Week - February '95**
   (Ministry of Petroleum)
   Painting:
   William Henry (VI) — I
   Cinish.P. Varghese (VI) — II
   D. Vijay (VI) — III
   Slogan-Writing:
   Sreeja Vijayakumar (X) — I
   Deepa (X) — II
   Mary Litty Thomas (X) — III
   Poster-Making:
   Renjith Siva (IX) — I
   Ruban Vinodkar (IX) — II
   Praveen Prince (IX) — III

4. **27th Scouts & Guides Rally, Munnar, February '96**
   Special Prizes
   Jaganlal Babu (XI), Vineeth C. Jacobs (XI)
   Sandhya Sivakumar (VI), Benita Antony (XI)

5. **Quiz Competition - Kurinji Social Circle, SBT - Munnar**
   Winners:

   Senior Team
   Manu Mathew (VIII)
   Jyotika Lal (VIII)
   Sharon Jolly (IX)
   Tessy Thampy (IX)

   Junior Team
   Arun Thomas Whitchurch (VII)
   Sharnel M. Pereira (VII)
   Arun Mahesh Babu (VI)
   Blessy Mary (VI)

6. **Banker's Forum, Munnar - July '95**
   P.R. Chockalingam - Highest aggregate in Std. X, CBSE Exams. Cash Award of Rs.201/-

7. **YWCA Flower Show**
   Lekshmi J. (XII) : Painting - Ist
   Lizzielet Gracia (XII) : Painting - Consolation Prize.

8. **Karate**

   Blue-Belt Holders
   Paul C. Mohan (IX)
   Anand.K (IX)
   R. Praveen (IX)
   Priju Jacob (IX)
   Rakesh H. (IX)
   Rajkumar (IX)

   Yellow-Belt Holders
   Renzil Jacob (IX)
   Johnson (IX)
   Akshay Appaya (VIII)
   Parthiban.G (VIII)
   Satheesh.S (VIII)

   Green-Belt Holders
   Geoffry Sams (V)
   Jayesh Unnithan (V)
   Vasanth Sambathrajan (IV)
   Archana Sambathrajan (V)
   Manu Mathew (VIII)
   Phinu Mathew (VII)
   Ashley Ann Mathew (V)

9. **PCM Scholarship Winners in the PCM Final Exam of 1995-96.**
   Arun Thomas Whitchurch (VII), Swati Jagdish (III), Delsy S, Vibeena (II), Varun Sudhindra (II), Brigitta (I)

Scanned by CamScanner

ANAIMUDI - Acme - the goal
Symbol - The Ibex

If a road leads to the goal, its height is immaterial. This is the goal that the Anaimudians are aiming at. Acme-the goal, as the motto stands, gives a clear picture of the lofty height it wishes to reach.

The ambitious team of efficient teachers led by Mrs. Reita Paul, the House-in-Charge is followed by Mrs. Flory Gomez, Mrs. Meenakshi Ammal, Miss. Beena P.N., Mr. Arivarasu and Mr. Yashwant Mallya.

Without interest there is no aim, without aim there is no activity, and without activity there is no life. Interest, aim and activity have their source in the life of the society. This is cultivated by a very enthusiastic set of students, who remain to be the back-bone of the house, on which lies its success

In Sports, Anaimudi has reached its peak and were the champion of the year carrying 356 points. The names of the students are worth mentioning. The Student head of the house Alwin M.S. and Benita Antony have set up standards for others to follow. Alwin broke a record in High Jump at his level. Last year it was 1.53 mts. and this year it is 1.55 mts. Alwin M.S. (XI), Benita Antony (XI) and Bino Antony (VIII) take pride in winning the individual championship among the seniors and inters respectively. The Anaimudians have been the winners for three relays among seniors, inters and juniors. The Anaimudi House were the winners for the following games:

(1) Dodge Ball (II & III), (2) Soccer (IV & V) (3) Junior mixed Dodge Ball (V), (4) Badminton (V, VI & VIII) (5) Soccer (Senior boys) (6) Carroms (Seniors) (7) Badminton (Seniors and Senior Doubles) (8) Basket ball (Senior Girls).

When his life's struggle turns into a conscious striving for a definite goal, the individual can consider himself happy and an Anaimudian is happy indeed.

In Co-curricular Activities, Anaimudi is just behind the leading house by 17 points. Last year Anaimudi House won the trophy for co-curricular activities and the boy who brought the maximum points for the house was Allan Gomez. This year too, we do have a set of dynamic and versatile students. Here are few that need mentioning:

(1) Allan Gomez (III) - English recitation - III and Fancy dress - I
(2) Naveen (V) - Solo song - II
(3) Shyamly Suresh (I)-Solo Song-I and Reading-III
(4) Saro (I) - Solo Song - III
(5) Parvathy. J (IV) - Hat speech-I, Spelling test -I, Hindi Recitation-II, Mal. Recitation-II
(6) Ashwathy Maharaj (IV) - Hat speech - II
(7) Anoop.R. (IX) - Act according to the situation-II
(8) Manu Mathew (VIII) - Solo Song - II
(9) Vishwanathan (I) - Pencil sketch -I
(10) Rino Roy (V) - Hat Speech - I
(11) Rebecca Chacko (V) - Hat speech - II
(12) Shamini.M. (X) - Tamil Elocution - II
(13) Jacob Chacko (II) - Word building - III and Nitha (VIII) - Malayalam Recitation-III.

We will still strive to top in CCA too as our motto says.

In Academics, Anaimudi excels itself with highly talented set of students. A few names which need mentioning in the various classes for the year 1994-95 are:

(1) Parvathy Jayprakash (III) - II
(2) Meril B. Paul (II) - II
(3) Vinay Prakash (IV) - II
(4) Dona Merin C. Philip (IV) -I
(5) Jyotika Lal (VII) - I
(6) Tessy Thampy (VIII) -I
(7) Nithya (VIII) - II
(8) Abishek Bhardwaj (IX) - I
(9) Ravi Sankar (XII) - II

It is a proud privilege for us to bring into the limelight two of our ex-students, Ravishanker topped the humanities group and came out with a distinction in Std. XII with 70.20% and Abilash.R scored 79% the highest mark in Malayalam among the different CBSE schools in Kochi.

PCM Scholarship Exam: The following members of the house were awarded Merit Certificates for the PCM scholarship held in January 1995 at the national level.

1. Sujitha .S (II) - Ist Class
2. Meril B. Paul (II) - Ist Class
3. Ashwathy Maharaj (III) - Distinction
4. Vinay Prakash (IV) - Distinction

Scanned by CamScanner

5. Dona Merin C. Philip (IV) - Ist Class

A work of art is not a work of art unless it injects a new feeling into the daily round of human existence. We do have artists, who give real life to the paintings they produce. Some of them are Fleming (VII), Bino Antony (VIII), Jyotika Lal (VIII), Ruban Vinodkar (IX), Shamini (X) and Manju Jacob (XI).

I am proud to say that Anaimudi House, even today, excels itself in the various fields. I wish all the student-members of the house every success in the future with 'Acme - the Goal'.

I wish to extend my heartfelt gratitude to my colleagues for assisting me in various fields inspite of the heavy load of work they had.

Finally, we, the teachers and students extend our gratitude to our Principal, Mr. Sarvesh Naidu for his inspiration, guidance and encouragement in all the areas.

- Mrs. Reita Paul

DEVIMALAI HOUSE REPORT 1995 - 1996

Another year has rolled by. As I write this report, I reminisce - What did we take through the Gateways of the Year? The staff of good hope, the lantern of good cheer, a song in the heart, a prayer on the lips.... keeping in view the vision bright and clear, with endurance, faith and courage none can break, we have plodded on and on, with the elephant as our emblem and the watchwords 'Majesty, Unity and Strength.' Yes, Devimalai House did have a fair share of thrills this year.

Our house secured the first Position in over all games. In the following events we were the winners:

Mixed Dodge Ball (IV)

Inters: Carrom (Boys), Throw-ball (Girls), Chess (Girls), Badmintion (Singles Girls, Doubles Boys and Mixed Doubles), Kho-Kho (Mixed).

Seniors: Chess (Boys & Girls), Throwball (Girls) and we were runners-up Mixed Dodge Ball (II & III), the Boys Soccer (Stds. IV & V)

Inters: Badminton (Boys Singles) Carrom (Girls)

Seniors: Soccer (Boys) Carrom (Boys) Badminton (Singles Boys & Girls & Doubles) Basket Ball (Girls)

In the Track & Field events, the following students deserve special mention by way of their contribution to house-points:

Sheeba (V), Derrick Sequeira (VII), Prashanth D.H., Raj Kumar, Renzil Jacob (all of Std. IX) Anu Kurian (VIII), Vijay C. Philips, Sunil Kumar (both of Xth Std.) and Anitta J.K. (XI).

In CCA, as of in February, Devimali house is leading with 131 points. The events were we have won first place are story - telling, memory test, solo singing, fancy dress, pencil sketch, quiz, caption drawing, dumb-charades, just-a-minute, dramatics, English debate, tableau, word building and Malayalam elocution. The contributions of Vijay C. Philips, Anna Jacob (both X), Sharon Jolly (IX), Anu Kurian (VIII) Cinish Varghese, Varsha Sudhindra (both VI), Archana Sambathrajan (IV), Salona Uthappa, Brigitta, Anjali, Sibi Mathew and Jagadish (all from II) were invaluable.

We are proud to have Jiju M. Paul (XI), who was adjudged the best scout troop leader at the Troop Leaders Camp at Thrissur, as our House-captain and Suganthi N. (X) as our Vice-captain. Anna Jacob (X) brought laurels for the School when she won the IIIrd Place in a State level Essay writing Competition held in connection with the State's Tourism Week Celebrations. In the Petroleum Conservation week Celebrations Cinish Varghese won the second prize in Painting. In the All India Jaycees General Knowledge Examinations Arun Mahesh Babu (VI), Anu Kurian (VII), Derrick Sequeira (VI), P.R. Chokalingam and T. Dheivya (both X) did well, with Chockalingam getting the 2nd position with 82%. In the PCM Examinations Varun Sudhindra and Derrick Sequiera got 1st Class. P.R. Chockalingam (ex-student 1995) was also awarded Certificate of merit by C.B.S.E. for outstanding academic performance in Social Science in Std. X.

The students' valuable contribution and the co-operation rendered by other teachers of the house - Mrs. Rajeswary Sambathrajan, Mrs. Annamma Mathew, Mrs. Sushama Unnithan, Mrs. Sushama Baby and Ms. Asha Chandran have been instrumental in our success. Let me thank the students and teachers for all they have done and let this be a trail-blazer for all of us to reach greater hights - with majesty, unity and of course elephant - like strength.

- Mr. A. SAMBATH RAJAN

Scanned by CamScanner

NETTIMAED HOUSE REPORT

Nettimaed peak comprises of the most important part of the Kannan Devan Hills. As the name suggests, Nettimaed has been in the horizon, rising towards perfection in all spheres of academic endeavour. In all competitions in the school, Nettimaed has made a mark of its own and stands out as a pillar of success.

The yellow colour, like the radiance of the sun, depicts the spreading of knowledge, which is the hallmark of this house.

With the eminent guidance from our teachers Mrs. Saramma Jacob, Dr. Sherly George, Mr. Itty C. Kurian, Mr. M.V. Narayanan, Mrs. Krishnamani, We have been able to keep our golden yellow flag fluttering proudly up in the sky.

The house is proud to have the school captain, Gaurav Bhardwaj. Besides, two prefects C. Mukhila Std. XII and Lekshmi.J Std. XII belong to our house. The student head of the house Lekshmi.J and Vice-Captain, Renjith Raju have set up standards for others to follow. The rest of the students have also been aiming high for the best results.

In academics, Nettimaed house excels itself with a very dynamic and brilliant set of students.

In the field of games our house has won the soccer in the inter-boys section. Where individual events are concerned we have some promising talents in Ninu Itty Kurian (IX), Gaurav Bhardwaj (XII), C. Mukila (XII), Darwin (VII), Timothy (VI) Jeban and Suganya (VII) who brought laurels for our house.

The students of our house took part in the following competitions:

(a) Petroleum Conservation (February 13th to 19th, 1995)
(1) William Henry (VI) - I Prize in Painting.
(2) Praveen Prince (IX) - II Prize in Poster-making
(3) Mary Litty Thomas (X) - III Prize in Slogan writing.
(b) PCM Scholarship Exam (1994-95)
Ishani Appaya got IVth Rank.
(c) All India JAYCEES (1994-95)

The following students came with flying colours: Cicil Scaria (VII) and Suganya (VII)

The following students of our house took part in ICFIA competition:
Bhavna Pratap (IX), Rakesh.H (IX), Suganya (VII), Sunitha (IX) and Paul C. Mohan (IX).

We have a few artists in our house whose creative and artistic skill have excelled the abilities of others. Some of the Leonardo davincies are Lekshmi (XII), C. Mukila (XII), Praveen Prince (IX), Bhavna Pratap (IX), Deepthi Johny (X), Suganya (VII) and Jeban Chandir Moses (VII). We wish them to keep up this spirit in every aspect of life and to be an example for others to follow.

In the G.K. Tests (1994-95) the following students won prizes: Vasanth Sambathrajan (V), William Henry (IV) and Ananthi (VIII).

Congratulations students. Keep it up!

The ex-students of our house Jude Michal Raj, Padma Priya, Juliet, Anand Gopinath, Sunil G.P., Ganesan and Niphy Deena Cherian are doing their professional/academic courses in various parts of the country.

In the competitions held in C.C.A. our students brought pride to us with their enthusiastic performance. These are some areas where our students excelled. Story telling (II), Imitation (I), Just-a-minute (II) Fancy Dress of classes V, VI & VII (II place), Solo Singing (I), Fancy dress of class IV & III (I place), Action song (I), Tamil recitation (I) Reading (I), Dumb charades (II), Making models using building blocks (II), English Skit (I), Malayalam Skit (I), Malayalam Recitation (I) and Caption writing (I).

In the extra curricular activity, the Scouts and Guides, many representations are from Nettimaed house.

All things are bright and beautiful in Nettimaed house. That is the success of our house. Keep it up children! And good luck for bettering your own performances year after year!

- Mrs. Jeneetha Raj

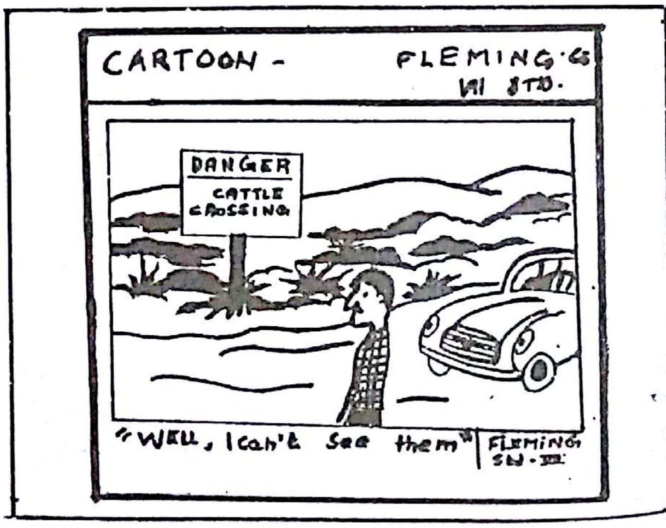

Scanned by CamScanner

THEERTHAMALAI HOUSE REPORT

"Theertham" means sacred water in Tamil and the hill that has sacred water is Theerthamalai. The colour of the house is 'Blue' which keeps reminding us to be as large hearted as the ocean and to keep our flag flying up to the sky.

We take pride in showing off the gleaming achievements that we grasped in 1995.

This year our house has an emblem "Deer" and the motto "Alert, Swift and Graceful". The total strength of the house is 107 students and 6 teachers.

One of our house teachers Mrs. Latha Karayi left the school for better prospects, and Mr. Srinivasan has taken up the mantle of Dean of Studies.

I wish to welcome the new teachers Mrs. Priya Viju and Mr. Muraleedharan and the students Saidanya, Neil D'Cunha, Jasper, Saravanakumar, John Stargen and Suzenna Varghese.

With the eminent guidance from our house teachers, we have been able to keep our flag proudly up in the sky.

In the field of games our house Intermediate Boys won in Chess, Carrom and Basket Ball, our Seniors won in Kho-kho, BasketBall, Volley ball and Badminton Singles and Doubles. The house takes pride with a rich harvest of prizes from UKG to Seniors. Ram Prasad (UKG), Sheeja (UKG), Sandeepak (I) Roohum (I), Arun Prem (II), Ria Abraham (II), Shamini Naidu (II), Palanisamy (III), Nandhini (IV), Dyana (IV), Raigon Jolly (V) Gopinath (V), Tessmol (V), Ashley (V), Preethi (VI), Stephen (VII), Nivila (VII), Priya M.S. (VII), Jacob Pratap (VII) Sree Rekha (VII), Neenu Kurian (VII), Aswathy (VII), Haveena (VIII), Shadrack (IX), Sheha Jasmine (X), Stella (X), Ashley Cherian (XII), Sreejith (XII), Amar Abraham (XII) and Vijimol (XII) for their enchanting feat in their respective athletic events.

This year Palanisamy (III) has broken the old record in running (75m). Apart from this our house bagged first place in the March-Past competition held on the sports day on 28th January 1996.

Congratulations to our children who have contributed Points to our house.

In the competitions held in co-curricular activities our students brought points and pride to our house with their enthusiastic performance. Here are the names of our house students who won the prizes. Shamini Naidu (Story telling and Action Song), Nandini (Recitation and Spelling test), Raigon Jolly (Imitating politicians), David Jacob (Just a minute), Swati Jagdish (Fancy Dress and Recitation) Stephen (Recitation), Mano Dilip, Neil D'Cunha and Jasper in Mimicry, Blessy Mary and Tessmol in Recitation in Malayalam, Parthiban (Act according to situation), Dyana (Recitation in Hindi) and Henry (Solo Singing).

Congratulations ! Children keep it up!

We would like to mention our students who were awarded Merit Certificates for the PCM examination held in January 1995 at the National level: Arun Prem (I), Swati Jagdish (II), Nandini (III), Arun Thomas Whitchurch (VI) and Deepa of Class X bagged II prize in Slogan-writing competition in the Petroleum Conservation Week held in February 1995.

In academics P.Gopinath had done extremely well and secured school first in CBSE examination held in 1995 for Class XII.

I wish to extend my hearty gratitude to my colleagues for assisting me in various fields and I wish all the house members a very bright future.

-Mrs. Chandra Prabha

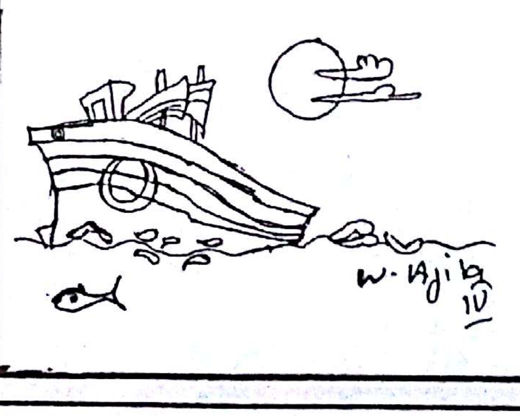

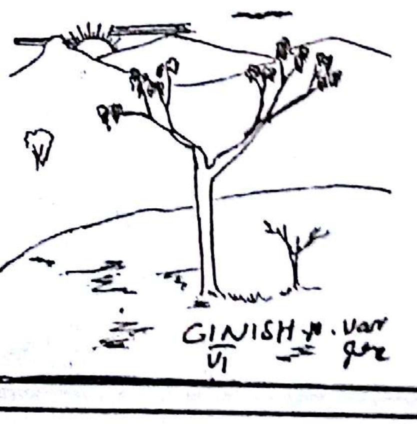

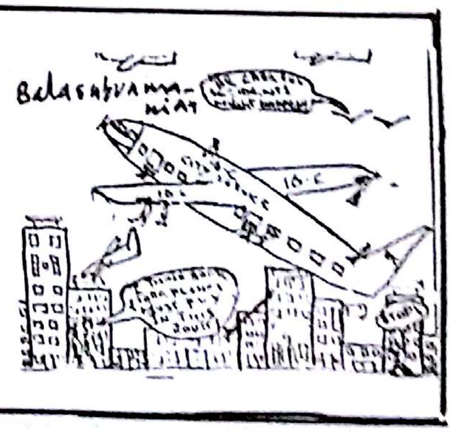

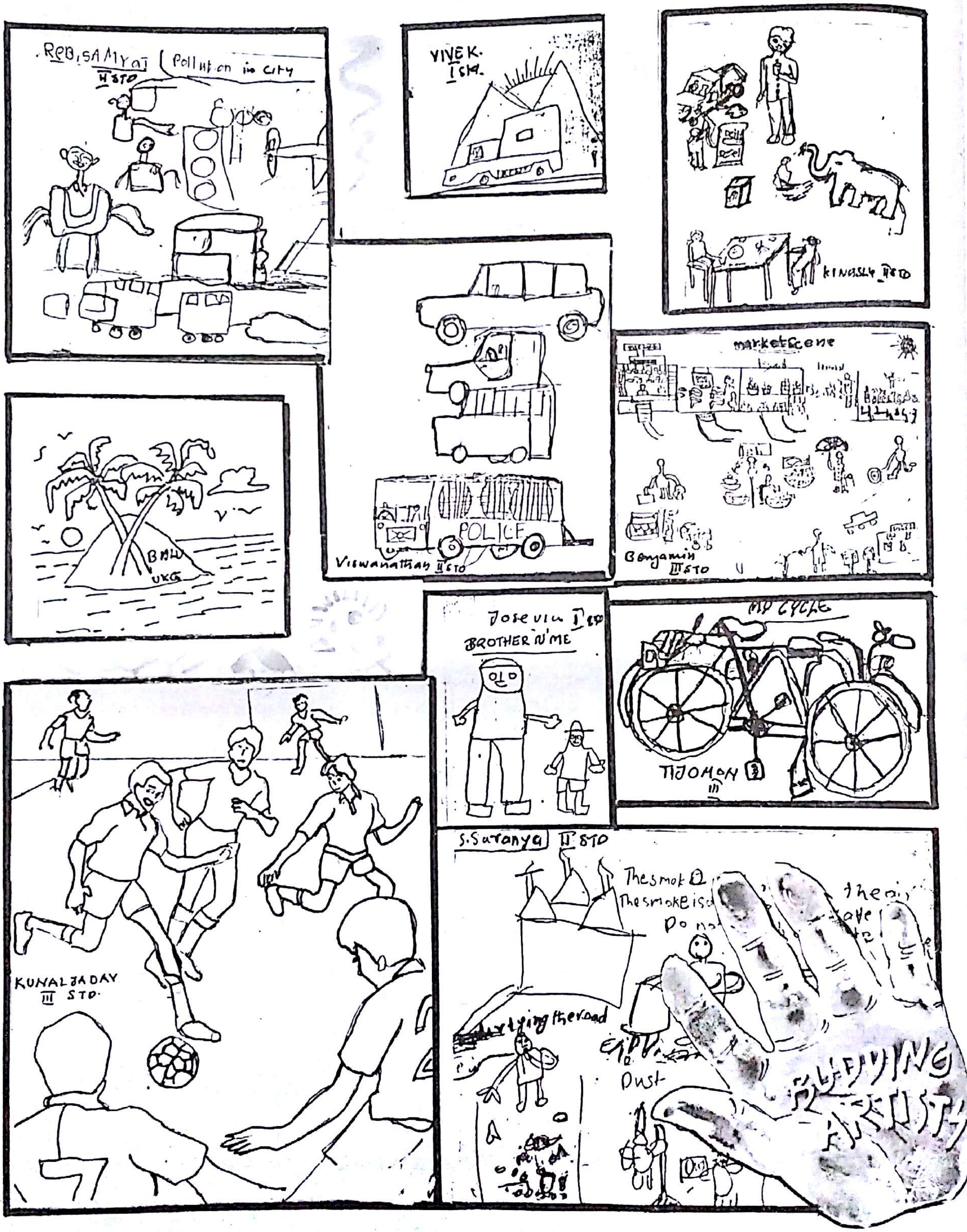

Scanned by CamScanner

Annual Day '95

Shri Aryadan Mohammed addressing the gathering on Annual Day.

'The Malay' - Folk Dance.

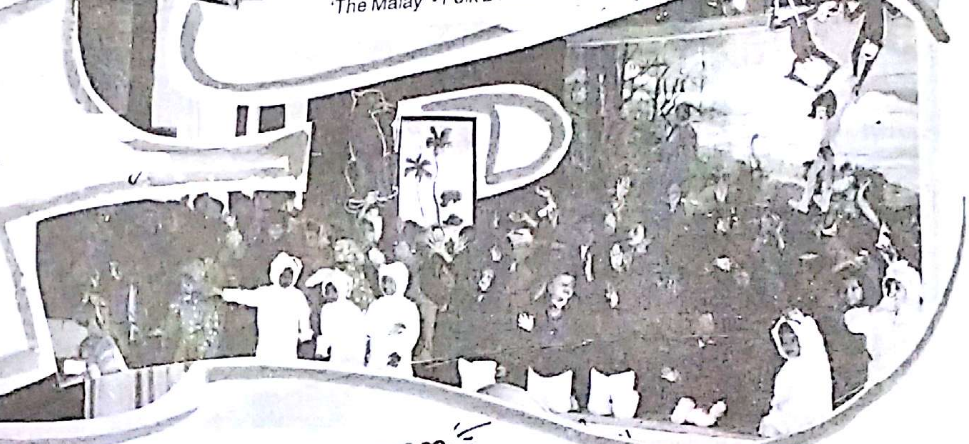

'MOWGLY' The irresistable crowd puller! LKG - UKG and STD I

'Aalayam..... Vidhyalayam.......' - Junior School Choir.

'DANDIARASS'

'CINDERELLA' - STD II

TO MY TEACHER

How could I thank you teacher dear
For your care for me, year after year
For being my teacher, my guide, my lodestar
For stopping my fight and war

For guiding my footsteps to the
Fountain of knowledge
For fulfilling your pledge.
My mind with knowledge you gently fed
Through my tiring voyage, you kindly led.

You showed me how to forget and forgive
How to do as you would have done
I try to do as you would have done
For it never mattered if you lost or won.

As I slowly plod on day after day
This is my pledge, this is what I pray
May I act as you would have done
Till my race is over and my prize is won.

ANNA JACOB
CLASS X

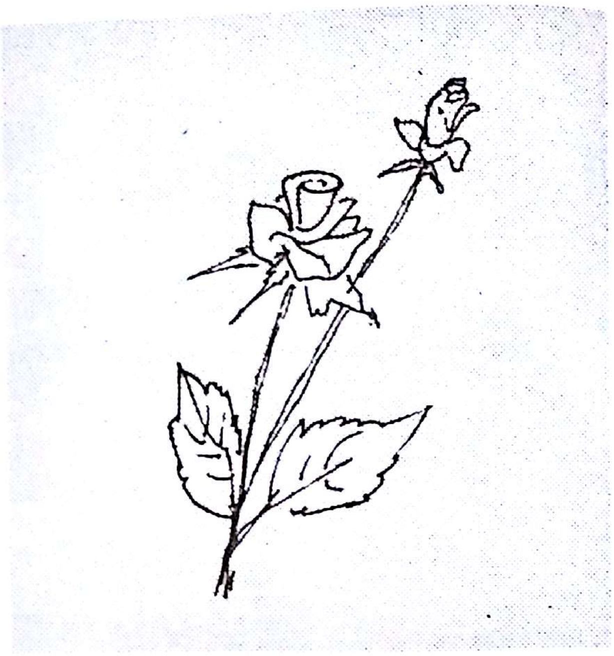

Scanned by CamScanner

A TRIP TO SRI LANKA

In the monsoon vacations, between June and August, my family planned to visit Sri Lanka.

Sri Lanka is a small island situated off the southern coast of India. It was once believed to be the Kingdom of Ravana. The main religion there is Buddism, but many Tamils from India have now settled there.

Sri Lanka basically grows rice alone. Every other food product is imported from places such as India, Australia and America. Clothes and leather, even though imported, are quite cheap. Electronic and electrical goods too, are available at fairly low prices. One can bargain so much that, some times the bargained price is half the initial price.

One place that is not to be missed is Colombo, the capital city. It comprises of several skyscrapers, shopping plazas, hotels and rest houses and jewellery stores. Colombo is very similar to Singapore. People from all over the world have now started living here, especially the Tamils, so much so that now Tamil is also the main language along with Sinhalese !

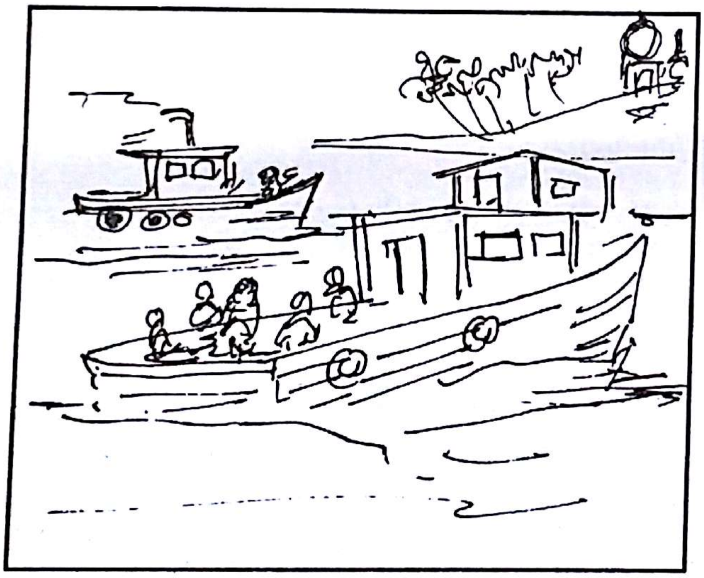

The beaches here are absolutely out of the world. Unlike Indian beaches, Sri Lankan beaches are very very clean, and people take pride in it. The seas around Ceylon are very rough and quite salty, though they are not dirty. From Colombo, downwards there are coral beaches. We went to two of them. In one, we went in glass-bottomed boats, over the magnificient corals. During the cruise we also spotted a few sea turtles that looked so cute. They would pop up their heads, look around and draw in their heads, all within a matter of seconds. We were not able to take a photograph of the turtle, but just clicked the boat.

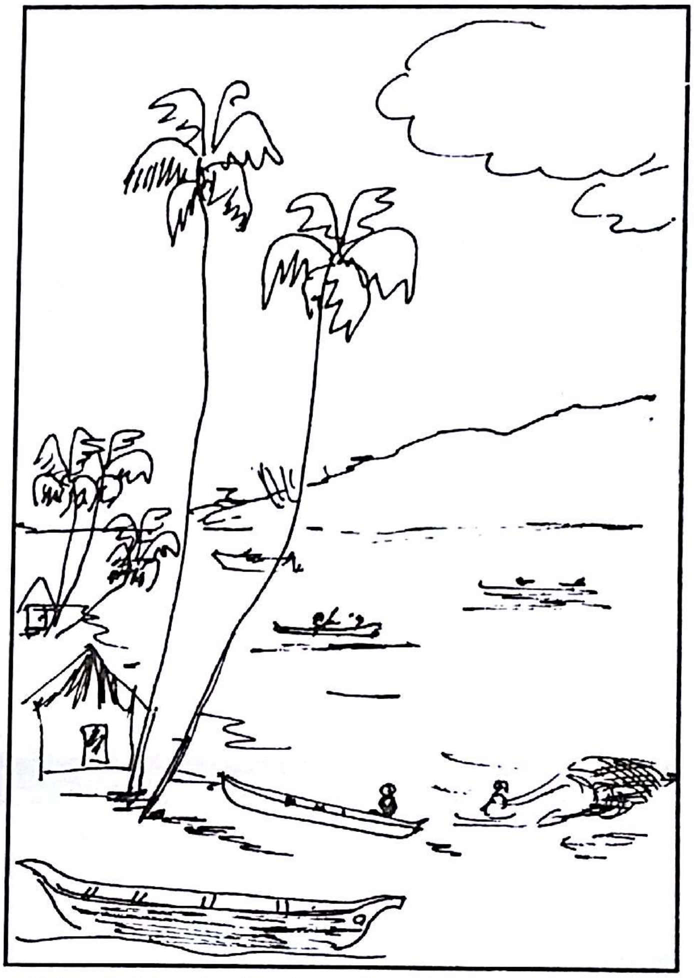

We went to plenty of nice beaches and swallowed plenty of salt water, but never did we feel content! Out of the very many beaches we went to, one was too good! At sunrise and sunset the sun just above the horizon, the sight is exactly as one sees, in paintings and pictures. The background is vermillion and the sea reflects a bit of the faint light, and everything against this breath taking backdrop is silhouetted, resulting in the most beautiful sight, that would please anyone's heart and fill the soul with joy!

Ratnapura has a large variety of gems and precious stones to offer at lovely prices. Both, my sister and I bought our birthstones. The best shapes, shades and sizes available, were now in our hands, and that sure removed the frown from my face!

Scanned by CamScanner

We also went to Kandy, the Munnar of Sri Lanka! It is a tea-growing place, but not so eye-catching, except for the uniform green colour and no gaps between the tea bushes!

As mentioned earlier, Budhism is the main religion here, The people are very religious. Every home, hotel and place we visited had atleast one painting, model or statue of Buddha. There are very few Hindu temples, though Buddhist temples are seen in abundance. The temples are dome shaped with a statue of Buddha situated beside it.

We spent most of our time, shopping, sleeping and sightseeing! And the rest of the time we were eating!

All of us enjoyed this trip thoroughly and hope to go there again. Sri Lanka for sure is a lovely place to visit and within ten days we had seen everything worth seeing. And I sure feel it was worth seeing.

Now all I think of is, going to Sri Lanka again, go to the beach and be there all day! This is not too difficult because after all, it's just 52 minutes away from Trivandrum and about 6 hours away from me in Munnar.

JYOTIKA LAL
CLASS VIII

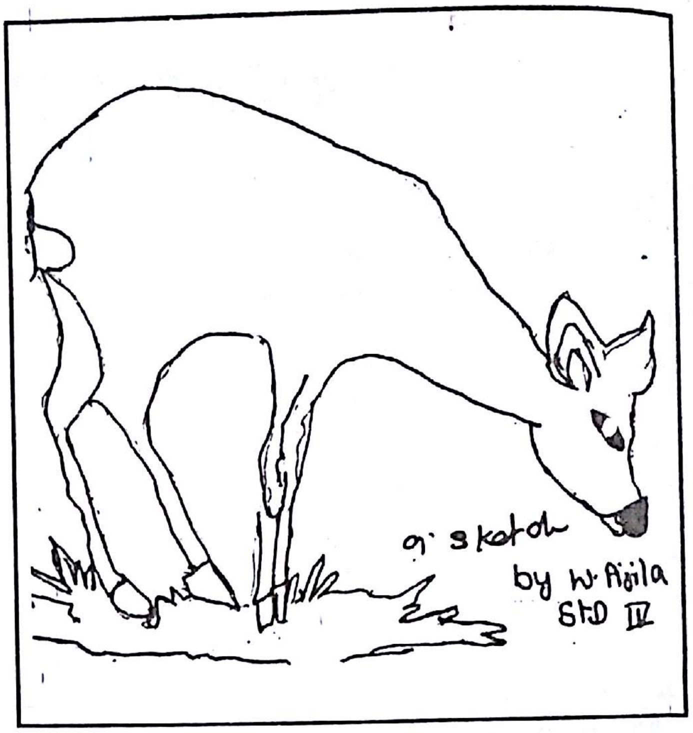

ODE TO BOREDOM !!

Nay invigilation boredom
Thou hideous creation
Have you been loved by anyone?
Alone I move in all dimensions and directions
To witness the never ending scribbling and scrubbing
Yawning, some meditate in a pensive mood!!
Trying to recall what they have never learned!
Sheer, solid, wasteful hours,
Glide slowly in snail - like pace,
Our eyes scan the watch, that refuses to move,
Not only we scrutinize the papers,
Their features and fashions,
Their plumpness and thinness;
Their looks and hair styles,
Nay, we invigilate the whole being;
Time meanders and the restless creatures,
Wrigglers and gigglers,
And in turn, invigilate, the invigilations.

Mrs. Meenakshi

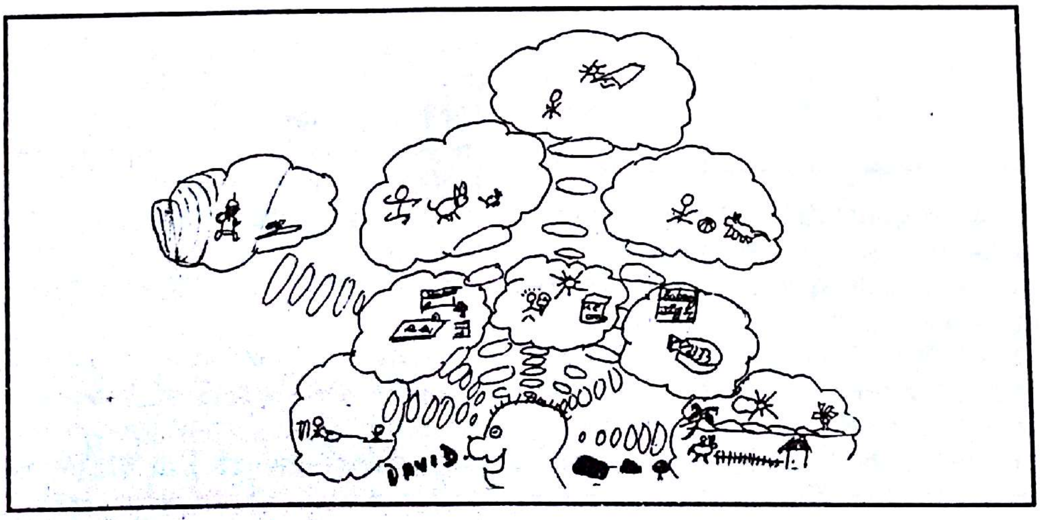

Scanned by CamScanner

EAST IS WEST AND WEST IS EAST

Time immemorial, the Indians always had a 'short sighted' approach towards all that is western or has some western origin. Over 400 years of British rule has no doubt cast a 'spell' on an average Indian, leading him to develop an ambiguous view of the western 'imports'. Gandhiji, resorted to several ways and means to outland the British from India, during the independence struggle. And, one of them was to advocate a boycott of foreign goods, especially the western ones. But that of course had a different intention then, but no doubt, a chain reaction has been triggered off since those days to react sharply to every item of the western 'import', whether good or bad.

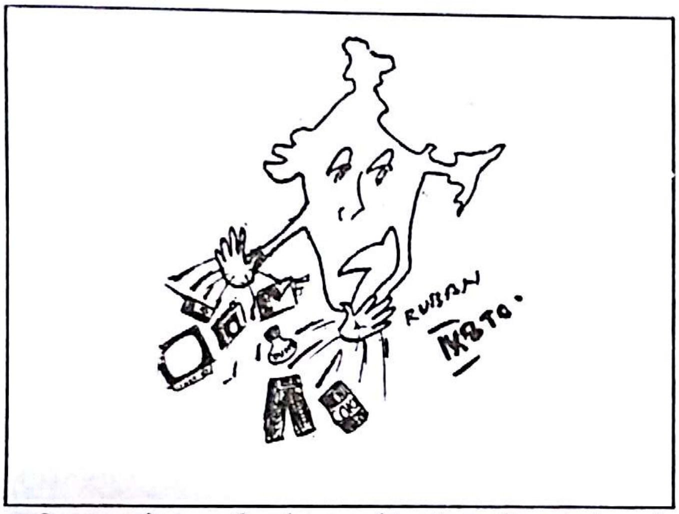

One such was the demand to give a hearty 'send-off' to English along with the English men, on the grounds that, India should be free from all English 'bonds'. They had no qualms in dismissing English as a purely western product. These so called 'swadeshis', little realized the fact that, English had already become a link language and a global 'lingua-franca'

Coming to the recent developments, another target was the 'invasion' of cable T.V. Many proposed the banning of satellite television channels, especially Rupert Murdoch's 'STAR TV'', on the grounds that, these were injecting, western culture into the Indian society. But the fact that we have enriched our knowledge about the western way of life and the fact that, satellite television had played a major role in making the world a 'global village' has been ignored.

Prime Minister Mr. Narasimha Rao's economic liberalization did result in upheavals, but still to no avail. 'Playing' into the western hands, have been the reasoning given by these 'anti-reformists'. 'Yes', but the reforms have helped India to play an increased rather than a subdued role in the global affairs. Her economic reforms, had come in for whole-hearted praise and support from many countries. Many countries, had shifted their political stance, favourable to India after the reforms.

Finally, the entry of foreign 'media', has been the centre of yet another storm. The backbone of the anti-foreign media revolters continue to be the revulsion towards the western influences. Entry of foreign media, will no doubt, help the Indian newspapers to become more competitive and hence result in an improvement in quality, like our own Doordarshan, due to cable T.V. competition. To dispose of every thing western, is certainly irrelevant and it will be nothing but an 'exercise in futility'. Every coin has two sides and so do all 'changes, with positive as well as negative impacts. The need of the hour is not to discard off the 'westernities' but to make full use of them and then discard off the negative impacts, like in an exothermic chemical reaction, where energy is released with the product, after reaction. As times change, the people also have to change. Today, the global affairs, are changing rapidly that the equations have to be re-written, on a day-to-day basis. To keep pace with these changes India has no option but to accept the changes eventhough western in origin.

K.R. Ramesh
Class XII

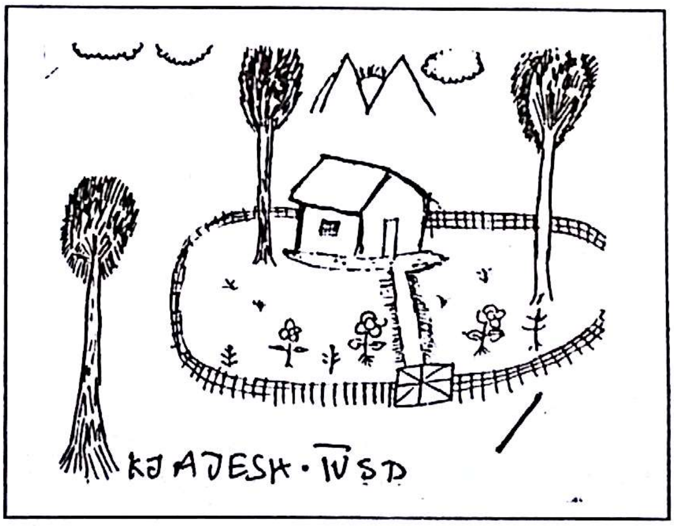

Do we are really care?

Tata Tea Ltd, as we know, is a rich, prosperous industrial branch of the Tata group of Companies. There are various reasons behind its successful saga. Various management schemes, production methods and competition strategies have made Tata Tea Ltd. ahead of other tea companies.

All we hear is that this place is really doing a fantastic work. Do we care to really encourage the ones who get the tea from fields to the factory? Yes, the working and persevering 'tea pluckers' and the 'labourers'. They are the ones who really deserve recognition. Waking up early, they finish their house-hold work and then are off to the fields by which they earn their daily bread. It is a very pleasing sight to see the lush-green tea-fields with industrious people working in them. Whether rain or sun they are always on the move.

They are just doing a real great job for Tata Tea Ltd and they ought to have their backs patted. Whether Muniamma or Chellamma they are under Tata Tea and equally important.

Gaurav Bhardwaj
class XII

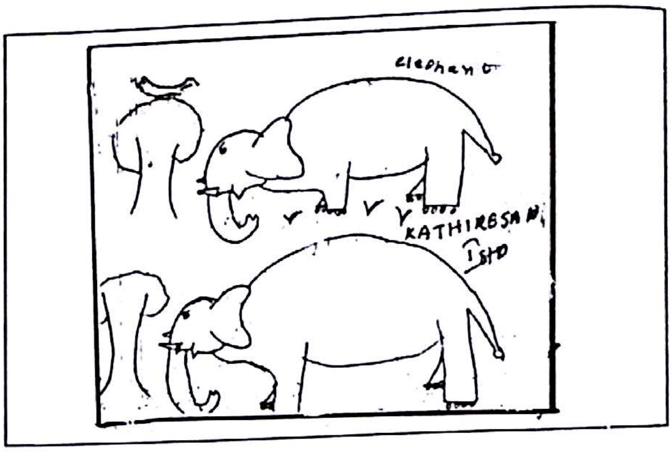

Dawn - A new life

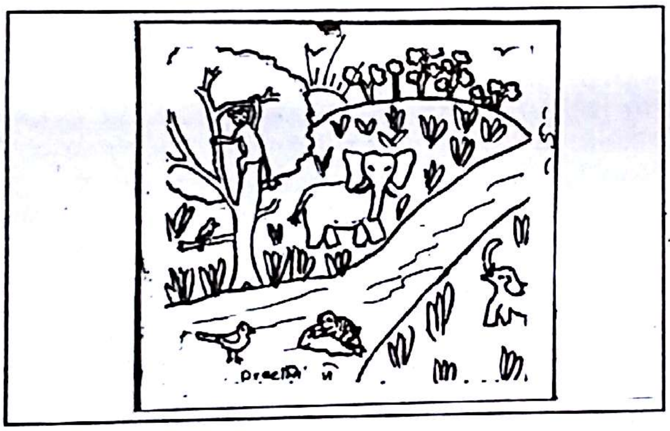

When will the world meet dawn?
Will the poor nations get rid of poverty?
Will misery be unknown to the people?

Will the star of happiness shine?
Will the flag of prosperity dance in the breeze?

When will the world meet dawn?
Will nations stop fighting?
Will people respect others rights?
Will the world see a different generation?
Will a torch of peace be lit?

When will the world meet dawn?
Will the next generation follow the right path?
Will the world witness satisfied people?

Will greedy politicians disappear?
Will the people see a good leader?

When will the world meet dawn?
Will dawn ever come on our way?

Will we ever find dawn?
We have to take the right step,
Then we, the world, will prosper.

C. Aron Vijaykhar
Class XI

Literature in the computer age

The closing years of the twentieth century have withnessed a revolution in computer knowledge. In this age of computer literacy, when entire encyclopaedias are available in computer discs and any information can be obtained at the flick of a button, has literature become a stagnant pool of thoughts and past glories? Or, does it still retain the aura of fragrance and sanctity which once distinguished it? Our purpose now is to seek an answer and perhaps a positive answer to this question.

What is literature? The Oxford dictionary states precisely that it is a work of writing of a country of a period and more specifically a good book. This literature, which has been handed down from genera

Scanned by CamScanner

tion to generation can best be described in those words which Shakespeare used to describe woman,

"Age cannot wither her
Nor custom stale her infinite variety."

Any piece of literature is the reflection of its times. What Jane Austen portrayed in her book 'Pride and Prejudice' was nothing but the life of the people in the early nineteenth century. Just imagine the pleasant surprise the eighteenth century people would have if they are allowed just one peep into our century and see the praises showered upon the ways of life in the Dickensian era. Is it not possible that if our glory is preserved in literature, our posterity will turn green with envy?

Literature is the best means of expression. Perhaps it is as an outlet for our thoughts and feeling that it serves the best purpose. Shakespearean views for example gained renown through his dramas and other work. Literature is also a means of bringing to the notice of the masses the evils of the times. Only when Dickens condemned the ill management of schools and other malpractices, did the people sit up and take notice.

Literature not only belongs to a 'literateur' but is the possesion also of persons who appreciate works of art. This brings us to yet another aspect of literature. Reading widens one's outlook. Literature is varied and it is common knowledge that no two people think alike. Thus wide reading of the various works of literature serves to elevate our minds to the level of a clear comprehension of varied views.

Literature also serves as a means of communication. The purpose of literature as link between the past and the present has already been dealt with. But it also bridges the gap between countries and civilisations. Doesn't Mark Twain acquaint us with life in America in his book 'Adventures of Tom Sawyer' and Thackeray to the fantasies of France in his 'Vanity Fair'? This very purpose is still served by literature but perhaps not to such a great extent in this age when radio, wireless and cable T.V. have brought about close acquaintance between people in every nook and corner of the world.

Who on earth can resist the temptation of a good book? Literature thus reduces the misery of old age and prevents the idle waste of time. Literature as a means of recreation perhaps serves the greatest purpose. A good book on a dull day drives out gloom and lets sunshine sleep the dark crevices of a sad heart. Thus literature in this computer age is the spice of life.

Arun Thomas .W
class VII

Philosophy in Science

There is enough and more reasons for a person to become philosophical, when he learns science.

In one of the branches of Chemistry called thermodynamics, there is the following definition. "No system in this universe is perfect and perfection is unattainable." My interpretation of this is that no human beings are perfect because every one in this world is imperfect in one way or the other. One, therefore, doesn't have to be dejected about the fact that he lacks some thing. Is there a better message than this, for the introverts and the ones with inferiority complexes?

Hinduism strongly believes in life after death and rebirth because only the dead body is burnt to ashes and the soul lives again. Isn't this another form of the law of conservation of matter and energy which states that "Matter and energy can neither be created nor destroyed?" So don't do wrong things with a feeling that nobody is there to punish you just like the axiom "You reap what you sow."

Looking at today's world, one can definitely make a statment that there is a degeneration in the society because people now-a-days are too selfish and majority are not bothered about the social norms and values. This aspect is well stated in thermodynamics again as "the entropy of the universe is increasing." Entropy in science is only a measure of the disorder in a system.

When science says that "one form of matter or energy can be converted to another," the people who rule us must understand that even a terrorist who uses all his health, energy and intelligence for anti-social and anti-national activities can be corrected and brought to the main stream to do productive things with his potential.

A student of science must not therefore be worried thinking that he is away from God and philosophy. He should rather be happy and proud of himself because science only tries to make him a better human being.

Mr. M.V. Narayanan

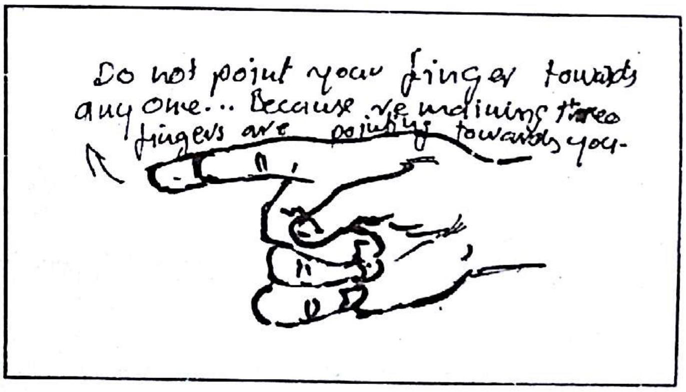

Scanned by CamScanner

Ill Effects of Urbanisation On Environment

The word Environment can be defined as the outer physical and biological systems in which man and other organisms live. The environment includes rocks, soils, water, flora and fauna. In short, environment is everything that surrounds us.

A close relationship exists between organisms and the environment in which it lives. No organism can keep aloof from its environment as it entirely depends on environment for respiration, feeding and breeding.Any change in the environment affects an organism directly of indirectly. The lives, when dead, decompose or disintegrate to form nutrients of the environment which are again utilised by them for their growth and metabolism. This clearly shows that organisms and environment are closely inter-related.

The ecosystem consists of many biotic and abiotic factors. All the physico-chemical factors should be found in the environment in the optimum level, for the survival of all living organisms, showing an ecobalance. The ecological balance of the ecosystem should not be altered. But, due to population explosion and the industrial revolution, the ecobalance in many natural ecosystems have been altered, resulting in ecological crisis.

One of the major cause for the ecological crisis is the destruction of natural resources like forest. Man is increasingly getting aware of the imbalance he is causing.

Urbanisation is a village becoming a town or a town becoming a city where industries come up rapidly.

Causes for urbanisation can be named as economic, social and cultural.

The Push factors that make people to come to city life from villages are:

a. Poor remuneration.

b. Lack of educational facilities.

c. Lack of employment round the year.

d. Poor standard of living.

The Pull factors encourage the villagers to city life for a better standard of living.

The ill effects of urbanisation on the environment has two aspects: one in rural areas and the other in urban areas.

Vegetation: For urbanisation to take place there is a lot of destruction of greenery for the construction of buildings, setting up of industries, laying of roads and so on. This leads to the destruction of a lot of species of animals and plants. There occurs ecological imbalance-disruption in CO_2 cycle, water cycle, oxygen cycle, nitrogen cycle and so on. The concentration of CO_2 in the atmosphere, let out from industries and vehicles increases, thereby leading to global warming.

Agricultural lands are made into plots and used for housing with the result that the available land for agriculture is getting reduced. Farmers, to increase the food production, use heavy doses of pesticides and fertilisers which in turn gets into the human and animal systems and cause harm to them. This also harms the soil when its alkalinity, acidity and toxicity increases.

Population: In urban and semi-urban areas and developing townships, there is hardly any proper sewage system and human wastes are found to be discharged in open space, causing pollution.

There is no proper infrastructure to handle the ever-increasing population. As population increases so also the number of vehicles on roads increases, which increase carbon monoxide and carbon-di- oxide in air. Use of modern amenities like fridge, air cooler etc. increase the amount of toxic substances like fluro-carbons in air. This depletes the protective ozone layer and leads to global warming. Industrial pollution harms the air we breathe, the water we drink, and the soil from which we get our food, clothing and shelter, the basic needs of life.

Sulphur dioxide fumes from the Mathura Refineries are spoiling the air and the Taj Mahal. Besides, due to SO_2 in large quantities in the air, acid rain has become common in cities like Bombay, Calcutta, Durgapur etc.

Scanned by CamScanner

Pollution causes air-borne, water-borne and respiratory diseases, chronic anaemia, cardio-vascular diseases etc. Some small scale industies like dyeing industries, pollute the ground water also. To add to all these is the radio active pollutants. Eg. Chernobyll in Russia.

People going in two wheelers with a handkerchief around their nose to, avoid inhaling the polluted air is a common sight now.

Remedies: Urbanisation is a necessary evil for all of us to survive. With special reference to India, these may be probable remedies.

Prevent migration of people by encouraging silk-worm-rearing and weaving; dairy-farming and poultry.

Develop self-sufficient and self-sustaining villages.

Forming Co-operatives which help the farmers to sell their products and get reasonable revenue.

Develop satellite towns having the necessary infrastructure like educational institutions, hospitals, shopping complexes, recreation centres etc. This will save the urbanisation, congestion, pollution and other related ecological balances.

Science and Technology is reaching the villages by which new methods of agriculture have been adopted. They are:

a. developing techniques for dry land farming.

b. developing hybrid varieties of plants from pest resistant seeds.

Social forestry, installing gobar gas plants, wind power generation etc. are also being done.

The most important remedy is to lead an eco-friendly life and create an awareness among the people regarding the importance of maintaining ecological balance.

"Only when the last tree has died,
Only when the last river has been polluted,
Only when the last fish has been caught,
Will man realise that he can't eat money."

Vineeth C. Jacobs & Renjith P. Raju
Class XI

****

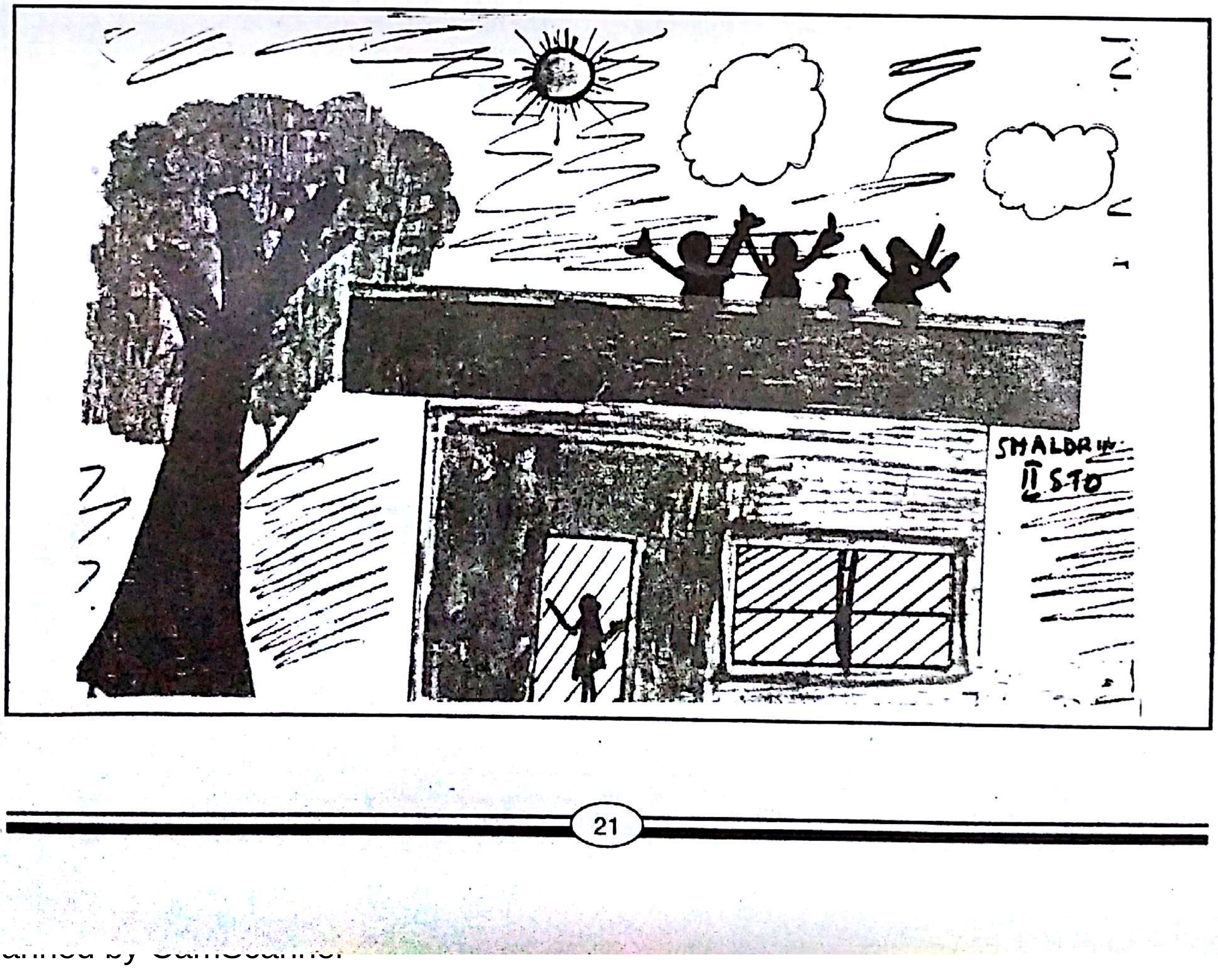

Scanned by CamScanner

WORD TALES

Language enables human beings to work together in an infinite variety of ways. English has a larger vocabulary than any other language. Words, like peoples and nations, have histories that can be traced and recorded. Do you know the little known tale of origin of these rather well-known words?

Machiavelli was a Florentine statesman and political writer who wrote the famous book 'The Prince'. In this book he advocated even using underhand methods if it were for the welfare of the state. The word 'Machiavelli' now has acquired the meaning of a crafty, scheming, unscrupulous person.

Mary Magdalene was one of the mourners at the sepulchere of Jesus Christ. Painters portrayed her with eyes red from weeping. Her name (pronounced as 'Maudlin') contracted to 'Maudlin', which means mawkish or tearfully sentimental.

Marquise de Sade was a French writer who described a situation in which a character derived great pleasure from causing pain and agony to someone he loved. Thus originated the word 'sadist', a person who finds pleasure in inflicting pain.

In 1818 an English editor by name Thomas Bowdler published 'The Family Shakespeare', an edition of Shakespeare's works in which 'those words and expressions are omitted which cannot be read aloud in the family'. Thus originated the word 'bowdlerize' which means expurgate a book by leaving out offensive words or passages.

Don Quixote, the hero of Cervantes' romantic story, strongly believed that it was his duty to set right the wrongs of the world. In his excited, frenzied imagination, he saw lonely inns as castles and windmills as terrifying giants. The word 'quixotic' now means eccentric.

Charles Boycott was a land agent hired by the Earl of Earne to collect high rents from impoverished Irish tenants. But he was ignored and the people refused to pay him. 'Boycott' now means refusing to buy a product or take part in an activity as a way of expressing strong disapproval.

In days gone by, when a jockey was winning a race comfortably, he could afford to let go the reins towards the end. This gave rise to the phrase, 'winning hands down'.

At the end of the 16th century Thomas Hobson owned a livery stable in Cambridge, England. Each customer who came to rent a horse had to take the animal nearest the door, there was no picking or choosing. 'Hobson's Choice' of course, was no choice at all! Hobson is reputed to have explained that his policy was to have every customer alike well served, and every horse ridden with the same justice.

In the ancient kingdom of Parthia in West Asia, there was the custom of having a retreating horseman to fire a shot at the enemy. A remark, glance etc reserved for the moment of departure was known as the 'Parthian Shot'. Later it become 'parting shot'!

Words are so packed with meaning and expression, that they are like double-edged swords. Dr. Wilfred Funk, who was a famous philologist, was asked to list the ten most expressive words in the English Language. He wrote so:

The most bitter word is ALONE
The most reverent word is MOTHER
The most tragic is DEATH
The most beautiful is LOVE
The most cruel is REVENGE
The most peaceful is TRANQUIL
The most saddest is FORGOTTEN
The warmest is FRIENDSHIP
The coldest is NO
The most comforting is FAITH.

- Ms. Asha Chandran

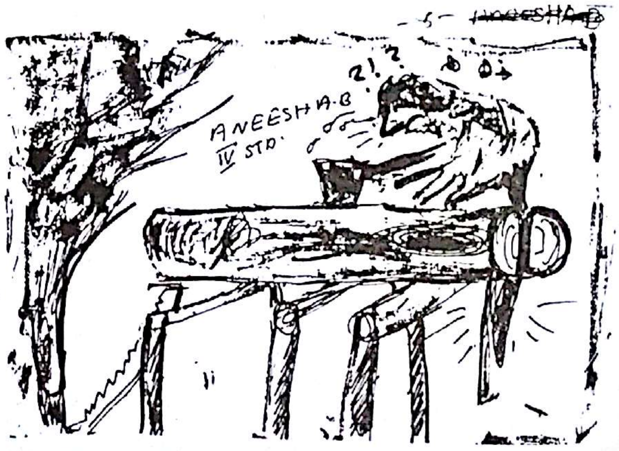

Scanned by CamScanner

INNOCENT CHILD

I am a child working in Sivakasi
In the Match Industry,
Early I get ready,
for the slavery.

God is blind in Sivakasi,
And no one to care for me,
No true parents, friends, siblings,
But only exploiters.

They say, I'm going to be freed,
But I'm now crushed in richman's greed,
I dream of school and being educated,
But my name is struck from the group of privileged

My sister Nandu stacks the sticks,
And I paste the heartless boxes
Our clothes are mere rags
Our food is rice with pickles.

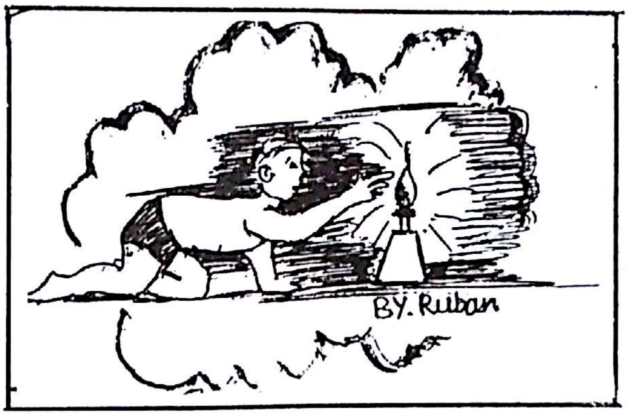

We weep for this merciless act
Yet, who is there to care about
I love all, even our cruel masters,
But none loves me, none shows even mercy.

Alas, one day, God will open his eyes,!
That day, I hope, we will fly like kites.!

JAGANLAL BABU, Class XI

Oh! Wild Elephant

Elephant, Elephant go away
Let me have a peaceful day
You come in a thundering way
And you trumpet in a funny way.

Pappa is busy, winning bread
Mummy is lonely, cooking rice
My brother wants to play
Don't frighten him away.

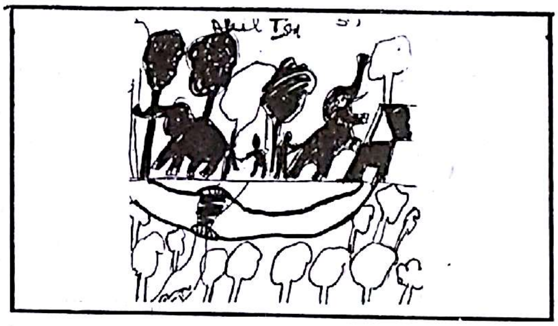

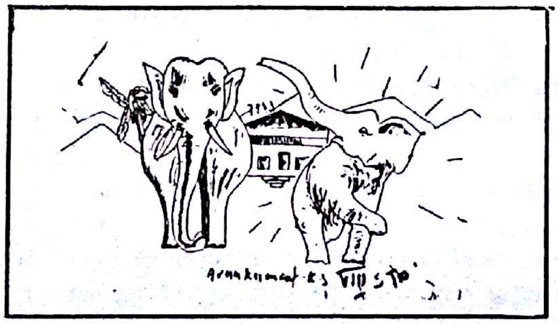

I do like your clumsy walk
It is like clouds in the sky!
Why do you get angry at night?
Are you hungry, searching food?
We won't hurt you any more
Come and eat our cabbage farm
But when we sleep and take rest
Won't you save our little calm?

Ninu Itty Kurian
Class IX

Scanned by CamScanner

MY HOLIDAYS TO MALAYSIA

In Malaysia I went to the zoo, deer park, butterfly park and the bird park and it was all wonderful.

I went to Genting Highlands and had great fun in the exciting theme park. I went to Penang island and learnt how to swim in the pool. I also had fun on the beach in Penang island. I went to Cameron Highlands. It had tea bushes and looked just like Munnar. I had such a great time with all my cousins, aunties, uncles and my grand mother, that I hope to visit Malaysia very soon again.

SHAMINI NAIDU
CLASS II

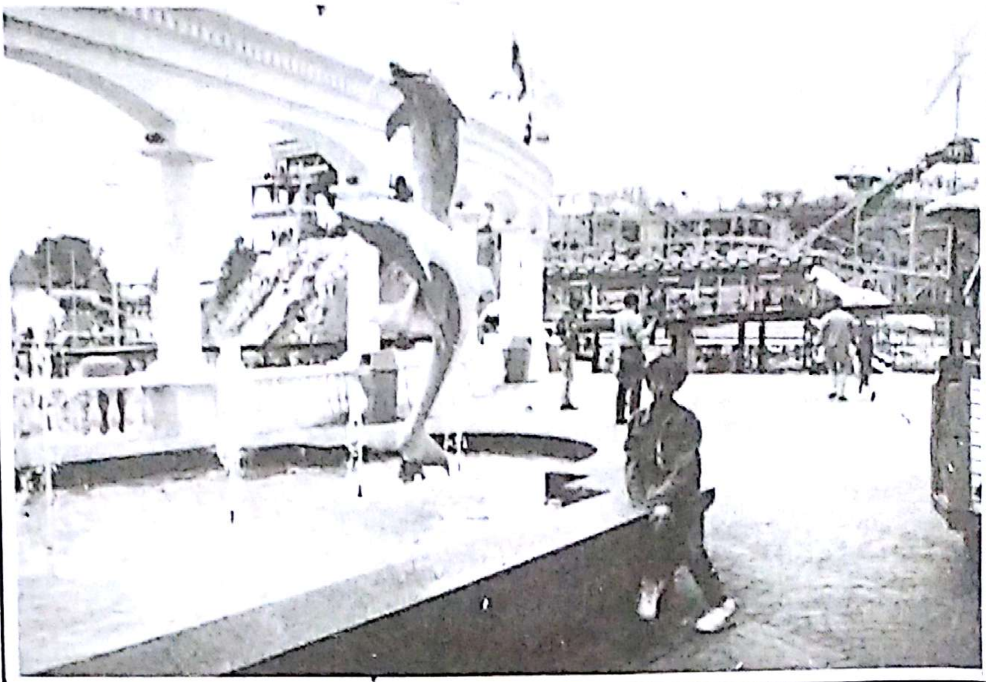

DINOSAUR SHOW

During monsoon vacation I had been to my native place. I visited the zoo and circus. I saw movies and the Dinosaur Show. Of all the four, I liked the Dinosaur Show very much. I saw this show in Bangalore. There they showed huge models of dinosaurs which were used in the film Jurassic Park. These dinosaur models were making sounds and moving like real ones with the help of computers. At first I got scared but later I enjoyed it. Lot of school children from Bangalore had come to see the show. Volunteers were explaining about the names and history of dinosaurs which lived on this earth, millions of years ago. After spending four hours inside the show, I returned home.

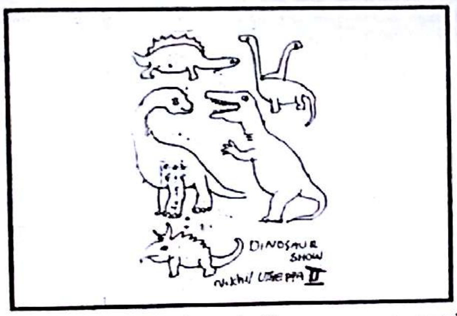

NIKHIL UTHEPPA
CLASS II

MY HAPPY VISIT TO KIDSKEMP

Every time we drove on Mahatma Gandhi Road I could see a big shop with cartoon characters dancing. The shop was very colourful and that was the Big Kids Kemp, and I wanted to visit it.

One day, during my holidays I, with my cousins and our parents, went shopping at the Big Kids Kemp.

What I found is that Kids Kemp is a very big shop for children's clothes. There are thousands of clothes to choose from and it is known to be the largest kidswear shop in the world.

There are many exciting things inside such as, a small stream with rocks and a curved bridge over it. In the stream there are real fishes swimming about. There's a part of a real car for a changing room. When we buy a dress we get coupons to use, which is a free treat. It offers mehendi, portrait sketching, games such as Roulette, Billiards, Golf, Waptshot, Calling key, Canning the ball etc., soft drinks, and things to eat like pizzas, pink and blue cotton candy, instant candy, pop corn and ice cream, a free ride in the toy train and electric shuttle.

Scanned by CamScanner

I had a lovely time shaking hands and dancing with the cartoon characters like Mickey and Minnie mouse, Laurel and Hardy, Charlie Chaplin and many others like Panda, Owl, Puppy etc.

Upstairs there's a nonstop live Fashion Show going on. At the Airport girls from the Kids Kemp welcome passengers to Bangalore with a rose bouquet. I enjoyed my visit to Big Kids Kemp.

SALONA UTHAPPA
CLASS II

MY NATIVE PLACE

There is a river in my native place. Boats go along the river. We get fish from the river. Children swim and play in the water. I also like to swim with them. But I don't know how to swim. I like my native place very much and I like to go there-Ernakulam-more often.

ANNA BABU
CLASS II

HOLIDAY

I visited Trivandrum Zoo. There I saw many animals. I saw tigers, bears, deer, peacock, swans and snakes. It was nice to see the peacocks dancing. How nice it was to see the monkeys jumping from one tree to another! I saw chimpanzees and many birds. The lions were very big. The bats were hanging upside down. I liked the elephants very much. They were standing very quietly. It was nice to see the Hippopotamus playing in the water. How tall the giraffe was! It put its head out to take its food. How pleasant it is to visit the zoo. I liked it very much.

AARTHY
CLASS II

MY PET DOG

I have a dog. Her name is Blacky. She is one year old. I like her very much and I play with her every day. She comes with me when I go for a walk. She is my best friend.

M. CHETAN APPAIAH
CLASS I

THE POST-OFFICE

Every village has a Post-office. It collects our letters, parcels etc and send them to other places. We can get to know about our friends and relatives in other places through letters. A small post-office has a post-master and a post-man. Big ones have several counters. A number of people work in a big post-office. We can send urgent messages through telegrams from a post-office. The mail usually comes to the post-office in the morning. The postman sorts the letters and delivers them to the people.

ASISH P. GEORGE
CLASS II

MY GARDEN

I have a nice garden. I pour water for the plants in my garden. I pluck flowers from my garden. I like my garden very much. I have African violet, Hibiscus and Anthurium in my garden.

RIA MARY
CLASS II

MY HOLIDAYS

During my holidays I went to various places. It was very interesting. First I went to Kottayam. From Kottayam to Lucknow I went in the train with my parents. The train was like a home. We ate together and we slept in the train at night. I and my sister sat in the train and played cards and chess. At each station I met various types of people. We reached there after three days. We stayed there in my uncle's residence. On the first day we went to see H.A.L Company. There we saw the production of parts of an aeroplane. From there we went to see the Hathi park. There we spent some time boating. Afterwards we returned home.

SIBY MATHEW
CLASS II

THE PADMANABHAPURAM PALACE

During our last holidays my father took my brother Arjun and me to spend some days with my uncle who works in a rubber estate. There we found out that the Padmanabhapuram palace is very close to his estate. So one morning we decided to go and visit the palace. We were very impressed with the big walls surrounding the palace. We got our tickets and my father organized a good guide to explain to useeverything. The palace is typical

Scanned by CamScanner

example of Kerala architecture. We were very much taken up with the woodworks which look fresh even now. The Travancore royal family were very simple people and that is shown in their architecture. We enjoyed looking at it.

ASWATHY MAHARAJ
CLASS IV

MY DOG

My dog's name is Snowy. He is naughty. Now he is three years old. He likes my mother very much. He follows her. He loves to eat curds. We all love our dog. When my mother shouts at him he hides under the cot. He is always with my mother. When we all go out, he sits on the guest room beds and looks out of the window. When we go to the school he comes to the bus stop and leaves us.

VARUN SUDHINDRA
CLASS II

MY HOLIDAYS

I went to Alleppey, with my family during my holidays. There is a beautiful beach in Alleppey. My brother and I had great fun playing in the beach. We also went to my aunt's house in Perinthalmanna and then to my father's friend's house at Nilambur. There we saw teak gardens.

On the way back to Munnar we saw some wild animals like sambhar, peacocks, monkeys and jungle fowls. I enjoyed my holidays very much.

AYESHA.N.
CLASS II

MY HAPPINESS

Happiness is swimming in a pool with cool water
and thinking about no matter.
Happiness is eating icecream in summer.
and eating chocolate cakes without murmur.
Happiness is living in a country side
which has horses to ride.
Happiness is playing ball and bat.
Happiness is chasing rats with my cat.
Happiness is playing with my dog.
Happiness is playing cricket.
Happiness is flying rocket.
Happiness is to dance,
if we get a chance.

DONA MERIN C. PHILIP
CLASS V

THE LOST TREASURE (MY GRAND FATHER)

You have gone to the unknown world,
Your voice is still heard!
Your looks were cheerful and bold,
Where are you now as free as a bird?
Leaving us behind, all alone,
With nothing to do but mourn,
I can't forget you, my treasure
My loss with what can I measure?

JAYESH J. UNNITHA[N]
CLASS [V]

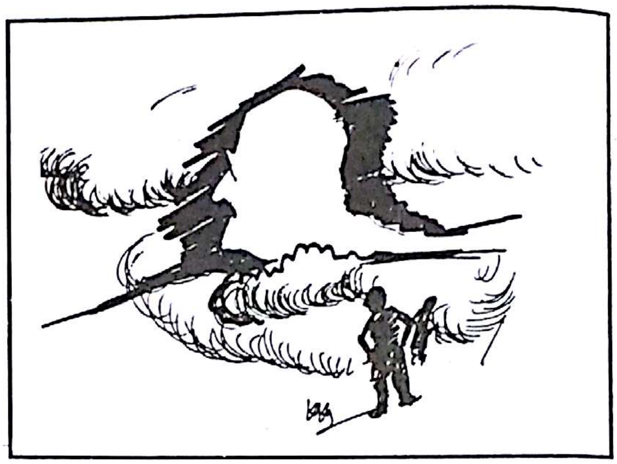

Traffic Cop:	You can't park here.
Driver:	Why not?
Cop:	Read that sign.
Driver:	I did, It says, "Fine for Parking" So I Parked.
Son:	Dad, do you remember that story you told me about when you were expelled from school?
Father:	Yes.
Son:	Well, I was just thinking dad, how true it is that history repeats itself
Hunter:	I had lost my gun and the lion was coming straight at me. So I sat down and just stared at him. He didn't even touch me.
Bored listener:	Strange! How do you explain that
Hunter:	I was sitting on a high branch of a tall tree.

Compiled by: Joshy Mano David
Class : V

Scanned by CamScanner

My Monsoon Vacation

I spent my monsoon vacation at Madras where my uncle is working. On first day we visited Anna Nagar tower and gardens and we participated in my uncle's son's graduation function at S.B.O.A. School at Anna Nagar.

On the 2nd day we went to the famous V.G.P. Golden beach. There we saw lots of beautiful scenes and took photographs. There we saw a real man standing like a statue. We visited Marina Beach also. There we saw Annadurai Samadhi and M.G.R. Samadhi. At the Annasamadhi we saw a lot of old photographs. His dress, his pen and letters are also kept. On the last day we went for shopping and my uncle bought me lots of toys.

My return journey was very interesting. It was my first train travel. It was an exciting trip for me.

Riccu Varghese
Class I

A Trip to Kutralam

During the Onam holidays I went to Kutralam with my parents. The Kutralam trip was very very interesting. Waterfalls were very beautiful. There was a beautiful park. We saw so many monkeys there.

We went to see a famous temple at Thenkasi. There were so many pilgrims. We also worshipped God. We have taken photographs. It was an exciting trip.

B. Sundeepak
Class I

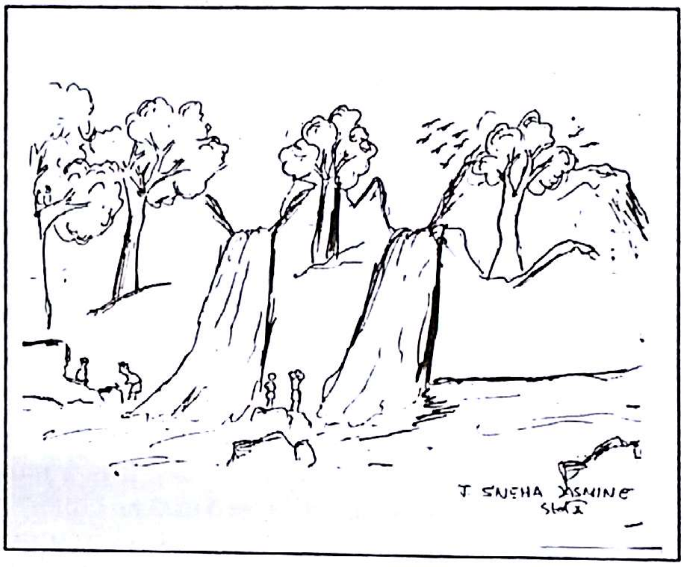

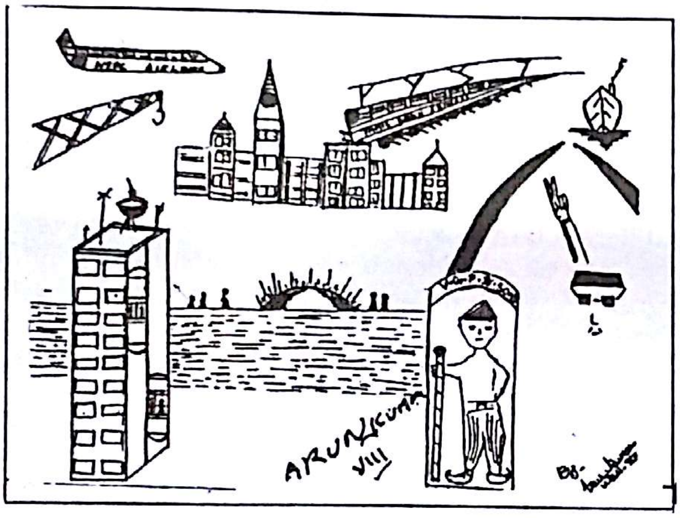

My Rosy Cat

I have a Rosy cat
It looks very beautiful
One day it delivered five kittens
One is brown, one is white
One is black, one is ash
And one is grey in colour
It likes its kittens so much
No partial in its love
So I like my Rosy very much
Is it not so?

Amali
Class I

Jokes: Compiled By-
Joshy Mano David, Class : V

Teacher: Without oxygen, human life would not be possible. This important gas was discovered in 1773.
Anil: Sir, what did people breathe before oxygen was discovered.?

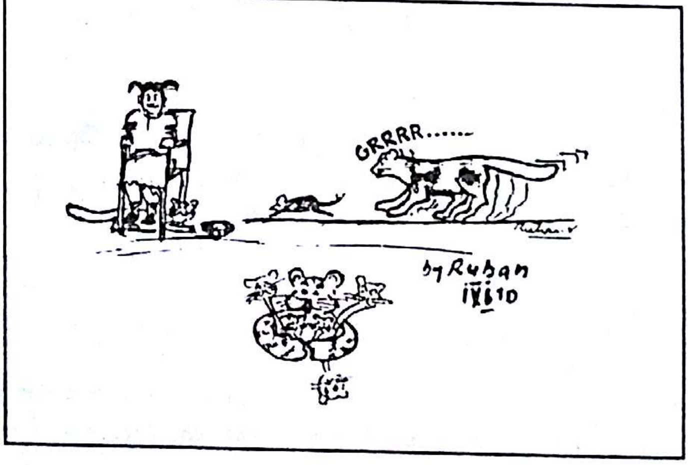

Scanned by CamScanner

The Story of Colour

We all love to wear colourful dresses. From where do all these colours come? These colours are obtained from dyes in plants, flowers, roots, stems, fruits and barks of trees. Common examples are onion, walnut, beetroot, turmeric, henna and others. My mother says, "But since these dyes are soluble in water, the colour will fade, when the cloth is washed. Therefore substance called mordants are used to fix the dyes. Until 1856 all dyes were made from plants or animals. In 1856 William Perkin discovered the first synthetic dye.

Then that became very famous because we could get more attractive and glowing colour combinations.

But it is seen that these chemicals spoil the under ground water wherever the dyeing factories are situated. So now the trend is back to use eco-

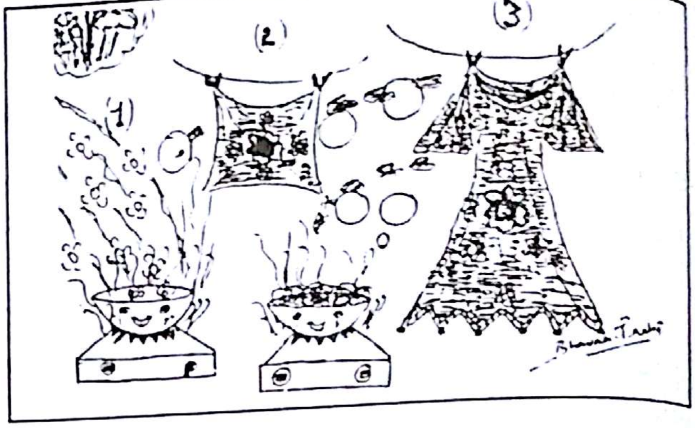

friendly vegetable dyes."

Presently our school also has started teaching the dyeing with commonly available plants and flowers.

I am sure we all should make good use of it.

Delsy Vibeena
Class II

Onam

Onam is the important festival of Kerala. It is celebrated to welcome king Mahabali. It is a harvest festival. All schools are closed and all children play together during Onam festival. Children put 'Athapookalam' with lots of flowers. It is very interesting to see boat-races, Kathakali, Kaduvakali etc. at the onam festival.

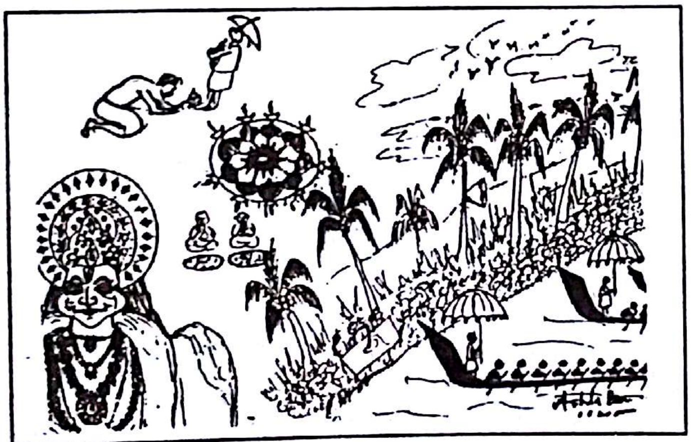

A big 'atham' is decorated in front of every house. All Keralites enjoy a special feast 'Onasadhya' on Onam day.

During the Onam week there will be a variety of cultural and traditional entertainments like Thiruvathira, Pulikali, Chadhyam procession with different tableaux etc.

Government sponsors Onam celebrations on a grand scale and declares this period as Tourism Week.

The celebrations attract a lot of foreigners to the country.

Now we have to wait one year to take part in such a festival again.

Ria K. Abraham, Ayesha. N, Kathiresan
Class II, Class II, Class I

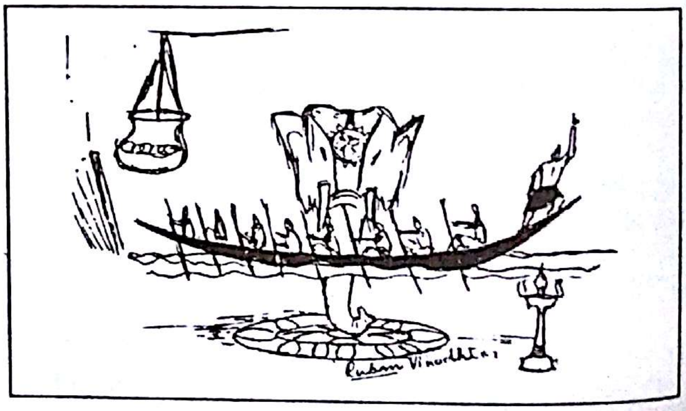

Scanned by CamScanner

Dignity of a Guru

Human life begins with a teacher. In the broadest sense of the word, he be one's own father, friend or school teacher.

Whatever be the miracles of the latest educational equipments and devices like radio and television, the teacher's personality has always been and will remain the basis of young generations' up-bringing.

Teaching is a sacred occupation. Teachers are not made in society. They are all born in nature. We are only to search and discover them for our guidance. And it is possible to discover these men (really worthy progressive, enthusiastic) who realise that teaching is a highly honourable occupation.

Havina P. Mathew
Class VIII

Tourism in my view

(This Essay won the third prize in the High School Section (State level), held by the Dept. of Tourism, in connection with the 'World Tourism Day 1995' - Ed)

"A slice of your own paradise"; "God's own country" "Your home in the hills", "For a cool getaway" etc are familiar captions to tourists, which paints a picture of serenity, beauty, festivity and happiness.

India... where mighty empires have risen and made history, leaving behind many eloquent memories of palaces, gardens, forts, mosques and tombs that stand testimony to the richness of the culture. Time glides from the past to the present in a profusion of joy and festivity.

India has rightly been described as "traveller's paradise". It is the land of sunshine and festivals. Where must the traveller begin? From under the shadows of the gigantic temples? From the granite wonders? Along the long, lonely beaches? Through the forests and valleys? Through the desert? From Kanyakumari where the crimson sun slips away into the shimmering waters? India is fascinating. A tourist's delight. It is a country where the past and present blend so smoothly on the threshold of an exciting future.

Visitors throng into India to see for themselves, a nation famous for its history and tradition, art and literature, intellect and culture, skill and talent. The confluence presents the immortality of art, the past captured in stone. In India, granite is not just dead stone, It's history, The TajMahal, one of the seven wonders of the world, is outstanding for its unique craftsmanship, architecture and artistic strategy. Qutub minar, Red Fort, Hawa Mahal, Jama Masjid, Mysore palace, Mahabalipuram rock temple (Kadakarai Kovil), Kavadiyar Palace, Sri Padmanabha Swami Kshetram etc are famous all around the world for their unrivalled beauty, architecture, skilled craftsmanship and marvellous designs.

FESTIVALS: Indians celebrate their festivals with fervour, devotion and enthusiasm. Onam, Pongal, Durga Puja, Holi, Raakhibandan, Diwali, Dusshera etc are celebrated with passion and zeal. "Vallum Kali" is the symbol of Kerala. These races are undoubtedly one of the most colourful events of the state. Thrissur Pooram is another mesmerising experience for the tourists. Rath Yatra is a procession that invokes a number of rites and rituals.

FOOD: Various varieties of exotic, tempting dishes are served to the visitor. The cuisine presented is unique and unbeatable - hot and spicy to sweet and sour delicacies.

REIGIOUS CENTRES: India is filled with many religious places Varanasi, Allahabad, Sabarimala, Rameshwaram, Velankanni etc are outstanding and attract many tourists.

WILDLIFE: Bengal Tiger, One-horned rhinoceros, camel, white peacock, Indian elephant, tiger, King cobra are among the prominent fauna. Kurinji and orchids are two outstanding species of flora.

MEDICINE: Ayurveda, the traditional Indian system of medicine thrives in the South especially in Kerala. Transitive meditation, yoga etc. are treatments unique in India that attract many visitors.

HANDICRAFTS: Coir, silk, handlooms, lac bangles, hand-carved images, ivory articles, painting etc. are treasured souvenirs of a tourist.

What many of the pub-cultured visitors do not realise is that they are damaging something irreplaceable by writing on the walls of monuments and buildings. They spend hours etching their names or expressing their undying love to someone. The government is trying very

Scanned by CamScanner

hard to maintain the rich, age-old Indian culture and tradition that appears as a mirage, today.

Due to the influence of tourism, Indians have gradually started forgetting unique custo is and costumes. Short hair has replaced the long oily plaits decorated with jasmine. The rustling silk sarees and the salwar kameez and kurta pyjamas are in sharp contrast to jeans, shorts, bermudas. "Namaste" and "Aslamm Malikum" are out of fashion today. "Hi", "Yo", and "Yep" are popular salutations. Boys grow their hair and wear ear-rings in an attempt to imitate the western counter-parts. Tourism has also brought along another problem. Use of vulgar language seems to be the craze among 'respectful' Indians. Punk culture seems to be invading India.

But tourism has far more positive points than negative aspects. Tourists provide valuable income to the Indian economy. This money can be used for industrialization and improving the various aspects of the country.

India's culture is unique. Foreign visitors long to see something more disciplined than their way of living. The rites and rituals, the majestic buildings, the festivals, the foods, the wildlife, methods of treatment, the handicrafts and above all the close-knit relationship based on love and concern never fail to amaze the visitor. Indians are very hospitable and this is another reason that the traveller does not feel like a stranger in the land of various languages and religions, so different, from his.

Tourism has created a lot of job opportunities. Guided tours, Tourist Development Corporta-tions, Tourist information offices, motels, hotel, courier services, handicraft showrooms and empo-riums, transport and communication, travel agen-cies etc prosper due to the patronage of tourism. It has helped in softening the blow of umemployment.

Yes, India is unique. As one visitor remarked "India is a delightful dilemma for the tourist. It is still unmarred by the onrush of modernity". The country has a plethora of experiences from the fascinating cities to the saga of the wild beats of drums, in those out-of-world villages. Visiting India is a vibrant, passionate, compelling and mesmerising experience, throbbling with life at all times.

Anna Jacob,
Class: X

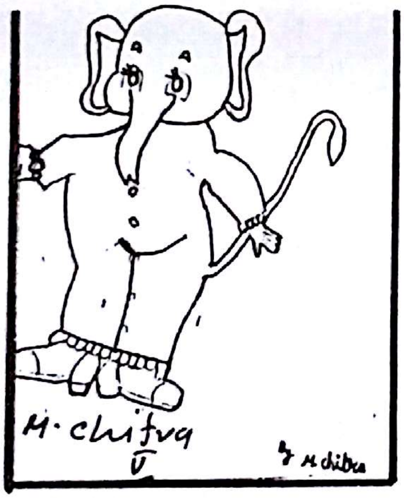

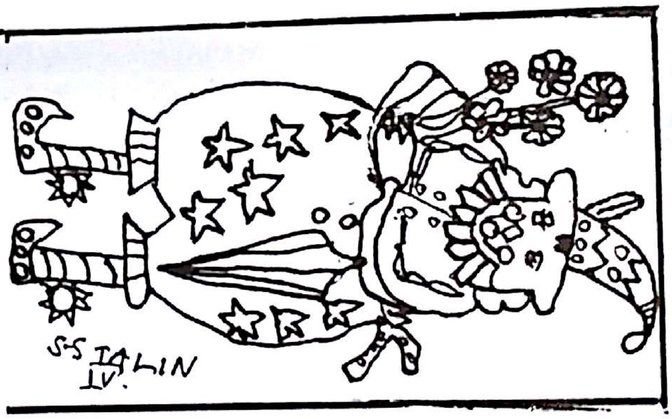

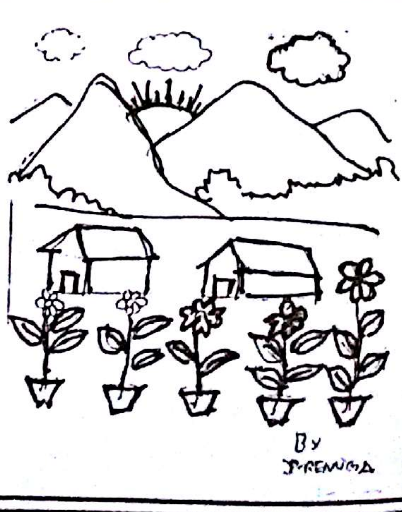

MY VISIT TO THE TEMPLE CITY

July 1st was an exciting day for me because I was going to Madurai with my parents. We started around 7 am and reached Madurai at 1 pm. In the afternoon we went to see the famous Meenakshi Temple. A lot of renovation work was going on at that time because they were preparing for a festival. We saw a lot of beautiful paintings on the ceiling of the temple.

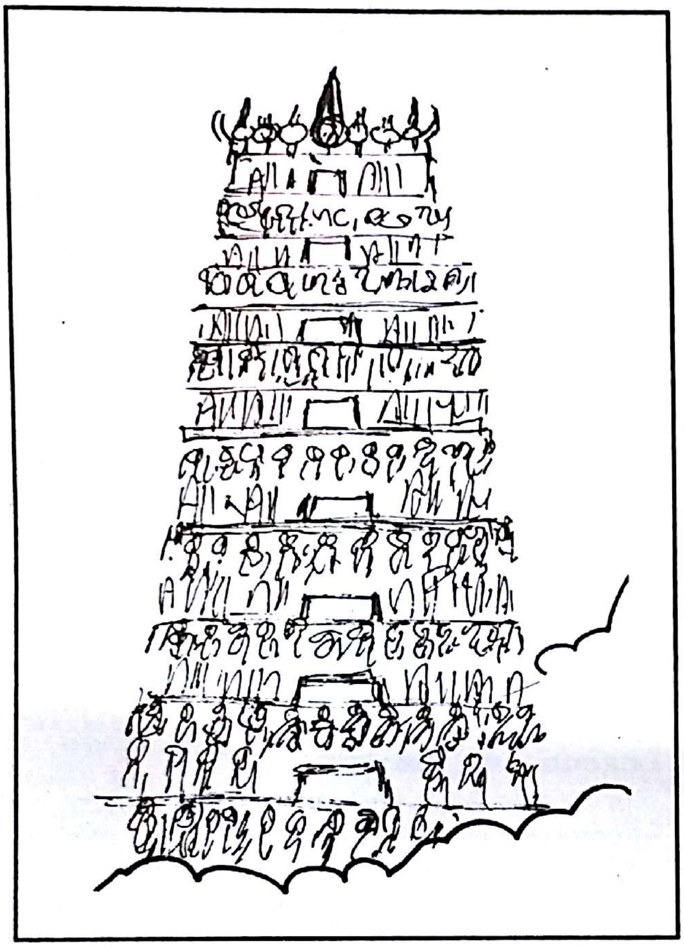

We also saw the famous 1000 pillared hall inside the temple. There was a pillar near the entrance of the hall which when struck produced different sounds. We then went to Thiruparamkundram where again we saw a temple. There was a big temple tank with a lot of fish. The minute I put salt and puffed rice into the water I could see a lot of fish opening their mouths for the food. We went to Thirumalai Nayakar Mahal where we saw the sound and light show. The next day we went to Rameswaram. We had to cross the Bay of Bengal on the Pamban Bridge. The Pamban Bridge is 3 km long. The railway bridge also lies beside the Pamban Bridge and when big ships come, a part of the railway bridge will open upwards. We went to the sea shore first. I was disappointed because I could not collect shells from the sea myself. We then went to a small temple where Lord Rama's footprints are worshipped. From this temple we could see the whole of Rameswaram Island. I bought, two fancy shaped beautiful shells from here and got my name printed on them. We then went to Rameswaram temple and saw the waters of the '22 wells' inside. The next day we went to a temple in Alagarcoil. We saw a lot of monkeys and fed them with groundnuts. We had to be very careful while feeding them because they just jumped on us to get the packet of food. We returned to Munnar after a very enjoyable holiday.

VINAY PRAKASH
CLASS V

Teacher: What is wind?
Sam: Air in a hurry.

Patient: Doctor, I am losing my memory.
Doctor: Don't worry, forget it.

Patient: Doctor, I am very afraid of my heart operation.
Doctor: Don't worry. In my whole life's experience as a heart surgeon, only one patient has died.
Patient: Sir, how many have you operated?
Doctor: You are the second.

Havina P. Mathew
Class-VIII

Scanned by CamScanner

EXAMINING THE CHROMOSPHERE

The sun is one of the 100 billion stars in the milky way galaxy. But it is the only star close enough to permit a detailed study of its atmosphere, yielding data and information about atmosphere, particularly stars.

But being so near its brightness on the earth is blinding. This shuts out the details of its chromosphere, the prominences and the corona.

During a total solar eclipse, however, the bright light of the sun's visible disc, the photosphere, is completely cut off and even the detailed features of the faint distended outer atmosphere become visible. This enables the chromosphere and the corona to be viewed with telescopes and analysed. The lunar shadow on the earth darkens it to such an extent that the corona appears as a brilliant halo.

Yet, the physical and dynamical processes in the corona are not fully understood. Despite modern instruments like the coronograph and telescopes in space, a total eclipse is still the cheapest and best means of studying the corona.

It is the relative brightness of the solar disc, solar corona and the blue sky that determines this great advantage of a total eclipse. Interestingly, India has the distinction of being the place where the gaseous nature of the prominences was first established. This was achieved by British and French scientists at the Madras Observatory during the August 18, 1866 eclipse. The spectroscopic experiments showed that the solar spectra had (emission) lines characteristic of hydrogen. The total eclipses on December 12, 1871 and January 22, 1898 enabled the study of other details of the solar spectrum especially the lines of what is called Fraunhofer Spectrum. The shape of the corona is also known to change with solar cycle activity lasting about 11 years. The studies have determined that the turbulent velocities in the corona are about 30 km/sec.

24th October 1995

The eclipse of 24th October 1995, seen from Iran to India began at 7:22 (IST) and ended at 12:42. The umbra of the moon's shadow fell over Iran first, crossing over to Afghanistan with the sun only about 12° from the horizon. Traversing south-east the shadow reached the Afghanistan-Pakistan border near Chaman at about 8.27. Here the duration of the eclipse was about 39 seconds and the shadow on the earth was about 40km wide. The shadow reached Rajasthan in India at about 8:30.

When the sun reached its zenith over India, the eclipse itself was over the Pacific. The totality there was about 2 minutes and the shadow 78 km wide.

The Moon

It is sheer coincidence that the moon in its orbit is just at the right distance from the earth and the right size to block out the sun to cause a total eclipse. This is a matter of proportion: The moon is 400 times smaller than the sun, but it is also 400 times closer to the earth than the sun. The size of the lunar disc then is the same as the sun's apparent diameter at that point and we see the sun totally eclipsed.

The surface of the moon is not smooth but is peppered with sharp craters, deep valleys formed by long mountain ranges. Therefore during an eclipse, the edge of the disc that the moon presents to the sun (and us) is marred by rough geographical features. Some of the sun's rays escape through these gaps on the edge, just before and after the totality and the result is a very brief brilliant bead-like effect.

Legends of the sun:

In earlier times, because of the variety and unexpectedness, the mauling of the otherwise mighty sun struck terror in the hearts of the people and filled them with foreboding. In the accounts of the Mahabharata war purporting to be contemporaneous, the eclipse imagery is repeatedly used to convey the magnitude and horror of destruction.

The imagery is more chilling because it is mostly part of a commentary narrated to the old, ineffectual King Dhritarashtra, who being blind could not see things for himself.

It was Aryabhata who in 499 AD introduced India to the mathematical theory of the eclipses. For an eclipse to occur, the moon must be at one of the two points (called nodes) where its orbit intersects the orbit of the earth. Aryabhata

Scanned by CamScanner

named these nodes Rahu and Ketu.

Viewing the eclipse

On November 3, 1994 a total solar eclipse was watched by more than half the population of Bolevia. The government distributed free solar filters and not a single case of eye damage was reported. For watching the eclipse, the image of the sun could be projected by a pin hole (3-5mm in diameter) onto a shaded wall or a cardboard half a metre away. It could be also watched by reflecting sunlight onto a wall using a mirror and then covering the mirror surface with a piece of paper having a hole of 1-2cm diameter.

The solar filters cut down the sunlight by a factor of one lakh. The filter should be free from scratches and viewing should not last more than a few seconds at a time.

Dont's

Sun glasses, smoked glasses, colour photographic films, goggles, non-silvered black and white films and photographic filters should not be used. Don't look at the the sun directly with the naked eye. One should never look at the sun with binoculars, telescope, magnifying glass, or view-finder lens of camera.

New element - Helium

Over a century ago in 1868 there was a total solar eclipse visible from Guntur. A team from England which studied the eclipse discovered a new element and named it after Helios, the Sun God. This element was Helium. The possiblity of discovering new elements excites scientists during every eclipse.

The rotational velocity of the earth and the orbital velocity of the moon can be measured. Theoretical predictions have estimated that the moon's shadow will cross the earth at the supersonic speed of 2,200km/hr.

Compiled by **T. Prasath**
Class: XII

STUDENTS WHO HAVE DONE PRIDE TO THE SCHOOL IN ACADEMICS
DISTINCTION HOLDERS IN CLASS-X AND CLASS-XII CBSE:-

Year 1994-'95
Class: X
P.R. Chokalingam
T. Dheivya
Renjith P. Raju
Manju C. Jacob
Vineeth C. Jacobs
Stella Junis
Anand Gopinath
Anitta J.K.
G. Arun Prabhu
Class: XII
P. Gobinath
Ravisankar.S

Year 1993-'94
Class: X
Sreejith.C
Prasath.T
K.R. Ramesh

Year 1992-'93
Class: X
Gobinath.P.
Niphy Deena Cherian
Uma Priya
Ganesan.M.

Year 1991-'92
Class: X
P. Rajapriya
Shabu.P. Joseph
Sindhu Mathew
Vijayabhaskar
P. Padmapriya

Tina: "Mother, can I have one rupee for the old man who's crying outside.?"
Mother: Of course, dear, but what's the old man crying about?.
Tina: He's crying, "ice cakes one rupee each."

Joshy Mano David
Class: V

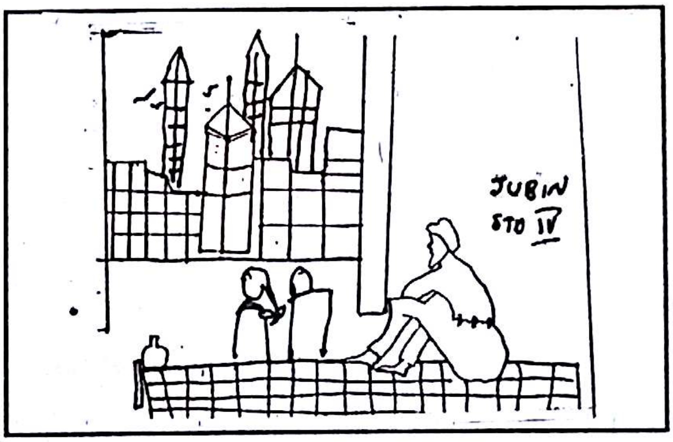

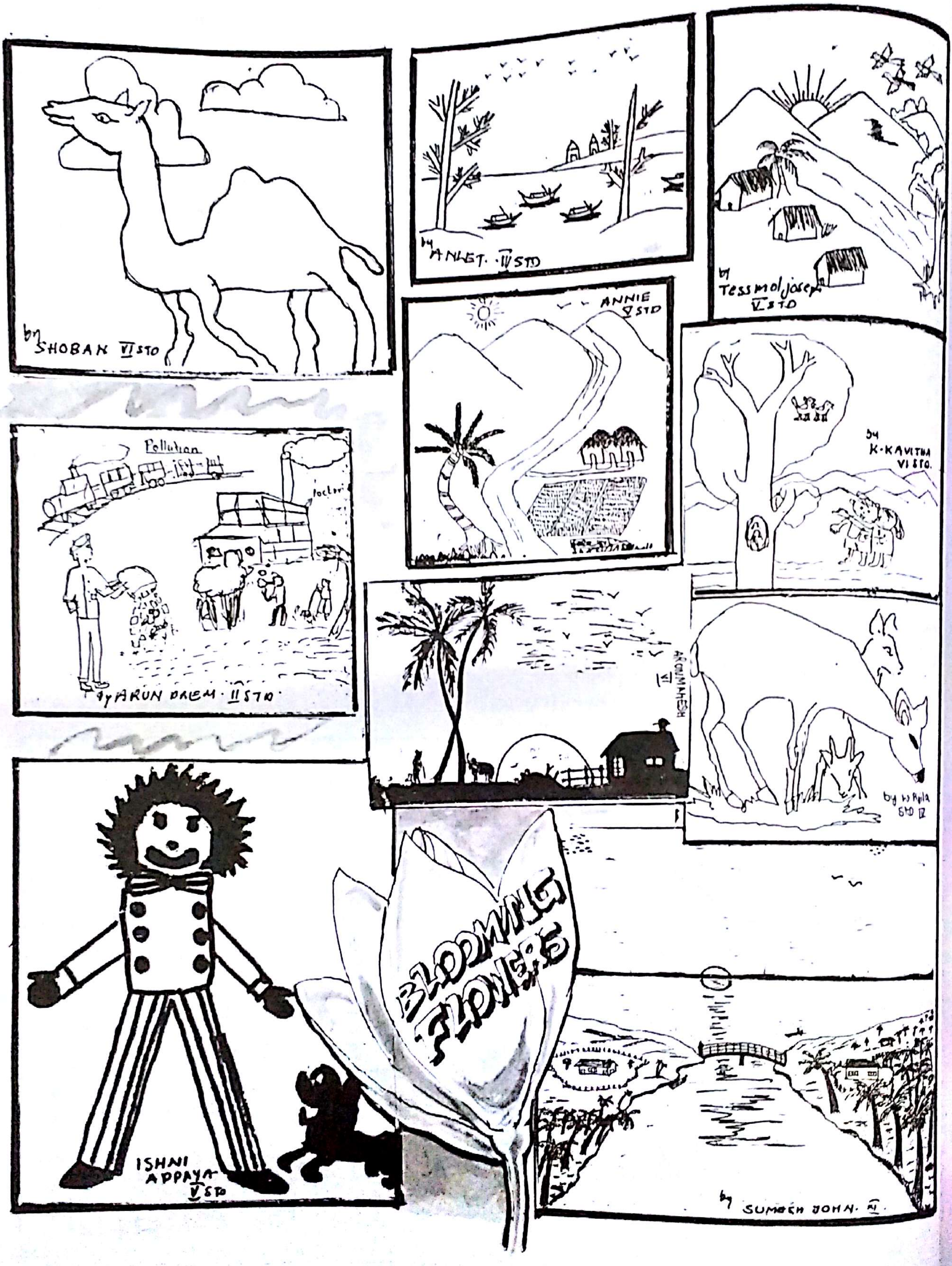

Scanned by CamScanner

Annual Day '95

The Principal Welcoming the gathering.Seated (LtoR) Mr. A.K. Moni,MLA, Mr.Aryadan Mohammed,Hon. Minister for Labour and Tourism-Govt of Kerala, Mr. M.H. Ashraff, Mr. Pala K.M. Mathew,M.P. and Mr. T. Damu.

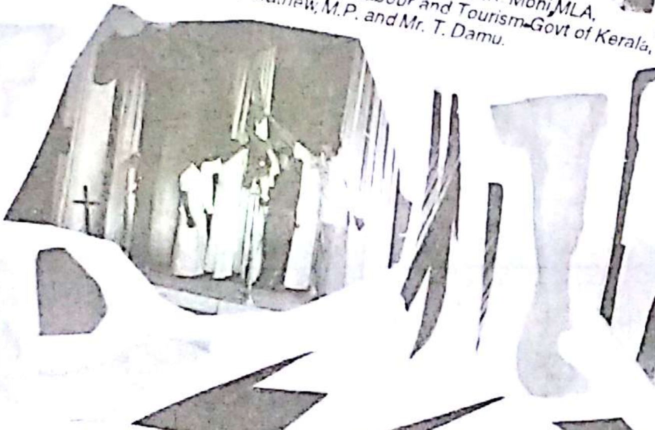

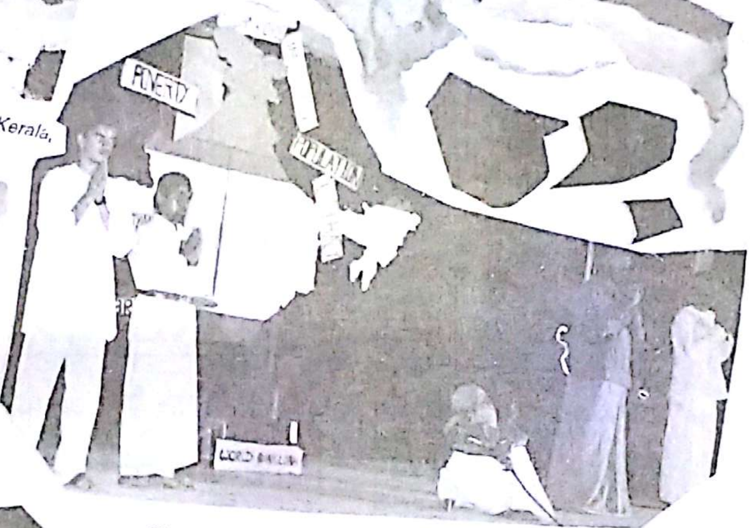

The hotly debated entry of multinationals in India-Mime.

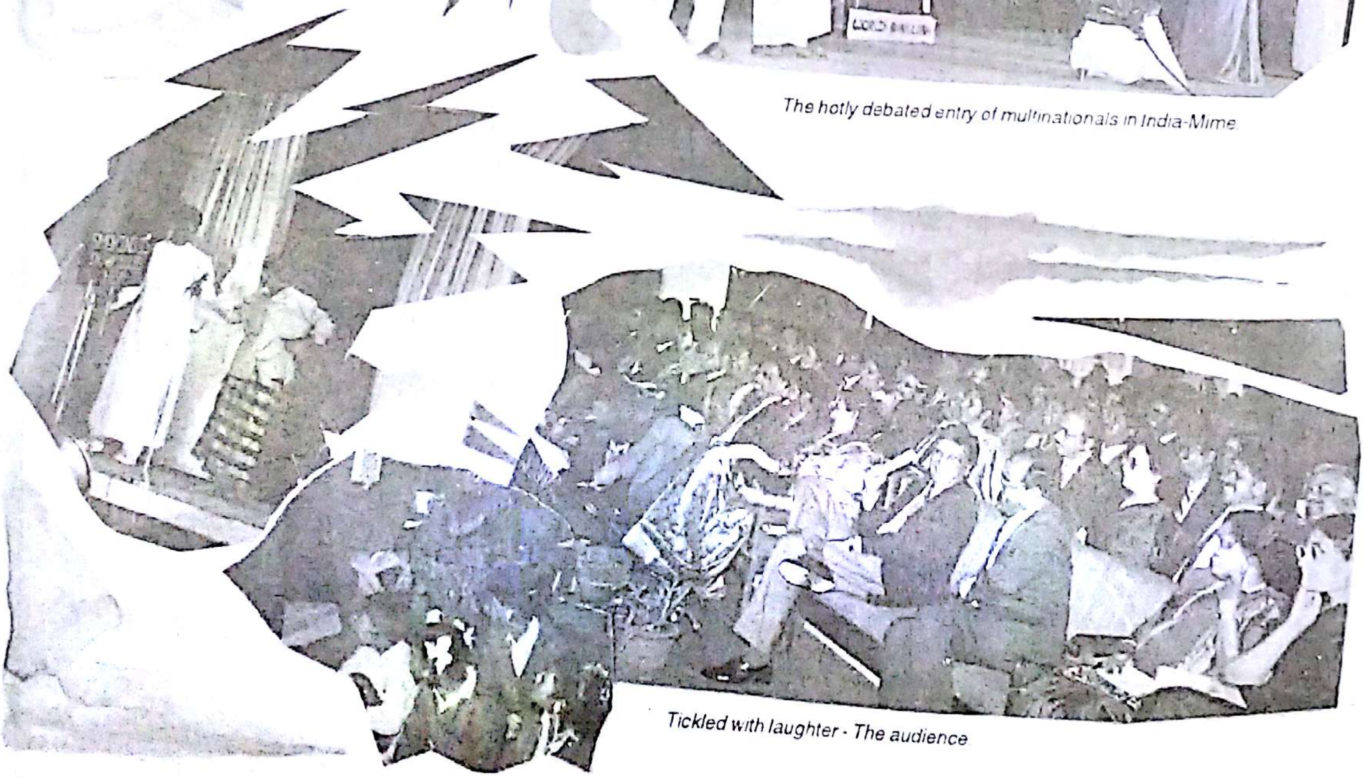

Tickled with laughter - The audience

Scanned by CamScanner

हिन्दी विभाग

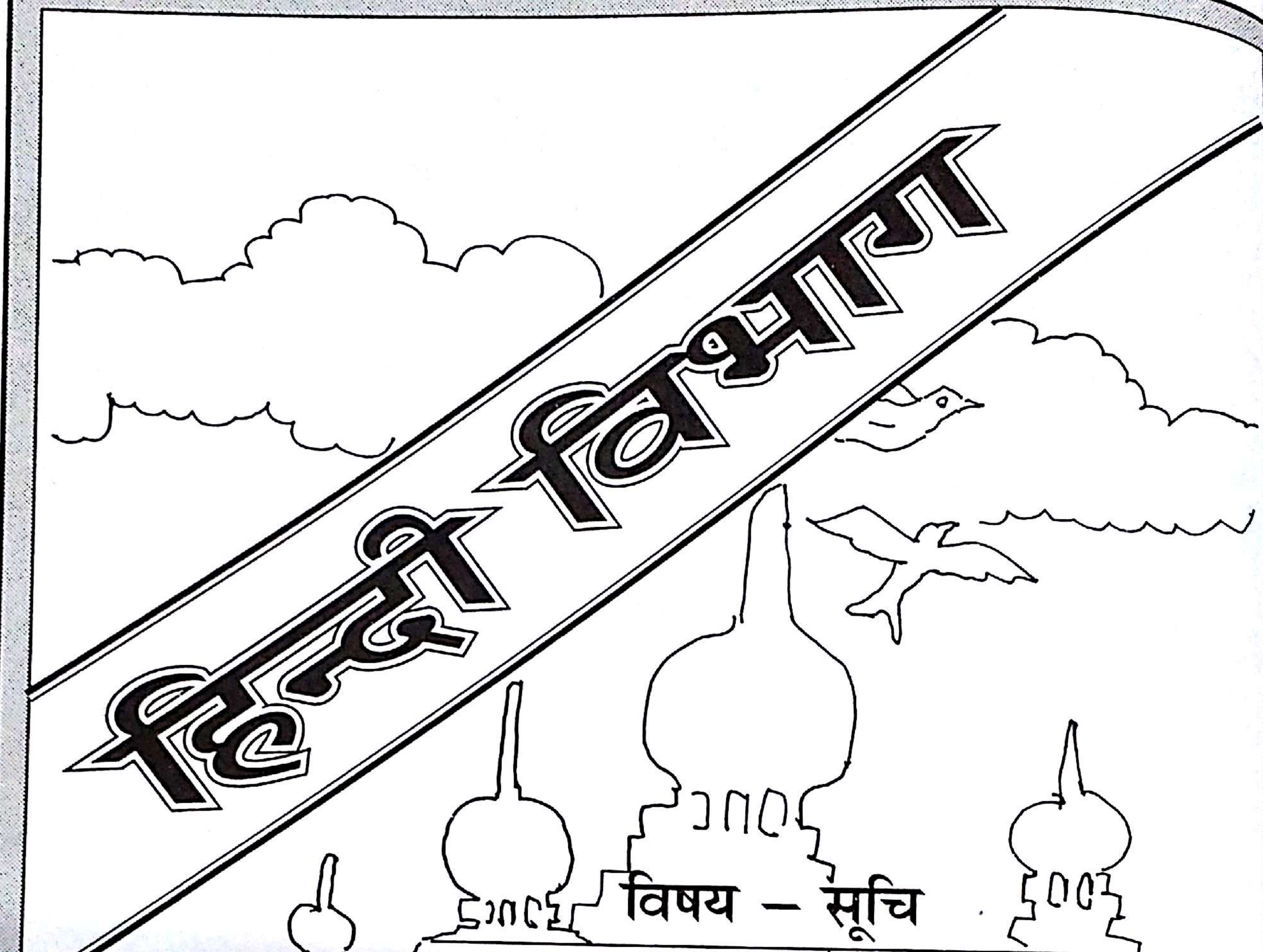

विषय – सूचि

१.	याद है ये अनमोल रत्न	मनोझ: एम.
२.	इतिहास	मनोझ. एम.
३.	हम सब एक है	गौरव भरद्वाज
४.	क्या आज भी छूआछूत है?	अभिषेक भरद्वाज
५.	डॉ. अम्बेडकर	श्रीमती मीनाक्षी
६.	बिंदु में सिंधू	रंजनी कृष्णस्वामी
७	परीक्षा की बीमारी	भावना प्रताप
८.	महादेवीजी के काव्य की मूल प्रेरणा	डॉ. श्रीमती सूषमाउन्नीतान
९.	हिन्दी हमारी राष्ट्रभाषा–क्यों?	श्रीमती मीनाक्षी

Scanned by CamScanner

याद है ये अनमोल रत्न

मैं भूला तो नहीं हूँ।
हिन्दी मेरा प्राण है।
वो दिन जब मैं पढाई करता था लगन से
मुझे अच्छी तरह याद है।

दो विषय पढता था मैं।
मेहनत और लगन से
और किसी विषय में भी इतना
लगन नहीं था उस दिनों में

अफसोस है कि मैं हिन्दी में
कुछ लिख नहीं पाता था।
पर अब समझ में आया, हिन्दी में
कुछ न लिखना बहुत बड़ा पाप है।

–मनोझ. एम.
कक्षा ग्यारहवीं

कर्तव्य

1. कर्तव्य का पालन ही चित्त की शांति का मूल मंत्र है।

प्रेमचन्द्र

इतिहास

जब मैं पढता हूँ इतिहास
मुझे लगता ये है कुछ खास।
जब मैं इसे पढ़ता हूँ ध्यान से
तब मेरा मन धूम जाता है इसमे।

पढना है ज़रूर ये विषय
हमें जानना है पुरानी बात सुनिश्चय।
दोस्तों, इसे लगन से पढते जाओ
और एक चिडिया की तरह उड़ते जाओ।

ये विषय तो है ज़रू र जुना पुराना
पर ये है ज़रू र सुहाना
मुझे इसे पढना है ज़रू र
और विविध रंगों हैं मुझे जानना।

– मनोझ . एम.
कक्ष – ग्यारहवीं

हम सब एक हैं

बहुत सालों से भारत में लोगों के बीच में किसी न किसी वजह का झगडा चल रहा है। कभी राजनीति का तो कभी आतंकवादियों का। पर आजकल तो जो धर्म के नाम पर हिन्दु–मुस्लिम का झगडा है, वह बडा ही चिन्ताजनक है, दिन–व–दिन तीव्र होता जाता है। मेरे ख्याल में आतंकवादि का यही मुख्य कारण है।

जब हम "भारत माता की जय" का नारा लगाते हैं, तो यह मतलब है क्या, हम उस सुन्दर नारी की जिस के हाथ में भारत का ध्वज है उसकी "जय" कर रहें ? नहीं। हम जय करते हैं उन लोगों की जो भारत की इस पवित्र भूमि पर रहे हैं और अब रहते हैं। यहाँ तरह–तरह के लोग रहते हैं। हिन्दु, मुस्लिम, सिख, इसाई सभी लोग रहते हैं। क्या ये एक दूसरे से अलग हैं ? जब भगवान ने सब को एक जैसा बनाया है तो हम कौन होते हैं धर्म के नाम पर लडनेवाले ? हम सभी इन्सान हैं। अगर एक हिन्दु का खून एक मुसलमान के खून के साथ मिला दिया जाए तो क्या फर्क दिखाई देता है ? कुछ फर्क नहीं है, दोनों खून लाल है और मिल जुलता है। सारे धर्म अहिंसा और भाई चारे को बड़ावा देते हैं। किसी धर्म मे यह नहीं लिखा है कि दूसरा धर्म नीच है और दूसरे धर्मवालों से नफरत करनी चाहिए।

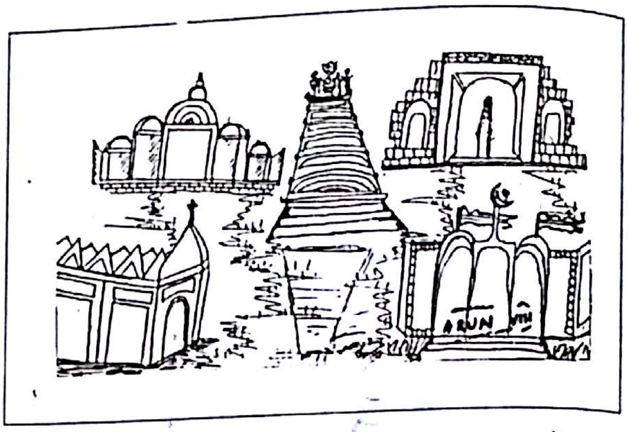

आओ। हम एक साथ रहें। मजहब के नाम पर न लडे। भारत को मज़बूत बनाए। जो बाहरी ताकत हमें अलग करना चाहती है उसे मिलकर हटाएँ। भारत को और उन्नति और महान बनाएँ। कुछ गद्दार लोगों को मार गिराएँ। हिन्दु, मुसलमान, सिख, इसाई सभी तो हैं भाई – भाई।

गौरव भरद्वाज

कक्षा – बारह

क्या आज भी छुआछूत हैं ?

हमारे देश में कई तरह की सामाजिक बुराइयाँ पल रही हैं। उन्में से एक प्रमुख सामाजिक बुराई है – छुआछूत। इस सामाजिक बुराई को दूर करने के लिए कई महापुरूषों और संतों ने प्रयत्न किया है। उनमें से एक थे संत नामदेव।

नामदेव का जन्म 26 अक्तूबर, 1270 ई. को महाराष्ट्र के पंढ़रपुर नामक स्थान में हुआ। बचपन में ही उनका विवाह सजाई नामक बालिका से हुआ। उनके गुरु का नाम था विसोबा खेचर। नामदेव के मन मे मनुष्य के लिए ही नहीं, पशु–पक्षियों के प्रति भी करुणा और संवेदना थी।

नामदेव ने अनेक स्थानों की यात्राएँ की और सीधे – सरल शब्दों में अपनी बात लोगों तक पहुँचाई। उनके जीवन से कई चमतकारी घटनाएँ जुड़ी है। उनमें से एक यह है – नामदेव जब दक्षिण भारत की यात्रा कर रहे थे तब वे आवदंया नामक गाँव में पहुँचे। उस समय वहाँ के मंदिर में कीर्तन चल रहा था। जब संत नामदेव ने कीर्तन में भाग लेने की इच्छा प्रकट की तब मंदिर के पूजारी ने उन्हें मंदिर में प्रवेश नहीं करने दिया। इसका कारण यह था कि नामदेव शिंपी या दर्जी जाति

के थे, जो नीची जाति समझती जाती थी। नामदेव मंदिर के पीछे बैठकर तपस्या करने लगे। उन्होने भगवान से प्रार्थना किया कि वह उन्हें इतनी शक्ति दे कि वे दुनिया से जाति–पाँति के भेद को हटा दें। लोग कहते

Scanned by CamScanner

हैं कि भगवान ने उनकी प्रार्थना सुन ली और उसके उत्तर में उन्होंने उस मंदिर का द्वार उनकी ओर मोड़ दिया। आज भी उस मंदिर का द्वार पश्चिम की ओर है जबकी अन्य मंदिरों के द्वार पूर्वमुखी हैं।

नामदेव के गाँव में चोखोबा नामक एक अछूत रहता था। एक बार वह नामदेव के पास आया । नामदेव ने उसे प्यार से पास बिठाया और सिर पर हाथ फेरते हुए ज्ञान दीक्षा दी। वहीं चोखोबा एक दीवार के गिरने से मर गया। तब नामदेव ने स्वयं उसके शव को उठाकर पंढरपुर मंदिर के सामने रखकर उसका स्मारक बनाया।

इन घटनाओं से पता चलता है कि नामदेव छुआछूत के विरुद्ध थे। वे एक महान समाज सुधारक थे। क्या हम लोग आज इस बुराई का सामना कर रहे हैं ? हाँ। लेकिन हम इसे दूर करने के लिए क्या कर रहे हैं? क्या हम पढे लिखे होकर भी अछूत हैं?

–अभिषेक भरद्वाज
कक्षा दस

डा. अम्बेड्कर

सुनो सुनो ए संसारवालो
अमर अम्बेडकर की अमर कहानी।
अम्बेडकर तो इतना पूज है पानी
जितना गंगा माँ का
इन्दौर के मोव में
इक नेता ने जन्म लिया।

हरिजनों का मान बढाने का
जिसने ये वृत लिया।
उसने सारी दुनिया के आगे
एक नया मत रखा।।

गाँव गाँव में प्रान्त प्रान्त में
हरिजनों की हालत देखी
उन्हीं की याद में
हमने अपनी शीश झुका दी।

"वहिष्कृत भारत नाम की
उसने अखबार निकाली।
छुआछूत के विरुद्ध नारे बोले
श्री अम्बेडकर ने नए जोर से–
शुरु किया उसने इसके
विरुद्ध आन्दोलन।।

मातृभूमि भारत के लिए इस ने
संविधान बनाया
लोगों की प्रगति के लिए उसने
मूलभूत अधिकार को
नया रू प दिया,
जिसने अछूतों के लिए
इक नया राह दिखाया।

–श्रीमती मीनाक्षी

विद्या

1. सुकर्म विद्या का अन्तिम लक्ष्य होना चाहिए।

– सर . पी. सिडनी

2. विद्या का अन्तिम लक्ष्य चरित्र – निर्माण होना चाहिए।

– महात्मा गांधी

3. विद्या अविद्या को वैसे ही नष्ट कर देती है
जैसे कि तेज अन्धकार समूह को नष्ट कर देता है।

– स्वामी शंकराचार्य

4. जिसके पास विद्या रूपी नेत्र नही है, वह अन्ध के समान है।

– हितोपदेश

ध्येय –लक्ष्य

1. लक्ष्य की सिद्धि अन्याय तथा अनीति से
नहीं, सत्य और धर्म से ही हो सकती है।

– रामकृष्ण परमहंस

2. लक्ष्य को ही अपना जीवन–कार्य समझो।
हर क्षण उसी का चिन्तन करो, उसी का स्वप्न
देखो। उसी के सहारे जीवित रहो।

– विवेकानन्द

इकट्ठा किया है – रंजनी कृष्णस्वामी
– कक्षा – दस

2. कुछ न कुछ कर बैठने को ही कर्तव्य नहीं
कहा जा सकता । कोई समय ऐसा भी होता
है, जब कुछ न करना ही सबसे बड़ा
कर्तव्य माना जाता है।

–रविन्द्रनाथ ठाकुर

3. बैर लेना या करना मनुष्य का कर्तव्य नहीं है,
उसका कर्तव्य क्षमा है।

–महात्मा गांधी

Scanned by CamScanner

परीक्षा की बीमारी

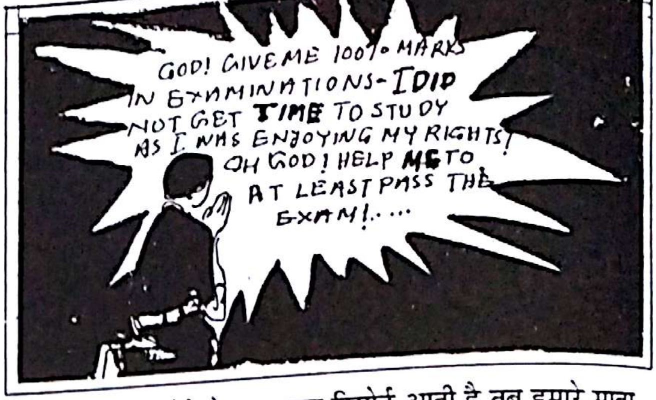

पढ़ाई शुरु होता है और दिल में परीक्षा का एक भय बैठ जाता है। सब विद्यार्थी बस एक दूसरे से पूछताछ करते रहते हैं कि, "पढाई शुरु की या नहीं?" हे भगवान! मैं ने तो अपनी किताबें छुआ तक नहीं। परीक्षा मुझे बिलकुल पसंद नहीं है। परीक्षा मेरे राय में बहुत खराब है। मुझे खास तौर परीक्षा शुरु होने के पहले रात बहुत बेचैन लगता है। रात में नींद नहीं आती। सब विद्यार्थी स्कूल में भी बिना नींद के "पैन्डा" की तरह दिखने लगते हैं और आंखों के नीचे काले दाग दिखाई देने लगता है। हम जितने भी पढाई करे उसका कोई फायदा नहीं होता और जो भी पढते हैं वह सर के अन्दर घुसता ही नहीं। हम बहुत दुखी हो जाते हैं और सर के बाल भी तो उछलने लगते हैं। विद्यार्थी तब भगवान से चरणागति माँगते हैं। तरह तरह के कुंकुम माथे पर लगाते हैं मन्दिर , मस्जित, गिरिजाघर, की चक्कर लगाने लगते हैं। अपनी उँगलियों और गले पर भी शुभ कामनाओं के लिए अंगुठियाँ और मालाएँ पहनने लगते हैं।

परीक्षा होनी नहीं चाहिए और होना ही है तो सिर्फ हमारी इच्छानुसार हमारी दिल लगी विषय में ही।

यह सब होने के बाद जब रिपोर्ट आती है तब हमारे माता–पिता उसे बहुत ध्यान से देखते हैं। अच्छे नम्बर देखकर सिर्फ "ठीक है" कहते हैं और कमी नम्बर की ओर उनकी नज़र पडते ही हमारे पीछे पडने लगते हैं।

स्कूल में परीक्षा–और घर का सुख–चैन गायब। कभी–कभी तो परीक्षा के वजह से विद्यार्थी अपनी जान तक ले लेते हैं। मेरी हिसाब से परीक्षा की ज़रू रत या आवश्यकता नहीं है। आपकी क्या राय है?

भावना प्रताप, कक्षा – नौ

महादेवीजी के काव्य की मूल प्रेरणा

अभाव की पीडा में माधुर्य की अनुभूति होने पर कविता उद्भव होती है। अतः काव्य का आर्विभाव मूलतः वेदना से ही माना गया है। आदिकवी वाल्मीकि का सुप्रसिद्ध श्लोक, अंग्रेजी कवी शेल्ली की सुप्रसिद्ध पंक्तियाँ – "our sweetest songs are those that tell of saddest thoughts" तथा कविवर पन्तं अभिमत वियोगी होगा पहला कवि – इसी बात के प्रमाण है कि वेदना ही काव्य की जननी है।

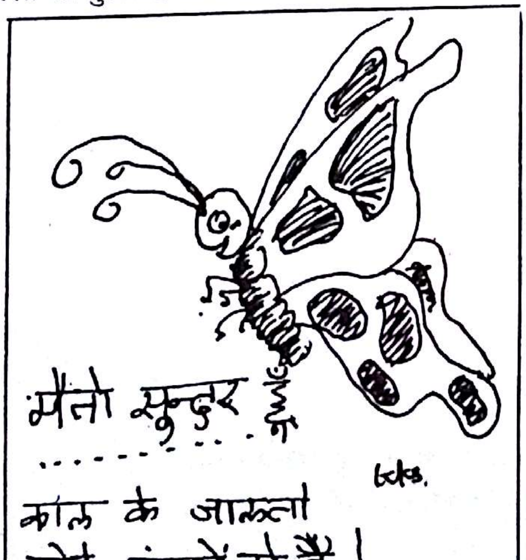

महादेवीजी के लगभग सभी आलोचकों ने उनकी कविता का मुख्य स्वर वेदना माना है। उनकी काव्य प्रेरणा वेदना है, इसमें कोई विवाद भी नही है। विवाद का विषय तो यह है कि इस वेदना का उत्स क्या है?

महादेवीजी ने इस संबध में लिखा है, "संसार साधारणतः जिसे दुःख और अभाव के नाम से जानता है, वह मेरे पास नही है। जीवन में मुझे बहुत दुलार, बहुत आदर और बहुत मात्रा में सब कुछ मिला है, उस पर पार्थिव दुःख की छाया नहीं पडी। यह उसी की प्रतिक्रिया है कि वेदना मुझे इतनी मधुर लगने लगी है। स्पष्ट है कि कवियत्री ने वेदना का उत्स सुख की प्रतिक्रिया को माना है। पर प्रतिक्रिया हृदय की इच्छित वृत्ति नहीं होती और काव्य में स्वाभाविक वृत्ति के बिना रमणीय अभिव्यक्ति नहीं।

"श्रृंखला की कडियाँ" और अंतिम के "चलचित्र" में नारी की जिस राजनीतिक, आर्थिक, सामाजिक, धार्मिक और गृहस्थिक,

Scanned by CamScanner

परतन्त्रता तथा उससे उत्पन्न विवशता, दयनीयता आदि का चित्रण किया गया है, उसके पीछे निश्चय ही उनके अपने मन का क्षाम भी झाँकता है। महादेवी के जीवन की विडम्बना यही रही कि भौतिक समृद्धि के बीच रहते हुए भी, अनेक दीन–हीन प्राणियों के ऊपर अपनी ममता बरसाते हुए भी किसी की ममता न पा सकी जैसा कि उनके निम्न वाक्यों से स्पष्ट होता है–

अ) "समना के धरातल पर सुख–दुःख का आदान – प्रदान यदि मित्रता की परिभाषा मानी जाय तो मेरे पास मित्र का अभाव है।"

आ) ".......... अतः मुझे हठ कर खिलानेवाले व्यक्तियों का अभाव ही रहा है।

उनकी कविता "सूखे सुमन"में भी कहीं कहीं उनकी व्यक्तिगत खीझ, निराशा और उपलम्भ के स्वर स्पष्ट होते हैं।

कौन रोएगा सुमन

हमसे मनुज निःसार को?

दूसरा कारण महादेवीजी ने स्वयं बौध्द दर्शन के प्रभाव को माना है, "इसके अतिरिक्ति वचपन से ही भगवान बुध्द के प्रति एक भक्तिमय अनुराग होने के कारण उनके संसार को दुःखात्मक समझनेवाले दर्शन से मेरे असमय ही परिचय हो गया था।"

उनकी वेदना का उत्स उनकी व्यक्तिगत कुण्ठाओ में ही है, पर उनके संस्कृत एवं सयंत व्यक्तित्व को देख इस अतृप्ति को स्थूल शारीरिक अर्थ में ग्रहण नहीं करना चाहिए। हाँ – एक सफल कवियत्रि की तरह उन्होने उसका उदात्तीकरण कर लिया है।

पतंजी के अनुसार "भाव – प्रेरणा महादेवी जी की काव्यात्मक वेदना का कारण हमें आत्मा–परमात्मा में खोजकर वर्तमान अविकसित, संकीर्प, मरणोत्मुखी सामाजिक यथार्थ के विर्मक देश में तथा भावी आदर्श के स्पर्श में खोजना चाहिए।" महादेवीजी ने उसे एक सौद्धाक्तिक परिणति भी दी है, "दुःख मेरे निकट जीवन का ऐसा काव्य है जो संसार को एक सूत्र में बाँध रखने की क्षमता रखता है"।

–डाँ. श्रीमती सुषमा उन्नीतान

हिन्दी हमारी राष्ट्रभाषा–क्यों ?

राष्ट्र शब्द का प्रयोग किसी देश अथवा वहाँ बसने वाली जनता के लिए होता है। प्रत्येक राष्ट्र अपना स्वतन्त्र अस्तित्व रखता है। उसमें उनके जातियों और धर्मों को माननेवाले लोग सम्मिलत रहते है। उस राष्ट्र में विभिन्न प्रान्तों के निवासी विभिन्न प्रकार की भाषा बोलते है। इस विभिन्नता के साथ ही साथ उनमे एकता भी रहती है । पूरे राष्ट्र का शासन एक ही केन्द्र से होता है। अतः राष्ट्र की एकता को दृढ बनाने के लिए ऐसी भाषा की आवश्यकता होती है जिसका प्रयोग पूरे राष्ट्रके महत्व–पूर्ण कार्यों में किया जाता है। केन्द्रीय सरकार के कार्य भी उसी भाषा में होते हैं। ऐसी व्यापक भाषा राष्ट्र भाषा कहलाती है।

प्राचीन काल में भारत की राष्ट्रभाषा संस्कृत थी, परन्तु समय और परिस्थतियों के परिवर्तन के साथ राज्यों का विभाजन हुआ। फलस्वरूप उनकी संख्या बढी। फिर भारतेन्दु युगमें राष्ट्रीय भावना का उदय नए रूप में हुआ। पुनः राष्ट्रीयता का व्यापक अर्थ लिए जाने लगा तथा हिन्दी में राष्ट्रीय भावनाओं का विकास होने लगा। सन् 1947 में भारत स्वतन्त्र हुआ और उसे एक ऐसी राष्ट्रभाषा की आवश्यकता हुई जिस में मुख्य पाँच गुण हो।

1. उस भाषा को प्रजातन्त्र भारत की अधिकतम जनता सुगम तथा सरलता पूर्व पढ सके।
2. उस भाषा की लिपि तथा शब्दावलि भारत के प्रत्येक भाग के लिए उपयोगी तथा अनुकरणीय हो सके ।
3. संस्कृत भाषा के शब्द प्रायः सभी भारतीय भाषाओं में मिलते हैं। अतः उस भाषा की प्रकृति संस्कृत के अधिक समीप हो।
4. उस भाषा में ज्ञान, विज्ञान अदाय्रत्म आदि विषयों को व्यक्त करने की क्षमता बढाई जा सके।
5. उस भाषा का प्रयोग भारत की अधिकांश जनता करती हो।

इन सभी आवश्यकताओं की पूर्ति हिन्दी ही कर सकती है। भारत जैसे विशाल राष्ट्र के लिए, जिसमें अनेक प्रकार की विभिन्नतायें हैं हिन्दी राष्ट्रभाषा बनने के योग्य हैं। भारतीय संस्कृति की यह विशेषता है कि विभिन्न प्रकार के लोगों को उनकी जातिगत विशेषता के साथ उन्हे अपने में आत्मासाथ कर लेती है। इसी प्रकार हिन्दी एक ऐसी भाषा है जो भारत की राष्ट्रीयता को अविकल रखते हुए पूरे देश की राष्ट्रभाषा बन सकती है।

हिन्दी का संरक्षण और संवर्द्धन आवश्यक है। भारत सरकार की ओर से हिन्दी सीखने वालों को सरकारी नौकरी मिलने में प्राथमिकता दी जाए। हिन्दी की विशेष परीक्षायें पास करने पर सरकारी कर्मचारी को विशेष पुरस्कार देने की व्यवस्था होनी चाहिए। अहिन्दी भाषा प्रान्तों में हिन्दी पत्रिकाएँ निकालने की व्यवस्था तथा सम्पादकों एवं प्रकाशकों को विशेष रिआयतें और सभ्यता दी जानी चाहिए। अहिन्दी भाषी प्रान्तों में कार्यालयों में परीक्षाओं की व्यवस्था की जाए। इन सब सावधानियों से हिन्दी , हमारी राष्ट्र भाषा को हम आने वाली पीडियों को दृष्टपृष्ट स्थित में सौंप सकते हैं।

–श्रीमती मीनाक्षी अम्माल

Scanned by CamScanner

Multifarious ACTIVITIES

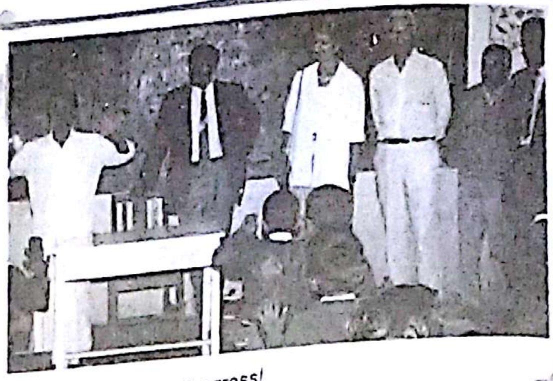

Dance Class in Progress!

Some youngsters & The Principal atop Anaimudi Peak (2695 mts)

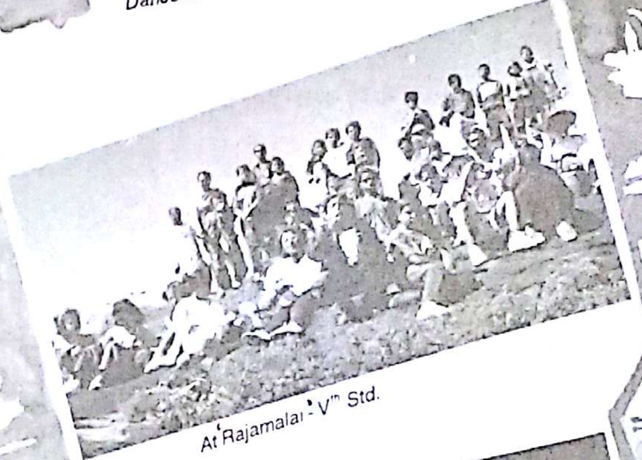

'At Rajamalai' - Vth Std.

'Dignity of Labour' - Fancy Dress.

'Delight and Nostalgia' Present students Vs Old students.

Multifarious ACTIVITIES

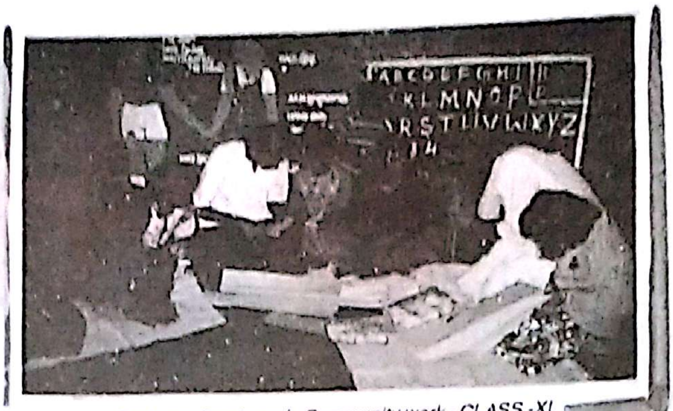

'Each one Teach one' - Community work - CLASS -XI.

'Sadhbhavana Run' - Mattuppatti to Munnar - Sept '95.

Mr. Siddharth Kak - 'Surabhi fame' addressing the young generation.

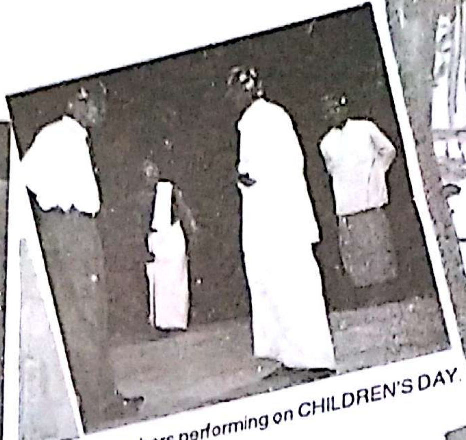

Teachers performing on CHILDREN'S DAY.

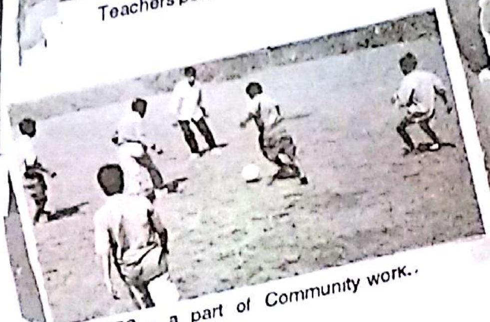

GAMES - a part of Community work..

The G.M. Mr. Saleem Sheriff addressing the runners.

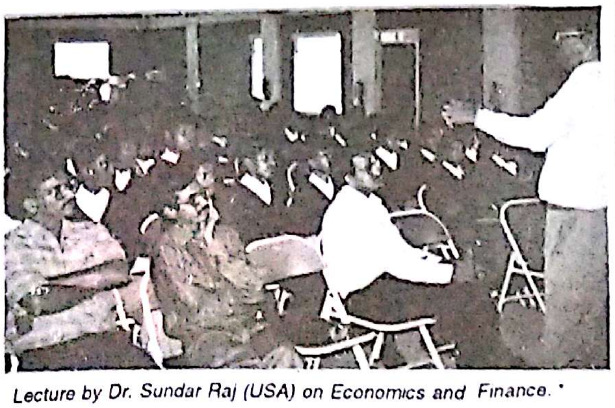

Lecture by Dr. Sundar Raj (USA) on Economics and Finance.

Scanned by CamScanner

தமிழ் பக்கம்

பொருளடக்கம்

மதுவின் மயக்கம்	அனீட்டா ஜே. கே.
பேனா	ச. முகிலா
கதிரவன்	ச. முகிலா
எது சுதந்திரம்?	ச. ஜெனிட்டா ஜான்ஸிராணி
கல்வியின் அவசியம்	ஷைனு மோகன், ஸ்டெல்லா ஜூனிஸ்
என் இனிய கனவு	திருமதி மீனாட்ச்சி சாமி
எது இன்பம்?	இரா. கவிதா
அறிவுரைகள்	அ. ஹென்றி வில்லியம்
புத்தாண்டே வருக! வருக!	அ. ஹென்றி வில்லியம்
குழந்தைத் தொழிலாளி	லிஸ்ஸிலெட் கிரேஸியா
பெண்மை	திருமதி ஜெனிதா ராஜ்

Scanned by CamScanner

மதுவின் மயக்கம்

மதுவை அருந்தி மயங்கி மனிதர்
மதியைக் கெடுத்து விட்டால் தம்
மல்லிகை சூடும் மனைவி யாரை
மறந்து விடுவர் அவர்தம் வாழ்வில்.

மழலை பேசும் மக்களை மதுவால்
மறந்து திகைக்க வைப்பார் - அவர்
மதுவின் உச்சியில் சென்று வாழ்வில்
மரணத்தின் வாயிலைத் தொட்டிடுவர்.

மலரின் இதழாய் உதிர்ந் திடுவர்
மல்லிகை சூடும் மங்கை யரை
மல்லிகையின் நிறமாய் மாற்றி டுவர்
மதுவே இது தான் உனது நிலையோ?

மதுவால் மயங்கிட்ட மக்கள் சமுதாயத்தை
மாரியின் கார்மேகமாய் மாற்றி
மழைச் சாறலாய்ப் பொழிந்து - நீ
மண்ணில் ஆறாய் உருவெடுத் தாயோ!

மாறிவரும் உலகை மாய்த்திடும் மதுவை
மறைத் திடும் கதிர வனாய்,
புதிய கலையுலகம் காணும் மாணவராய்
புரட்சி சமுதாயம் படைத் திடுவோம்!

அனிதா. ஜே.கே.
11- ஆம் வகுப்பு.

பேனா

சின்னஞ் சிறிய உருளைப் பேனா
எழுத உதவும் கருவி பேனா
அழகு வண்ணத்தில் அமைந்த பேனா
அனைவரும் விரும்பும் பொருளாம் பேனா.

நாட்டு நடப்புகளைக் குறிக்கும் பேனா
வரலாறு படைத்திட உதவும் பேனா
கதைகட்டுரை எழுதிட உதவும் பேனா
கவிதை மழை பொழியும் பேனா

வாளால் வீழ்த்திடலாம் ஒரு மனிதனை
சொல்லால் வீழ்த்திடலாம் ஒரு கும்பலை
பேனாவால் வீழ்த்திடலாம் இவ் வுலகத்தை
உலகில் வலிமை மிக்கது இப்பேனாவே

ச. முகிலா
12- ஆம் வகுப்பு

கதிரவன்

காலையில் கிளம்பிடும் கதிரவனாம்
உலகை எழுப்பிடும் சூரியனாம்
அழகிய தங்கக் கிரணங்களால்
தரணியை ஒளிமய மாக்கிடுவான்.

மதியம் பயணத்தைத் தொடர்ந்திடுவான்
உச்சி பிளக்கச் சுட்டிடுவான்
வெயிலின் கடுமை தாளாமல்
அனைவரும் வியர்வை சிந்திடுவர்

குளிரும் மாலைப் பொழுதினிலே
உழைக்கும் மக்கள் மகிழ்ந்திடவே
சோர்வு நீங்கி உறங்கிடவே
அந்திப் பொழுதில் மறைந்திடுவான்

ச. முகிலா
12-ஆம் வகுப்பு

எது சுதந்திரம்

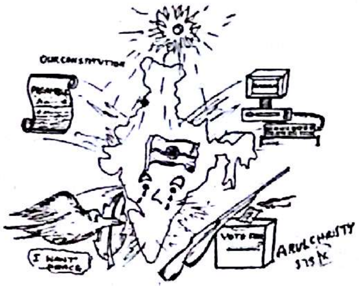

இந்தியா அடைந்து விட்டதே சுதந்திரம்
சிந்திய தியாகிகளின் இரத்தத்தின் திலகமிட்டே!
வந்தது சுதந்திரம் வார்த்தையில் மாத்திரமே
வென்றது இந்திய மக்களின் ஆத்திரமே!

வயிற்றுக்கு உணவின்றி வாழுவது சுதந்திரமா?
பிழைப்புக்கு வழியின்றி வாழுவது சுதந்திரமா?
பயிருக்குப் பசுமைப் புரட்சி இல்லாத சுதந்திரமா?
இந்திய மானிடரே சிந்திப்பீர்! செயல்படுவீர்!

தனியொருவனுக் குணவிலையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்
இனியொரு சுதந்திரம் வருவதில்லை இம்மண்ணிலே
கனிதரும் வளமிக்க வாழ்வை நோக்கி அனைத்து
மனிதரும் மண்ணும் செழித்திடுதல் சுதந்திரம்!

அன்புக்கொரு அண்ணல் காந்தி மறைந்துவிட்டார்
பண்புக் கொரு மன்னன் பாரதியும் மறைந்து விட்டார்
கண்ணீர் விடும் காலம் மாறி இனி
பல்வள மணம்கமழும் புதுசுதந்திரம் மலரட்டும்!

ச. ஜெனிட்டா ஜான்ஸிராணி
11-ஆம் வகுப்பு

Scanned by CamScanner

கல்வியின் அவசியம்

மனிதனுக்குச் செல்வம் அவசியம்
செல்வத்தை நாடாத மனிதனுண்டோ?
குறையாத செல்வம் ஒன்றுண்டு - இவ்வுலகில்
யாராலும் அதனை வெல்ல முடியாது

அதுவே கல்வி!
ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?
என்பதை அறிந்த மனிதனே
குழந்தைப் பருவம் முதலே கற்க வேண்டியது
உன் கடமை அன்றோ?

"கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக" என்பது திருவள்ளுவரின் வாக்கு
கல்விச் செல்வம் நம்வாழ்வின் அழியாச் செல்வம்
என்பதை மனிதனே நீ அறிவாயோ?
"காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு" என்று சிறுகுழந்தைகளுக்கும்
பாரதியார் கூறியதை உன் மனதில்
பதித்து அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது
உன் கடமை அன்றோ?
கல்வி இல்லா வாழ்க்கை கண் இல்லா வாழ்க்கை
என்பதை அறியாயோ? கல்வியில்லாமல் உன்னால்
இவ்வுலகில் தலை நிமிர்ந்து நிற்க இயலுமோ மனிதனே!
"அச்சாணி இல்லாத தேர் முச்சாணும் ஓடாது"
என்பதைப் போல கல்வியில்லா வாழ்க்கை
நீடித்து ஓடுமோ? என்பதை, இச் சமுதாயத்தோரே
சிந்தித்துச் செயல்படுவீர்!

ஷைனு மோகன்
ஸ்டெல்லா ஜூனியர்
11-ஆம் வகுப்பு

Scanned by CamScanner

என் இனிய கனவு

கனவொன்று கண்டேன் ஒருநாள் இரவில்!
என்னென்று சொல்வேன் ஏனென்று சொல்வேன்
நான் பார்த்த அந்தக் கனவை!
காலில் சிலம்பொலிக்க உதட்டில் புல்லாங்குழலுடன்
ஓடிவந்தான் தாவித் தாவி.
மனம்குளிரக் கண்டேன் அவ்வெழில் உருவத்தை!
ஆடினான், ஓடினான், குதித்தாடினான் என்னுடன்
விளையாட்டுத் தனத்துடன் என்கோபத்தைத் தூண்டினான்
ஏங்கினேன் அப்பர மாத்மாவைக் கண்டதும்
ஜீவாத்மாவான எனக்குக் கிடைத்த அவ்வதிர்ஷ்டம்
வேறு யாருக்கும் கிடைக்குமோ? இவ்வுலகில்!

திருமதி மீனாட்சி K.சாமி
வரலாற்றுத்துறை ஆசிரியை

எது இன்பம் ?

இன்பம்என்பது அதன்அளவைப் பொறுத்தோ
தன்மையைப் பொறுத்தோ அமைவதில்லை
மன நிறைவே அதன் அளவு. கொள்கையும், இடமும்
நிலைமையும் முக்கியம் அன்று. மனம் மட்டுமே
ஒரு தனிமனிதனை இன்புறவோ, துன்புறவோ
செய்கிறது. ஆசைகள் எல்லாம் நிறைவேறாவிட்டால்
இன்பம் இல்லை என்று பலர் ஏங்குகிறார்கள்.
ஆனால் அவை நியாயமான ஆசைகளா என்பதைக் கவனிக்க
மறந்து விடுகிறார்கன். இதுவே இன்றைய சமுதாயத்தின்
மக்கள் வாழ்க்கையில் செயல்படும் விதம்.
வாழ்க்கையில் எவ்வாறு செயல்படவேண்டும்
என்பதை சிந்தித்துச் செயல்பட்டால்
நிலையான இன்பம் எது எனப் புரிந்து
கொள்ள முடியும்.

இரா. கவிதா
10-ஆம் வகுப்பு

Scanned by CamScanner

அறிவுரைகள்

1. தெரிந்ததைத் தெரியும் என்றும், தெரியாததைத் தெரியாது என்றும் கூறுவது தான் அறிவு.
2. இன்று உன்னால் முடிந்ததை மட்டும் நன்றாகச் செய், நாளை அதனிலும் நன்றாகச் செய்யும் ஆற்றலைத் தானே பெறுவாய்.
3. ஒரு செயலில் உறுதியாய் இருப்பதே வெற்றியின் ரகசியம்.
4. உங்கள் வெற்றிக்கு கடின உழைப்பே அடித்தளமாக இருக்கட்டும்.
5. தோல்வி என்பது முடிவல்ல, அதுவும் கற்க வேண்டிய ஒரு பாடம்.
6. அன்பு சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம், இதனால் எல்லாவற்றையும் சாதிக்கலாம்.
7. சிரிப்பு ஆண்டவன் கொடுத்த அன்பளிப்பு.

நன்றாகச் சிரியுங்கள், அது பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தராத வகையில்!

அ. ஹென்றி வில்லியம்

10-ஆம் வகுப்பு

புத்தாண்டே வருக! வருக!

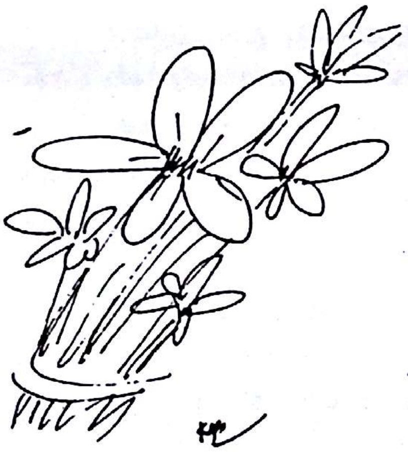

புது ஆண்டே வருக!
பொலிவு எல்லாம் தருக!
புதிய ஊக்கம் தருக!
பேதம் எல்லாம் விரட்டி
பொறுமைக் குணம் தருக.
வேதனை எல்லாம் ஓட்டி
வன்முறை நீங்க வருக!
அன்பு நிலைக்க வருக
அறம் வளர்க்க வருக
இன்னல் நீக்க வருக
இன்பம் நல்க வருக!

அ. ஹென்றிவில்லியம்

10- ஆம் வகுப்பு

Scanned by CamScanner

குழந்தை தொழிலாளி

குழந்தைத் தொழிலாளி என்ற அவலநிலை இந்தியாவில் தலைவிரித்தாடுகிறது. இக்காலத்து பிஞ்சுள்ளங்களே வருங்காலத்து முதிர்ந்த உள்ளங்களாகின்றன. சிறார்களை உறுதிகொண்ட நெஞ்சினராய், ஒளிபடைத்த கண்ணர்களாய். களிபடைத்த தோளினராய், ஒன்று காணும் காட்சியராய்,சுருக்கமாக தெய்வங்களாக உருவாக்க வேண்டும்.

பொருளாதார வசதிக் குறைவே குழந்த்தைத் தொழிலாளி உருவாவதற்கான முக்கிய காரணமாகும். அடுத்த காரணம் அச்செல்வங்களை பெற்றெடுத்து, நயவஞ்சகமற்ற பிஞ்சுகளைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள் பெற்றோர்கள். குழுந்தைகள் தங்கள் பிஞ்சுள்ளத்தில் பற்பல ஆசைகளை நெஞ்சினுள் அடக்கி வைத்துக் கொண்டே வேலைக்குச் செல்கின்றனர்.

குழந்தைகளைக் கடத்திச்செல்வது சர்வசாதாரணமான காரியமாக போய்விட்டது. இவ்வாறு கடத்தப்படும் குழந்தைகளின் கண், சிறுநீரகம் போன்ற உறுப்புகளை எடுத்துவிட்டு அவர்களை அநாதையாகவோ அல்லது தொழிற்சாலைகளிலோ விற்று விடுகின்றணர். பல தொழிற்சாலைகள் இரவில் பணிபுரிவ துண்டு. இரவில் தான் குழந்தைகள் தொழிலாளியாகின்றனர். குழந்தைகளை வைத்து வேலை வாங்குவது மட்டுமின்றி

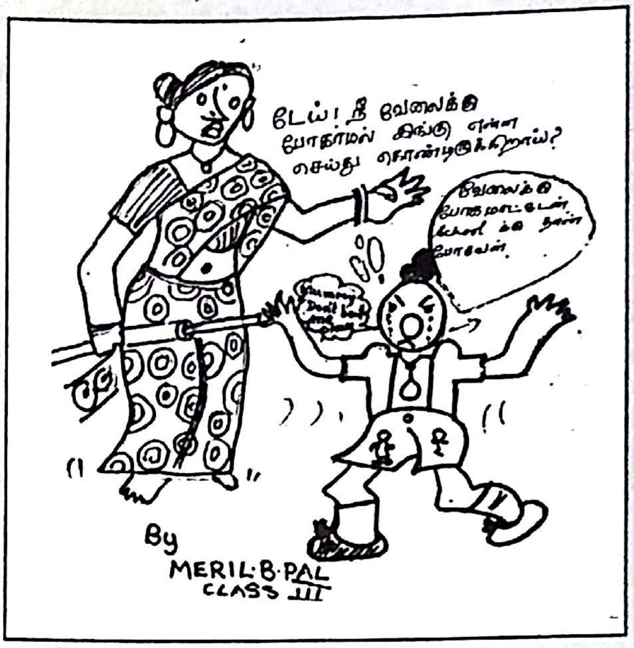

அவர்களுக்குக் குறைவான சம்பளமும் கொடுக்கிறார் கள். இது எந்த விதத்தில் நியாயம்?

குழந்தைத் தொழிலாளி உருவாக மற்றொரு காரணமும் உண்டு. பெற்றோரிடம் பணவசதி இல்லை. அதனால் என் குழந்தையைப் பள்ளிக்கு அனுப்பமாட்டேன் என்று கூறுவதோடு, நானும் கற்கவில்லை, அதனால் என் குழந்தையும் கற்க வேண்டாம் என்றும் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் செய்த தொழிலையே குழந்தைகளும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

பெற்றோரிடம் ஏன் பணம் இல்லை? அவர்கள் ஊதாரித்தனமாக பொறுப்பற்றவர்களாக செலவிடும் பணத்தை குழந்தைகள் படிப்பிற்கு

Scanned by CamScanner

செலவிடலாமே. இவ்வாறு செய்தால் நாட்டிற்கு தொண்டு செய்தது போலவும் ஆகும்.

குழந்தைகளைக் கொண்டு வேலை செய்தால் யாருக்கு இலாபம்?

தொழிற்சாலை அதிபருக்கு மட்டுமே இலாபம். ஆனால் ஒருவரின் மகிழ்ச்சி பலரின் துயராக மாறி விடுகிறது . குழந்தைகள் கல்வியறிவும் இன்றி பொது அறிவுமின்றி பல நோய்களுக்கும் ஆளாகிறனர். பள்ளி சென்று ஒழுக்கத்துடன் வாழ வேண்டியவர்கள் தொழிற்சாலை சென்று குடிப்பழக்கங்களுக்கு ஆளாகிவிடுகிறார்கள். பிஞ்சுள்ளங்களில் எத்தனை ஆசைகள்! எத்தனை ஏக்கங்கள்!

குழந்தைகள் எப்பொழுதும் குறும்புத்தனத்துடன் இருப்பது இயற்கை. பட்டாசு தொழிற்சாலையில் பணிப்புரிகின்றார்கள். குழந்தைகள் குறும்புத்தனத்தால் ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டால் எத்தனை உயிர் பலியாகிவிடும். குழந்தைகள் தொழிற்சாலைகளில் மட்டுமன்று, வீடுகளில், கடைகளில், உணவகங்களில், சாலை போடும் வேலையில் கட்டடவேலையில் இன்னும் எத்தனையோ இடங்களில் பணிபுரிகின்றனர்.

பாரதியார், நேரு போன்றவர்கள் இப்போது இருந்திருந்தால் இத்தகைய நிலைக்கு குழந்தைகள் ஆளாகி இருக்கமாட்டார்கள். நேரு குழந்தைகள் மீது அத்தனை பற்றுடையவர். பாரதியார் குழந்தைகளுக்காகப் பல பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார்.

அன்று "காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு" என்றார் பாரதி. ஆனால் இன்றோ காலை எழுந்தவுடன் தொழிற்சாலை என்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டது.

குழந்தையை, தொழிலாளியாக வேலை வாங்குவதை ஒழிக்க வேண்டும். அது நம் ஒவ்வொருவருடைய தனிப்பட்ட முயற்சியால் தான் முடியும்.

காவல்துறை கண்விழித்து உற்சாகத்துடன் ஒவ்வொரு குழந்தை தொழிலாளியின் மீதும் இரக்கப்படுமானால் குழந்தை தொழிலாளி என்ற பேச்சுக்கு இடமில்லாமற் போகும். குழந்தை தொழிலாளிகளைப் பயன் படுத்துவோா ஒவ்வொருவருக்கும் அரசு தக்க தண்டனை கொடுத்தால் இந்நிலை அறவே ஒழியும்.

குழந்தைகளுக்குக் கட்டாயக் கல்வி என்று சட்டமும், அதற்குரிய சலுகைகளும் குழந்தை தொழிலாளிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இந்தியாவில் வாழும் குழந்தை தொழிலாளிகளுக்கு எப்பொழுது சுதந்திரம் கிடைக்கிறதோ அன்று தான் நாம் முழுமனதுடன் மகிழ்ச்சியுடன் சுதந்திரத் தின விழாவைக்கொண்டாட தகுதியுடையவர்களாவோம்.

லிஸ்ஸிலெட் கிரேஸியா

12 - ஆம் வகுப்பு

Scanned by CamScanner

பெண்மை

உயிர்களின் பிறப்பிடம் பெண்மை
உலகோர் விரும்புவதும் பெண்மை
உலகினை உய்விப்பது பெண்மை
உனக்குத் தெரியுமா? அதனுண்மை!
உயிர் கொடுப்பது பெண்மை
உண்டி கொடுப்பது பெண்மை
உரிமைக்கு போராடுவது பெண்மை
உலகைக் காப்பது பெண்மை.

தாயாக விளங்கித் தரணியைத்
தாங்குவது பொறுப்புடன் பெண்மை
ஆக்கச் செயல்களிலே தன்னை
ஆட்படுத்திக் கொள்வது பெண்மை

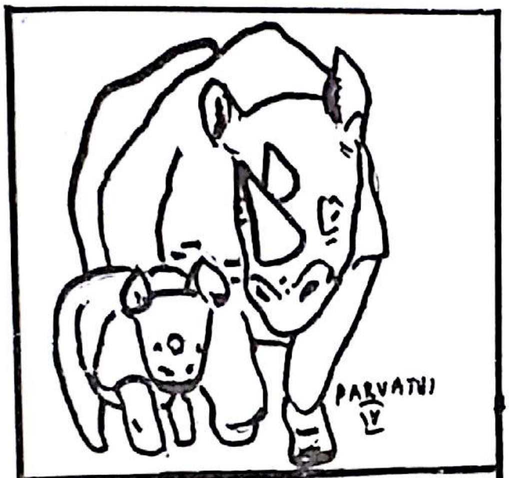

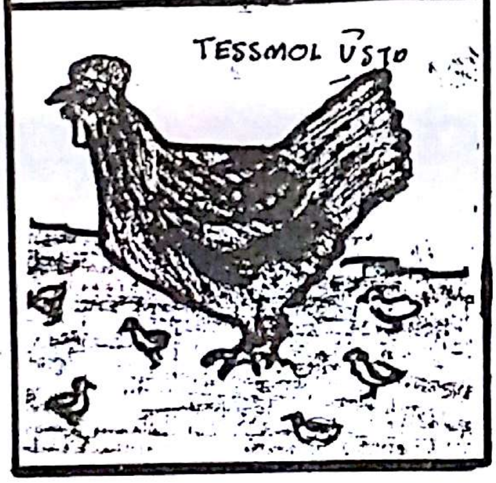

குடும்ப விளக்கினை ஏற்றி
குடும்பச் சுமைகளை தாங்கி
குறுக்கிடும் குழப்பங்களை நீக்கி
குடும்பத்தை நடத்துவது பெண்மை!
களிப்புடனே அறுசுவை உண்டியைக்
கனிவுடன் அளிப்பது பெண்மை
கண்மணி யாகிய குழந்தையைக்
கல்விச்சாலை அனுப்புவது பெண்மை
மங்கிய மாலையில் மழலையைக் காண
மகிழ்வுடன் காத்திருப்பது பெண்மை
ஆசானாயிருந்து அளவிடற்கரிய
செல்வமாம்
அரியகல்வியைப் புகட்டுவது பெண்மை
தாய்நாட்டிற்கு இணையானது பெண்மை
தாய்மொழிக்கு நிகரானது பெண்மை
நதிக்கு ஒப்பிடப்படுவது பெண்மை
நந்தா விளக்காயிருப்பது பெண்மை

திருமதி. ஜெனிதாராஜ்
தமிழாசிரியை

Annual Day '95

The graceful Austrian Dance.

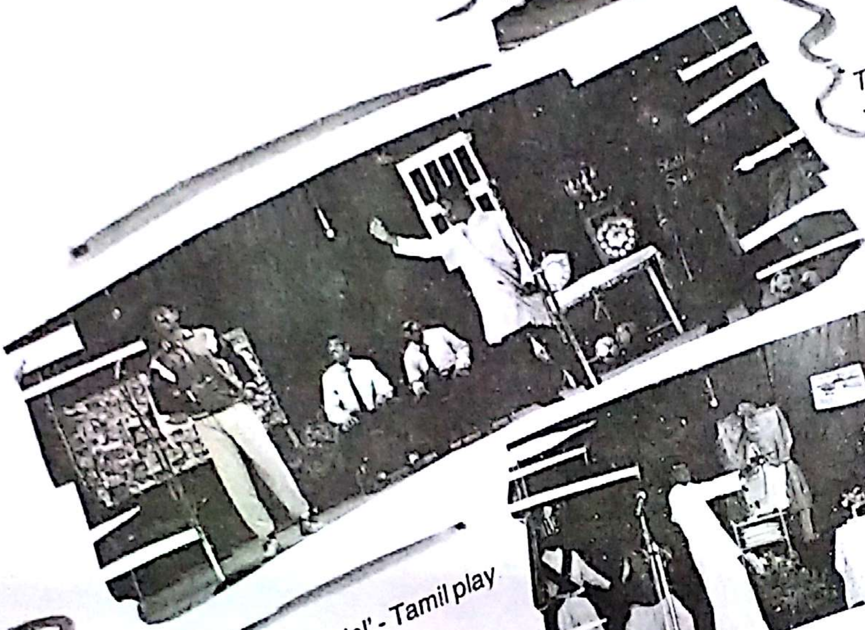

The Referee - English play.

'Arasiyalil oru Thiruvilayadal' - Tamil play

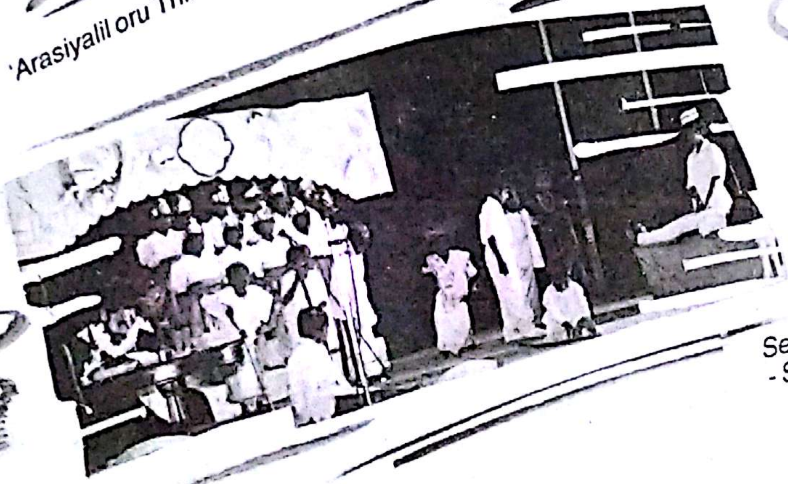

Seven stages of man. - Std III & IV

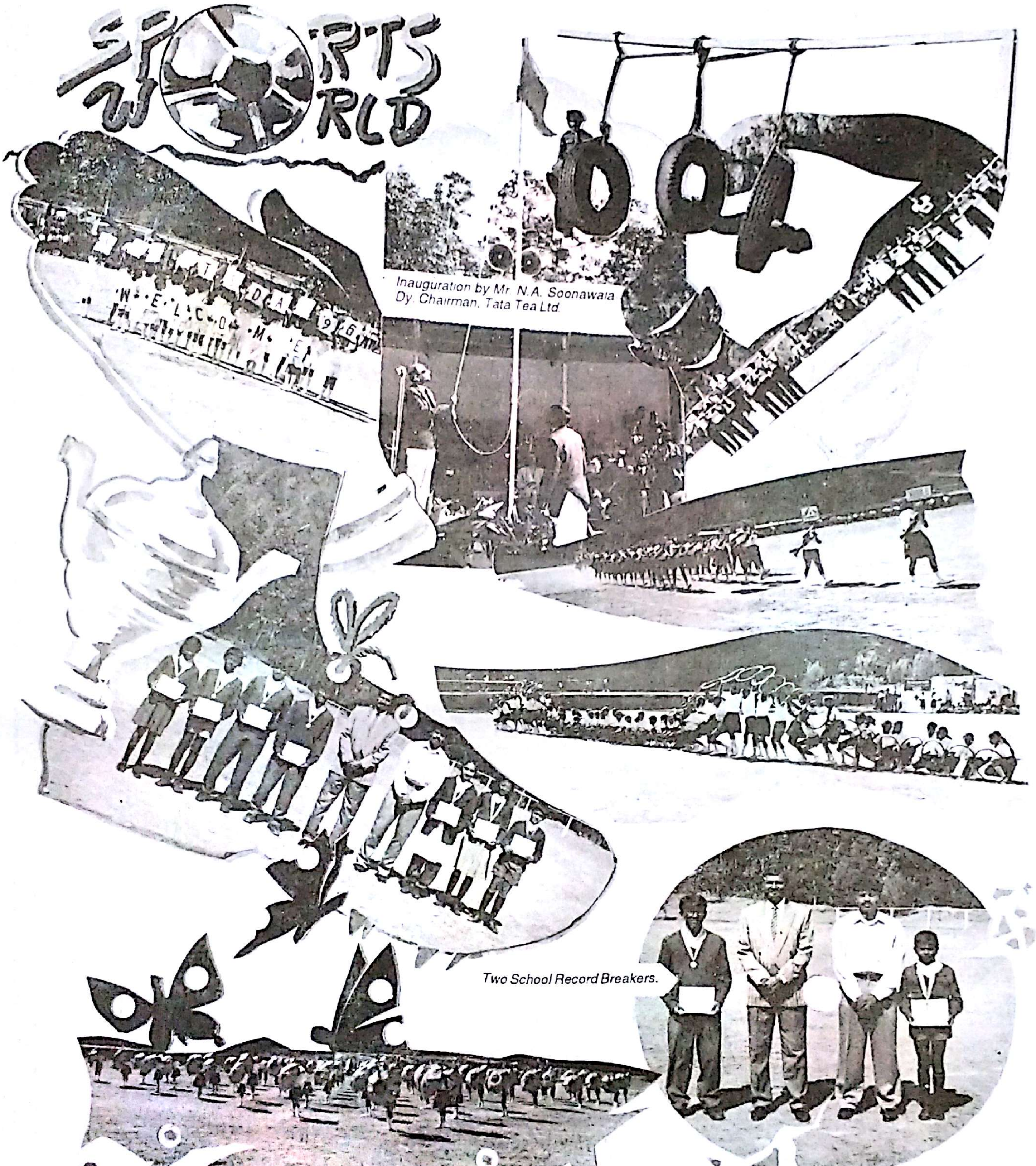

Inauguration by Mr. N.A. Soonawala Dy. Chairman, Tata Tea Ltd.

Two School Record Breakers.

Scanned by CamScanner

മലയാള വിഭാഗം

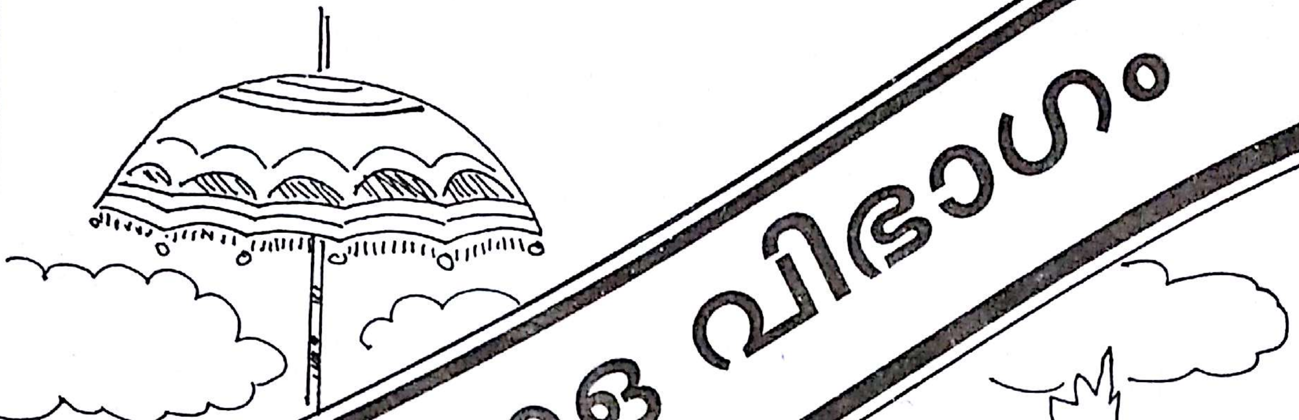

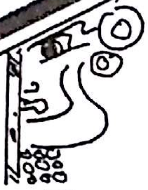

ഉള്ളടക്കം

1. ദിവ്യോദയം (കവിത)..എം. മനോജ്
2. ഞങ്ങൾ ദു:ഖിതർ (കഥ) ....മിസ്റ്റർ കെ. ശ്രീനിവാസൻ
3. ആനക്കാര്യം (കുഞ്ഞിക്കവിത) ....അലിസ്റ്റർ ഗോമസ്
4. കമ്പ്യൂട്ടർയുഗം (ശാസ്ത്രലേഖനം)...കെ.ആർ. രമേഷ്
5. വിവേകം (കഥ) .... നിനു ഇട്ടി കുര്യൻ
6. കള്ളൻ പറ്റിച്ചു (കഥ) .... അനുകുര്യൻ
7. ദുശ്ശീലം (കവിത)..അനൂപ്
8. സഞ്ചാരികളേ ഇതിലേ (കവിത) ....ഷാഡറാക്ക്
9. പഞ്ചായത്തുരാജ് (കുറിപ്പ്) .... ഷിബു
10. കുട്ടിക്കാലം (കവിത) ....മിസ്സിസ് മീനാക്ഷി
11. മൃഗഭാഷ (കുറിപ്പ്) .... നീനുകുര്യൻ
12. മൂന്നാർ (കവിത) .... ലതിക
13. വായനാശീലം മരിക്കുന്നോ ? (ലേഖനം) ....ആഷലി ചെറിയാൻ
14. വൈകി വന്ന വിവേകം (ചെറുകഥ)...സ്നിഷ പത്മനാഭൻ
15. വില്ലൻചെടികൾ (കൗതുകവാർത്ത)...പ്രിജു
16. മരുന്ന് (ഫലിതം)..അരുൺനാഥ്
17. ഉപഗ്രഹ ചാനലുകൾ (ലേഖനം)...ബിദീഷ് ബാബു
18. വാർത്താവിനിമയത്തിൽ ഫോട്ടോഗ്രാഫിക്കുള്ള പങ്ക് (ഉപന്യാസം) അമർ എബ്രഹാം
19. വന്ദനം (ഗാനം)...മിസ്റ്റർ ജി. ഉല്ലാസ്
20. എനിക്കു പറക്കാൻ ചിറകുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലോ! (ഭാവന)................നിത ജയപ്രകാശ്
21. ജീവിതപ്പൊരുൾ തേടി ....മിസ്റ്റർ കെ.കെ. ശശി

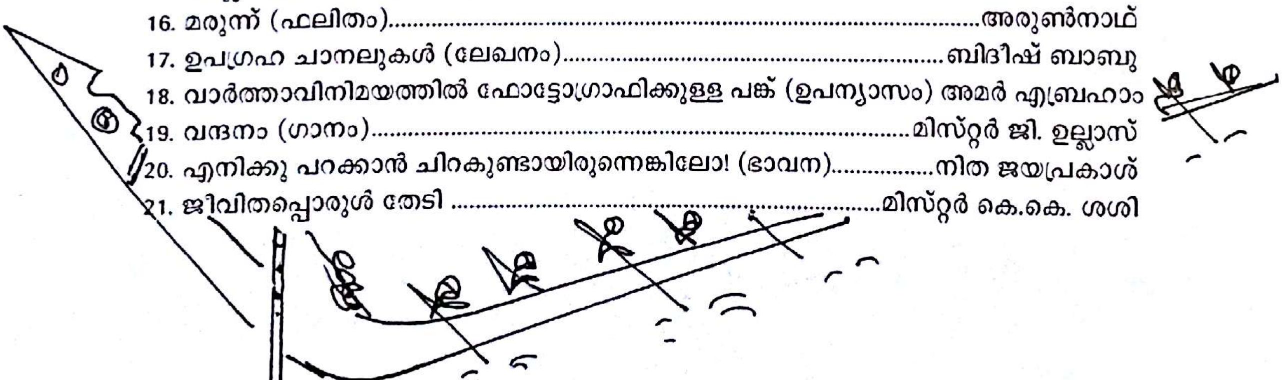

Scanned by CamScanner

ദിവ്യോദയം

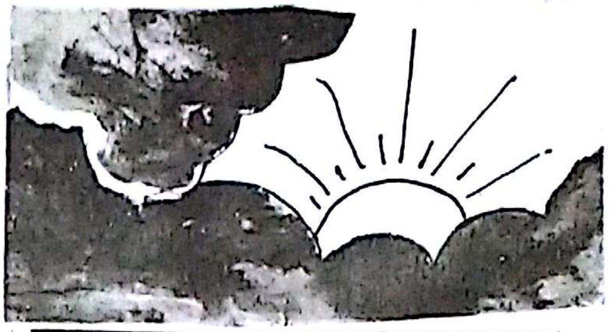

ഉദയത്തിൻ ആരംഭം എവിടെ?
നിൻ ദർശന സ്ഥാനമെവിടെ?
നീ സ്ഫുരിക്കും വെട്ടം തൻ,
ദിവ്യമാം ഉറവിടം എവിടെ?

ചഞ്ചല ഹൃദ്യനാം നീ,
നൽകും ദിവ്യ പ്രകാശമെവിടെ?
മർക്കടൻ തന്നിടയിൽ വസിക്കും,
എന്നുടെ സ്വാർത്ഥതയെവിടെ?

നിൻ ഉദയം ദർശിക്കും മനം എൻ,
രസിക്കുന്നു നിൻെറ ദിവ്യ താളം.
അതിഭയങ്കരം നിൻ ദർശനമോ.
ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നു എൻ ജീവനാളം.

മനുഷ്യ മനസ്സിനും വെട്ടമോ നീ,
നിൻ ദർശനം അനുഗ്രഹമോ?
നിൻ ഭംഗി ഒരു കാവ്യമായി.
വർണ്ണിമ തൻ സൗഭാഗ്യമോ?

എം. മനോജ്, ക്ലാസ്xi

ഞങ്ങൾ ദുഃഖിതർ

പാതിരാത്രി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊടും തണുപ്പ്. ഞാൻ ഗാഢനിദ്രയിലായിരുന്നു. ഒരു ആയുഷ്കാലത്തിൻെറ ശാപം മുഴുവൻ ഏറ്റുവാങ്ങി ഈ കടത്തിണ്ണയിൽ ഞാൻ ഉറങ്ങി..... ചുറ്റും നിശ്ശബ്ദത. കടന്നുപോയ, ഹൈറേഞ്ചിലെ ജീപ്പിൻെറ ശബ്ദം. എൻെറ ഉറക്കം വീണ്ടും വീണ്ടും കെടുത്തി. മഞ്ഞിൻകണങ്ങൾ ഇലകളിൽ പതിയുന്ന ശബ്ദം. എൻെറ അരികിൽ കിടക്കുന്ന വളർത്തു നായ മാത്രം തണുപ്പിനെ വകവയ്ക്കാതെ ഞരങ്ങിയും ചുരുണ്ടുകൂടിയും സമയം തള്ളിനീക്കുന്നു. ഒരു നിമിഷം, എൻെറ ചിന്തകൾ ഈ നായയിൽ കൂടി രൂപം പൂണ്ടു.

ശരീരമാസകലം തളർച്ച. തൻെറ പഴയകാല ചിത്രങ്ങൾ ഓരോന്നായി തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. താൻ ജീവിതത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട് അലയുകയായിരുന്നുവോ? ആദർശരഹിതമായിരുന്ന ജീവിതമായിരുന്നുവോ തൻേറത്? എവിടെ വച്ചാണ് തൻെറ ജീവിതത്തിൽ മാറ്റം സംഭവിച്ചത്? വേണ്ട ഒന്നും ഓർക്കണ്ട. എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടത് എൻെറ ആദർശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നല്ലോ? ഇന്നു ഞാൻ ഏകൻ. ഇരുട്ട് എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

മഞ്ഞിന് തണുപ്പ് കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നശിച്ച ചുമ, എൻെറ ദുഃഖം മുഴുവൻ ഈ ചുമയിലൂടെ പുറത്തു വരുന്നു. എൻെറ ചുമ നായയെ ശല്യപ്പെടുത്തി. ഉറക്കെ കുരയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഞാൻ ഓർത്തുപോകുന്നു. ഈ കുരച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നായയും

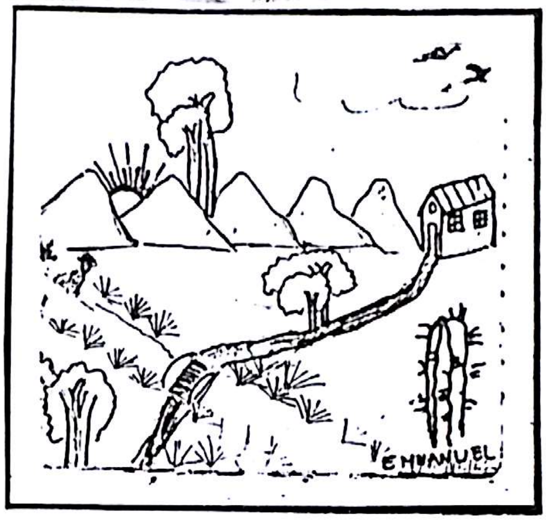

ചുമച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാനും തമ്മിൽ എന്താണ് വ്യത്യാസം?

ഇല്ല ഒന്നുമില്ല; രണ്ടും ഒന്നുപോലെ - ദുഃഖത്തിൻെറ രണ്ടു മുഖങ്ങൾ - ഭാവിയെ അമ്പരപ്പോടെ കാത്തു കഴിയുന്ന രണ്ട് മൃഗങ്ങൾ - മരണവും കാത്തു കിടക്കുന്ന നാല്ക്കാലികൾ, ഇരുകാലികൾ.....

മിസ്റ്റർ കെ. ശ്രീനിവാസൻ.

ആനക്കാര്യം

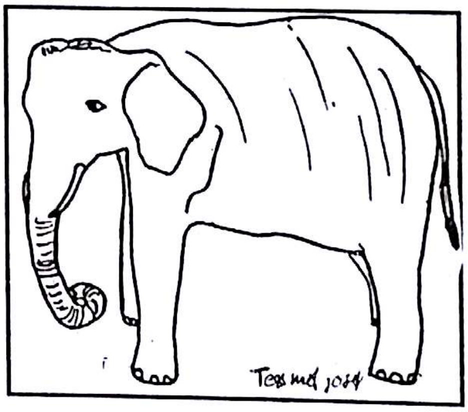

പാപ്പാൻ പറഞ്ഞാൽ ആന നടക്കും
നില്ക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ നില്ക്കുമോരാന
ഇളകിയാൽ വീഴും വലിയൊരു കോൽ
ഇളക്കാൻ മടിക്കും വലിയൊരാന
മുറംപോൽ ചെവിയുള്ള കൊമ്പനാനാ
വൻതൂണുപോലുള്ള കാലുകളും
കപ്പലുപോലുള്ള വയറുമുള്ളാന
താനാരെന്നു സ്വയമറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ- ?

അലിസ്റ്റർ ഗോമസ്
ക്ലാസ് viii

Scanned by CamScanner

കമ്പ്യൂട്ടർ യുഗം

''പ്രമുഖ വ്യക്തികൾ മണിക്കൂറുകൾ അടിമകളെപ്പോലെ കണക്കുകൂട്ടലിൽ സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത് നിരർത്ഥകമാണ്.

-ലെബിനിറ്റസ്

പ്രശസ്ത തത്വചിന്തകനും ഗണിത ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ ലെബിനിറ്റസിൻെറ ഈ പ്രസ്താവന ആദ്യം യഥാർത്ഥമായത് 'അബാസ്കസിൻെറ നിർമാണത്തോടെയാണ്. എന്നാൽ ഈ ഉപകരണത്തിൻെറ ശേഷി വളരെ കുറവായിരുന്നു. സ്കോട്ലൻറുകാരനായ ജോൺ നേപ്പിയർ ഇതിനിടെ 'നേപ്പിയറുടെ ബോൺഡ്' എന്ന വേറൊരു ഉപകരണത്തിനു രൂപം കൊടുത്തു. പതിനൊന്ന് ദണ്ഡുകളുണ്ടായിരുന്നു ഇതിന്. ഇവയാണ് അദ്ദേഹം 'ബോൻഡ്' എന്നു നാമകരണം ചെയ്തത്. ലെബിനിറ്റസ് യന്ത്രങ്ങൾ, സേവിയർ, ഫെൽറ്റ്, മുൻറോ എന്നിവരുടെ കാൽക്കുലേറ്ററുകൾ, പഞ്ച്കാർഡുകൾ, ഹോളിറിത്തിൻെറ യന്ത്രങ്ങൾ എന്നിവയായിരുന്നു കമ്പ്യൂട്ടറിനു മുന്നോടിയായി വന്ന മറ്റു യന്ത്രങ്ങൾ. 1965 - 74 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലാണ് പിന്നീടുള്ള എല്ലാത്തരം കമ്പ്യൂട്ടറുകൾക്കും അടിത്തറയായ മിനി കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ നിർമിക്കപ്പെട്ടതും കമ്പോളത്തിലിറങ്ങിയതും. ഈ കാലഘട്ടം കമ്പ്യൂട്ടറുകളുടെ സുവർണകാലം തന്നെയായിരുന്നു. ഇന്ന് അത്യന്തം ശേഷിയും വേഗതയുമുള്ള സൂപ്പർ കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ നിർമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.

അന്ന് ലെബിനിറ്റസ്, ഉദ്ദേശിച്ച വെറുമൊരു കണക്കുകൂട്ടൽ ഉപകരണം മാത്രമല്ല ഇന്ന് കമ്പ്യൂട്ടർ. ഇന്ന് പല മേഖലകളിലും പലവിധത്തിലുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്ക് കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, വാർത്താവിനിമയം, കാലാവസ്ഥാപ്രവചനം എന്നിവ അതിൽ ചിലതു മാത്രമാണ്. ഇതുവഴി പുതിയ ജോലികളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, മാനേജർമാർ, വക്കീലുമാർ, ഓഫീസർമാർ എന്നിവരുടെ ജോലി കമ്പ്യൂട്ടർ അത്യന്തം എളുപ്പമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിലും കമ്പ്യൂട്ടർ മുഖ്യമായ ഒരു പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. കുറ്റവാളികളുടെ വിരലടയാളം അപഗ്രഥിക്കുന്നതിന് കമ്പ്യൂട്ടർ ഗ്രാഫിക്സ് വളരെയധികം സഹായിക്കുന്നുണ്ടത്രെ.

എന്നാൽ കമ്പ്യൂട്ടറിന് എതിരെയും ചില ആരോപണങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. കമ്പ്യൂട്ടർ വൻതോതിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നാണ് അതിലൊന്ന്. പല ജോലികളിലും സ്ഥാനഭ്രംശം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ 'വൈറ്റ്കോളർ' ജോലികൾ സാങ്കേതിക ജോലികളായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ സ്വകാര്യത നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു എന്നാണ് മറ്റൊരു
ആരോപണം. ഒരാളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വകാര്യ റിക്കാർഡുകൾ മറ്റൊരാൾ
കൂടി കാണാനിടവരും എന്നതു ശരിതന്നെ.
എന്തൊക്കെയായാലും ഇന്ന് കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ യുഗം
തന്നെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഓഫീസുകളിലും സ്കൂളുകളിലും
വ്യാവസായിക മേഖലകളിലും കമ്പ്യൂട്ടർ അതിൻെറ നില ഭദ്രമായി
സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ ജനതയെ കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാഭ്യാസം
ഉള്ളവരാക്കുക എന്നതാണ് രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പുതിയ ഉദ്യമം. എന്നാൽ
വിദ്യാഭ്യാസപരമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ഭാരതീയർക്ക് നിരക്ഷ
രത ഒരു പ്രതിബന്ധം തന്നെയാണ്.
ഇന്നത്തെ ഇൻസ്റ്റൻറ് ചായയും 'ഫാസ്റ്റ് ഫുഡ്ഡും' പോലെ
കമ്പ്യൂട്ടർ കമ്പോളത്തിലുമുണ്ട് ഒരു വിരുതൻ - 'പാക്കേജുകൾ'. നേര
ത്തെ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രോഗ്രാമുകളായ ഇവ പലവിധം ആവശ്യ
ങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. മാർക്ക്ഷീറ്റുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതി
നും എഴുത്തുകളും മറ്റും ഡ്രാഫ്റ്റു ചെയ്യുന്നതിനും ഇവയെ
ഉപയോഗിക്കാം.
എപ്പോഴും മാറിമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ പരിതഃസ്ഥിതി
യിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കുക എന്നത് ഒരോ പ്രോഗ്രാമിൻെറയും ലക്ഷ്യമാ
ണ്. ആൺ-പെൺ വ്യത്യാസമില്ലാതെ സമൂഹത്തിലെ വിവിധ മേഖല
കളിൽ നിന്ന് ധാരാളം പേർ കമ്പ്യൂട്ടർ പഠനത്തിനായി മുന്നോട്ടുവന്നു
കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുവാൻ അനേകം കമ്പ്യൂ
ട്ടർ പഠനകേന്ദ്രങ്ങളും കൂണുപോലെ മുളച്ചുപൊന്തിയിട്ടുമുണ്ട്.
എന്നാൽ കാലത്തിൻെറ പരീക്ഷണങ്ങളെ അതിജീവിക്കുന്ന പഠനകേ
ന്ദ്രങ്ങളേ നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ. മാറിമാറിവരുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്ക്
യോജിക്കുന്നവയും പ്രയോഗക്ഷമവുമായ കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ അടുത്ത്
നൂറ്റാണ്ടിൻെറ ആവശ്യഘടകമാണ്. സമർത്ഥരായ കഠിനാധ്വാനികൾ
ക്ക് ഈ രംഗത്ത് വിജയം സുനിശ്ചിതമാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ
സംശയമില്ല.

കെ.ആർ. രമേഷ്.
ക്ലാസ് xii.

വിവേകം

ഒരു ഗുരുവിന് രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു - ശ്യാമുവും രാമു
വും. രണ്ടുപേരെയും ഗുരു ഒരുപോലെയാണു സ്നേഹിച്ചത്.
അങ്ങനെ അവരുടെ പഠനകാലം കഴിഞ്ഞു. അവർ സ്വഭവനങ്ങളിലേ
ക്കു യാത്ര തിരിക്കാറായപ്പോൾ ഗുരു അവർക്കോരോരുത്തർക്കും
ഓരോ സമ്മാനം കൊടുത്തു.

ശ്യാമുവിന് ഒരു പാത്രം.

രാമുവിന് ഒരു മത്തങ്ങ.

അങ്ങനെ അവർ പിരിഞ്ഞു. കുറെ നാളുകൾക്കുശേഷം അവർ
വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടി. നല്ല പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ധരിച്ച്
ഒരു കുതിരവണ്ടിയിലാണ് രാമു വന്നിറങ്ങിയത്. ശ്യാമുവാകട്ടെ ഒരു
ചെരിപ്പുപോലുമില്ലാതെ കീറിപ്പറിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ച് ഒരു ദരിദ്ര
നാരായണൻ. എങ്കിലും കുതിരവണ്ടിയിലിരുന്ന രാമു ശ്യാമുവിനെ
തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ശ്യാമുവിനാകട്ടെ തൻെറ സ്നേഹിതൻെറ ഉയർച്ച
യിൽ· അതിശയം തോന്നി. അവൻ രാമുവിനോട് ഉയർച്ചയുടെ
രഹസ്യം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു.

''എനിക്ക് ഗുരു തന്ന മത്തങ്ങയുടെ കുരു കുഴിച്ചിട്ട് ഞാൻ ഒരു
കൃഷി തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ഞാൻ പടിപടിയായി വലിയ ഒരു
കർഷകനായി''

ഇതു കേട്ട ശ്യാമു മനസ്താപത്തോടെ പറഞ്ഞു.
''ഗുരുവിന് ശ്യാമുവിനോടായിരുന്നു ഏറെ ഇഷ്ടം. അതല്ലേ ഗുരു
എനിക്കൊരു പിച്ചളപ്പാത്രം തന്നത്?''

കൂട്ടുകാരനോടു സഹതാപം തോന്നിയ രാമു പറഞ്ഞു.

''നിൻെറ പാത്രം ഒന്നു കാണട്ടെ.''

രണ്ടുപേരും കൂടി രാമുവിൻെറ കുതിരവണ്ടിയിൽ തന്നെ ശ്യാമുവി
ൻെറ ചെറ്റക്കുടിലിലേക്ക് യാത്രയായി. അവിടെ കുടിലിൻെറ ഒരു മൂല
യിൽ പഴന്തുണികളും മറ്റും ഇട്ടുവച്ചിരുന്ന പൊടിപിടിച്ച ഒരു പാത്രം
ശ്യാമു രാമുവിനെ എടുത്തുകാണിച്ചു. രാമു അത് ഒരു കൈയിൽ ഉരച്ചു-
നോക്കി. അതാ ഉരച്ചിടം വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നു. രാമു ആ പാത്രം ചകിരി
യും സോപ്പും ഉപയോഗിച്ച് കഴുകി നോക്കി.

അതാ ആ പാത്രം വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നു. അതൊരു സ്വർണപ്പാത്രമായി
രുന്നു. ശ്യാമുവിന് തൻെറ സന്തോഷം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വയ്യാത്തതാ
യി. ശ്യാമു കൂട്ടുകാരനെ ആശ്ലേഷിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

''ഞാനിത് നേരത്തെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ'' കൂട്ടു
കാരൻെറ വാക്കുകൾ കേട്ട് രാമു ഊറിച്ചിരിച്ചു.

നിനു ഇട്ടി കുര്യൻ
ക്ലാസ് ix

എത്ര വിദേശഭാഷാഭിജ്ഞനാകിലും
മർത്ത്യനു തൻഭാഷയൊന്നുകൊണ്ടേ
ശക്തിയുണ്ടായ്വരൂ, ശക്തിമത്താകിയ
ഹൃദ്ഗതകാരത്തെ വെളിപ്പെടുത്താൻ.

- വള്ളത്തോൾ

Scanned by CamScanner

കള്ളൻ പറ്റിച്ചു

മദ്രാസിൽ ജീവാനന്ദൻ എന്ന ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. അയാളും ഭാര്യ ശിലയും അയാളുടെ രണ്ടുമക്കളും ഒരുമിച്ച് താമസിക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ സ്കൂട്ടറിലാണ് എന്നും ഓഫീസിൽ പോകുന്നത്. ഒരു ദിവസം രാവിലെ ജീവാനന്ദൻ ഓഫീസിൽ പോകുവാൻ വേണ്ടി സ്കൂട്ടറെടുക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ, സ്കൂട്ടർ കാൺമാനില്ല. ജീവാനന്ദനും, അയാളുടെ ഭാര്യ ശിലയ്ക്കും മക്കൾക്കുമൊക്കെ, സ്കൂട്ടർ കാണാതെ പോയതിൽ ഭയങ്കര വിഷമമായി. വിലപിടിച്ച ഒരു സ്കൂട്ടറാണ് അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത്. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ജീവാനന്ദൻ വെറുതെയൊന്നു വീട്ടുമുറ്റത്ത് നോക്കിയപ്പോൾ ദാ, ഇരിക്കുന്നു അയാളുടെ സ്കൂട്ടർ. സ്കൂട്ടർ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ അയാൾ അയാൾക്കറിയാവുന്ന എല്ലാ ദൈവങ്ങളോടും നന്ദി പറഞ്ഞു. എല്ലാവർക്കും സന്തോഷമായി. കുട്ടികൾ സന്തോഷം കൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടി.

ജീവാനന്ദൻ സ്കൂട്ടറിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ സ്കൂട്ടറിന്റെ സീറ്റിൽ ഒരു വെള്ള കടലാസിരിക്കുന്നത് കണ്ടു. അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

''സാറെ എന്നോടു ക്ഷമിക്കണം. ഞാൻ സാറിന്റെ വണ്ടിയെടുത്തത് തെറ്റാണെന്നെനിക്കറിയാം. പക്ഷേ, സാഹചര്യം വന്നപ്പോൾ എനിക്ക് സാറിന്റെ വണ്ടി ഒരു ആശ്രയമായി തോന്നി. ബാക്കി കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ നാളെ പറയാം. സ്കൂട്ടറിന്റെ സീറ്റിന്റെ അടിയിൽ ഞാൻ സാറിനും സാറിന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർക്കും ഇപ്പോൾ ഇറങ്ങിയ ഒരു പുതിയ സിനിമാ കാണുവാൻ ടിക്കറ്റുകൾ വച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നോട് ക്ഷമിച്ചെന്നറിയിക്കാൻ ഇന്നു വൈകീട്ട് നിങ്ങൾ എല്ലാവരും സിനിമക്ക് പോകണം.''

ജീവാനന്ദൻ ഇതു കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷം കൊണ്ടു വീർപ്പുമുട്ടി. അങ്ങനെ അവർ എല്ലാവരും കൂടി വൈകിട്ട് സിനിമക്കു പോയി. സിനിമയൊക്കെ കണ്ടിട്ട് അവർ എല്ലാവരും വളരെ സന്തോഷത്തോടെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയായിരുന്നു. അവർ വീടിന്റെ ഗെയിറ്റു തുറന്ന് അകത്തു കയറിയപ്പോൾ എന്താണു കണ്ടതെന്നറിയാമോ? അവരുടെ വീട്ടിലെ ഒരു ജനലിന്റെ കണ്ണാടി പൊട്ടിക്കിടക്കുന്നു. വീടിന്റെ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞുപോയി. ആ വീടിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങൾ എല്ലാം ചിതറി കിടക്കുന്നു. വിലപിടിപ്പുള്ള ടി.വി. മുതലായ സാധനങ്ങൾ കാണാനേ ഇല്ല. എല്ലാം മോഷണം പോയിരിക്കുന്നു. ഒരു കള്ളൻ കയറി. അവർ എന്തു ചെയ്യും?

അനു കുര്യൻ
ക്ലാസ് viii

ദുശ്ശീലം

1

പകലുറങ്ങുകയെന്നൊരു ശീലം
വലിയൊരു ദുശ്ശീലം
ചെറിയ കുറുപ്പിനു ചെറുതായുണ്ടീ
വലിയൊരു ദുശ്ശീലം.

2

ചെറിയ കുറുപ്പിനു പിന്നെയുമുണ്ടേ
വലിയൊരു ദുശ്ശീലം
ഉറക്കമുണർന്നാൽ മുറുക്കു തിന്നണ
മെന്നൊരു ദുശ്ശീലം

3

ചെറിയ കുറുപ്പിനു പിന്നെയുമുണ്ടേ
വലിയൊരു ദുശ്ശീലം
മുറുക്കു തിന്നാലുടനേ മുറുക്കണ
മെന്നൊരു ദുശ്ശീലം

4

മുറുക്കി എണീറ്റാൽ പിന്നെക്കുറുപ്പിനു
നീട്ടിത്തുപ്പണമെന്നൊരു ശീലം
തുപ്പിത്തുപ്പി നീട്ടിത്തുപ്പി പലരെ തുപ്പി
വലിയൊരു ദുശ്ശീലം

അനൂപ്
ക്ലാസ് ix

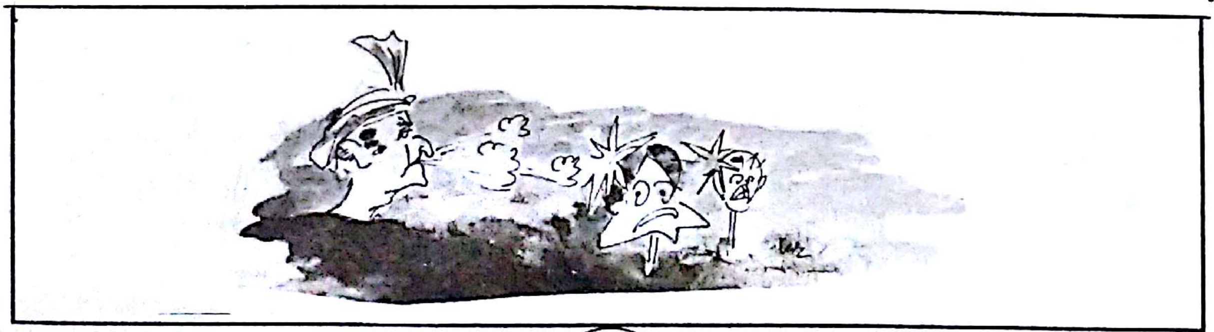

സഞ്ചാരികളേ, ഇതിലേ.........

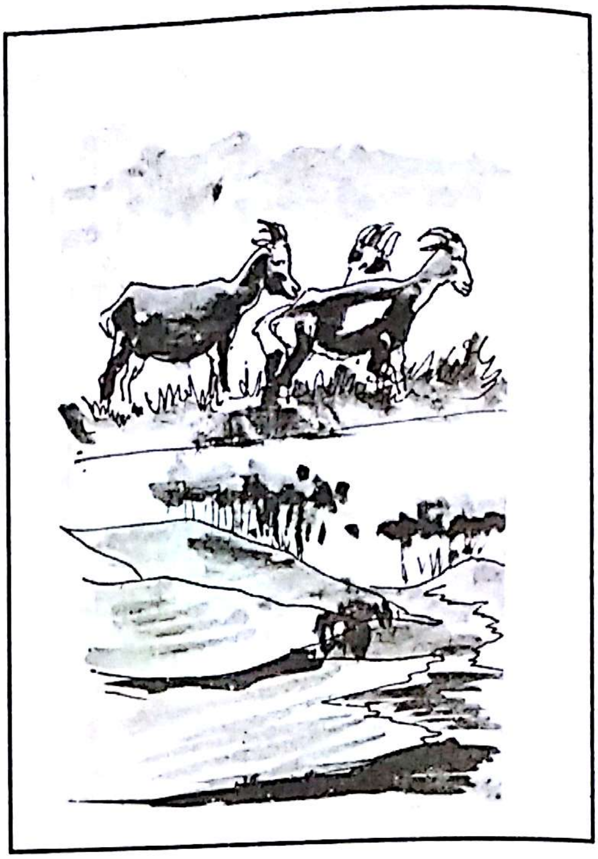

സ്വാഗതം, സ്വാഗതം, മറുനാട്ടുകാരേ
മൂന്നാർ എന്നയീ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക്
ആനമുടിതൻ മടിത്തട്ടിൽ
തളർന്നുമയങ്ങും സുന്ദരിയവൾ.

പച്ചപരവതാനി വിരിച്ചപോലെ
പരന്നു കിടക്കും തേയിലത്തോട്ടങ്ങളും
ടാറ്റാ ടീയിൽ പ്രസിദ്ധിയാർന്ന
ചായയുണ്ടാക്കും ഫാക്ടറികളും.

ഹരിതക നിറമാർന്ന കുന്നുകളും
വൃക്ഷലതാദി പുഷ്പങ്ങളും
ഇവയ്ക്കിടയിൽ ഓടിയകലും
അരുവികളും കാട്ടാറുകളും.

ഐബെക്സ് എന്ന വിരളമായ
ആടുകൾ മേയും രാജമലയും
ആനകളും കാട്ടുപോത്തുകളും
സ്വസ്ഥം വിഹരിക്കും കാടുകളും.

മാട്ടുപ്പെട്ടിയിലെ ഇൻഡോസ്വിസും
അറിവിൻ ഉന്നതാ ഹൈറേഞ്ച് സ്കൂളും
കുണ്ടളയിലെ ഗോൾഫ് കോഴ്സും
ടോപ്സ്റ്റേഷന്റെ ചാരുതയും.

കണ്ടുമയങ്ങാൻ വരുവിൻ നിങ്ങൾ
ഞങ്ങൾ വസിക്കും മൂന്നാറിലേക്ക്
ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ കാശ്മീരവൾ
ടൂറിസ്റ്റുകൾക്കു പറുദീസയിവൾ.

ഷാഡ്റാക്ക്, ക്ലാസ് ix

പഞ്ചായത്തു രാജ്

1947 ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതിനു ശേഷം മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സ്വപ്നമായിരുന്നു ഗ്രാമസ്വരാജ് എന്നത്. സംസ്ഥാന ഭരണരംഗത്തുണ്ടാകുന്ന ഏറ്റവും വിപ്ലവകരമായ മാറ്റമാണ് പഞ്ചായത്തിരാജ്. വികസനം എവിടെ നടക്കണമെന്നും എങ്ങനെ നടക്കണമെന്നും തീരുമാനിക്കേണ്ടത് അതിന്റെ ഗുണ-ദോഷഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടവർ തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്ന തത്വമാണ് പഞ്ചായത്തുരാജ് സംവിധാനത്തിലൂടെ നടപ്പാക്കുന്നത്. മന്ത്രിമന്ദിരങ്ങളിലും മണിമാളികയിലും ഇരിക്കുന്നവരല്ല ഇനി വികസന കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുക: ജനങ്ങളാണ്. വികസനത്തിനുള്ള ജനങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം ആരുടെയും ഔദാര്യമല്ല എന്നതാണ് പഞ്ചായത്തുരാജ് സംവിധാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ മികവ്. അഞ്ചു വർഷത്തിൽ ഒരിക്കലാണ് ഇതിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കുന്നത്. ഈ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ടത് ഗാന്ധിജയന്തി ദിനത്തിലായിരുന്നു. അധികാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും ലളിതമായ വികേന്ദ്രീകരണമാണ് പഞ്ചായത്തുരാജ്. പഞ്ചായത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണവും ജനസാന്ദ്രതയും അനുസരിച്ച് പല വാർഡുകളായി തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വാർഡിൽ നിന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമുള്ള പ്രതിനിധികളെയാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസിഡന്റിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രതിനിധികൾ വഴി നമ്മളുടെ പഞ്ചായത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളെ ജനാധിപത്യ രീതിയിൽ പരിഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

പഞ്ചായത്തുരാജ് പൂർണ അർത്ഥത്തിൽ നടപ്പാക്കുന്നതോടെ മന്ത്രിമാരുടെ ഓഫീസുകളിലും സെക്രട്ടേറിയറ്റിലുമൊക്കെ ജോലിഭാരം കുറയും. പഞ്ചായത്തുരാജ് നടപ്പാക്കുന്നതോടെ ചില പാളിച്ചകളും ഉണ്ടായിക്കൂടെന്നില്ല. വികസനത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ പദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനു പകരം പ്രചാരണപരമായ പരിപാടികൾക്ക് മുൻതൂക്കം കിട്ടാൻ ഇടയാകും. രാഷ്ട്രീയ ഭരണരംഗങ്ങളിൽ കൊടികുത്തി വാഴുന്ന അഴിമതി തുടച്ചുനീക്കാൻ പഞ്ചായത്തുരാജിന് കഴിഞ്ഞാൽ നല്ലതാണ്. ഗ്രാമപ്രദേശം മുതൽ മെട്രോപോളിറ്റൻ നഗരം വരെയുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളുടെയും വികസനത്തിന് ആസൂത്രണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നു.

ജില്ലാ പരിഷത്താണ് പഞ്ചായത്തുരാജിലെ ഉയർന്ന സ്ഥാനം. ഈ വിഭാഗത്തിൽ കളക്ടറും ജില്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ജില്ലാ ജഡ്ജിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

സിബു
ക്ലാസ് xi

ഉത്തിഷ്ഠത! ജാഗ്രത
പ്രാപ്യവരാൻ നിബോധത

- സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ

Scanned by CamScanner

കുട്ടിക്കാലം

നെൽപ്പാടങ്ങളും ഹരിതമാം കുന്നുകളും,
ശാന്തമായൊഴുകുന്ന നദികളും,
അർദ്ധനാരീശ്വരൻ വാഴുമൊരു സുന്ദരമാം
ഗ്രാമത്തിൽ പിറന്നു ഞാൻ.

പാടശേഖരത്തു പാടിനടന്നും
അമ്പല നടയിലെ പുൽമേടയിൽ
കളിച്ചു രസിച്ചും സഖിമാരുമൊത്തു
കളിച്ചു ബാല്യ കാലത്തെ ഓർത്തിടുന്നു ഞാൻ.

ചിങ്ങമാസത്തെ അത്തം നാൾതൊട്ടു
തിരുവോണ നാളിനെ പുൽകിടുന്നു,
കാത്തുകാത്തിരുന്നു വന്നെത്തിയനാളും
എന്തൊരാനന്ദം, ആ നാളുകൾക്ക്.

കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞും മുത്തശ്ശനോടിടഞ്ഞും;
തേന്മാവിൻകൊമ്പത്തൂഞ്ഞാലാടിയും
ആടിയും, പാടിയും, മുത്തശ്ശിക്കഥ കേട്ടും,
ഓടിയെത്തി ആ തിരുവോണനാൾ.

ദശപുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടൊരു
പൂക്കളം തീർത്തിട്ടു,
മാവേലിയെ വരവേൽക്കാനാർപ്പിട്ടു,
പുത്തനുടുപ്പണിഞ്ഞാമോദമോടെയും.

താഴമ്പൂചൂടിതിമിർത്താടിയും
അമ്മാവനുമൊത്തൊരു പോക്കിതാ,
വർഷത്തിലൊരിക്കൽ തുറന്നിടും.
അനന്ത കൊട്ടാരത്തിലേക്ക്.

സായംകാലേ വന്നണഞ്ഞു
സഖിമാരുമൊത്തൊരു കേളിയും,
പുലികളി കണ്ടു ഭയന്നോടിയും
പൂമങ്കമാരുടെ കൈകൊട്ടിക്കളി കണ്ടും,

ഓർത്തോർത്തോരോ ദിവസവും
മായുമ്പോൾ അയവിറക്കുന്നു ഞാൻ
ഒരു ധേനുവെപ്പോലെ,
ബാല്യകാലമെത്ര സുന്ദരം, എത്ര തേന്മധുരം.

മിസ്സിസ് മീനാക്ഷി

മൃഗഭാഷ

പട്ടി സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ലേ? നാവുകൊണ്ടു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വയ്യാത്തതു വാലുകൊണ്ടു പറയുകയാണ് അപ്പോൾ അതു ചെയ്യുന്നത്. അതുപോലെ മൃഗങ്ങൾ പേടിച്ചോടുമ്പോൾ വാൽ അതിൻെറ പിറകിലത്തെ കാലടിയിൽ വച്ചിട്ടാണ് ഓടുന്നത്. ''അയ്യോ. എന്നെ ഉപദ്രവിക്കരുത്'' എന്നാണ് ആ വാൽ വിളിച്ചുപറയുന്നത്.

ഇങ്ങനെ വാലുകൊണ്ട് സംസാരിക്കാൻ ചെന്നായ്ക്കളും മിടുക്കരാണ്. ഒരു ചെന്നായ് സംഘത്തിൽ എല്ലാവരും തുല്യരല്ല. സംഘത്തിന് ഒരു തലവൻ കാണും ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് ശരീരത്തിൻെറ വലിപ്പമനുസരിച്ച് പലപല റാങ്കായിരിക്കും. ഒരു 'സാധാരണ പെൺ ചെന്നായ്' തലവൻെറ അടുത്തു പോകുമ്പോൾ വാല് പിൻകാലുകൾക്കിടയിൽ വച്ചിരിക്കും. ഇല്ലെങ്കിൽ കഥ കഴിഞ്ഞതുതന്നെ.

Scanned by CamScanner

സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ലെങ്കിലും പല മൃഗങ്ങളും ഇതുപോലെ 'വാൽഭാഷ' ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇനിയും പക്ഷികളുടെ കാര്യം നോക്കാം. അവയ്ക്കു 'ചുണ്ടുഭാഷ'യാണ് പ്രധാനം. ഇണക്കുരുവികൾ ചുണ്ടുകൊണ്ട് സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ലേ? എത്ര മനോഹരമായി അവറ്റകൾ ആശയം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു!

ശബ്ദമാണല്ലോ ഭാഷയുടെ ജീവൻ. അക്കാര്യത്തിലും മൃഗങ്ങൾ പിന്നിലല്ല. കോപം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളുടെ ശബ്ദത്തിൽ നിന്ന് അത് തിരിച്ചറിയാൻ പാടില്ല. നമുക്കൊക്കെ പ്രിയങ്കരരായ ആനയുടെ ചിന്നംവിളിയിൽ നിന്ന് അവയുടെ കോപത്തിൻെറ ആഴം അളക്കാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. ഇങ്ങനെ മൃഗങ്ങൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെ ആശയവിനിമയത്തിന് മൃഗഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

നീനു കുര്യൻ
ക്ലാസ് VII

മൂന്നാർ

കാടും മലകളും നിറഞ്ഞു നിൽക്കും
പാടും അരുവിതൻ ദേശം മൂന്നാർ
രാവിലെ കുന്നിൻ ചെരിവുകളിൽ
പഞ്ഞിപോൽ നിറയുന്ന മഞ്ഞും
അതിനിടയിൽ നിന്നൊളിഞ്ഞു നോക്കും
സൂര്യനും ഹാ! എന്തൊരു ഭംഗി!

അധ്വാനത്തിൻ മഹിമകൾ പേറും
തൊഴിലാളികൾ തൻവിയർപ്പുമണികൾ
കൊളുന്തുനുള്ളും കൈകളിലാകെ
വളകൾ കളകളമോതവേ,
നേരം പോയതറിയാതെ മൂവന്തി
നുറുങ്ങുവെട്ടത്തിലമരേ,

അവരുടെ വിജയഗാഥപോലെ
ഒഴുകുമെന്നും മൂന്നാറുകൾ
അരുവികൾ തഴുകും മൂന്നാറുകൾ
തെളിഞ്ഞുനിൽക്കും നീലാകാശവും
മനസ്സിൻ ചില്ലിൽപ്പതിയും
മൂന്നാർ എത്ര മനോഹരമേ!

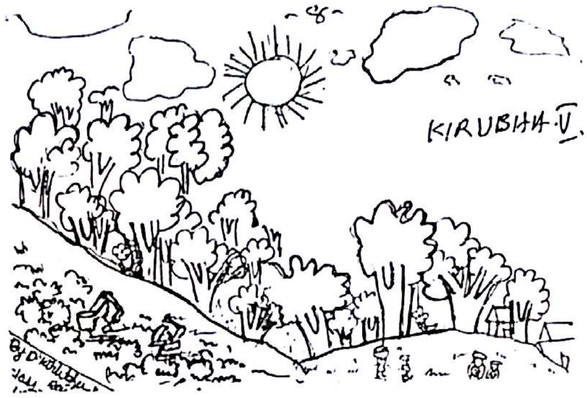

ലതിക, ക്ലാസ് IX

വായനാശീലം മരിക്കുന്നോ....?

20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൻെറ അവസാന വേളയിൽ ഇതാ നമുക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ രസകരമായ ഒരു വിഷയം.

ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൻെറ മുഖച്ഛായ തന്നെ അതിശീഘ്രം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും, പുത്തൻ പ്രവണതകളും ഒരു പുത്തൻ സമൂഹത്തിൻെറ കെട്ടുപണിയ്ക്ക് വഴി തെളിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ഉപഗ്രഹ ചാനലുകളും മറ്റു മാധ്യമങ്ങളുമാണ് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൻെറ ആധിപത്യം വഹിക്കുന്നത്.

ഇങ്ങനെ ദിനം തോറും മാറുന്ന നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ വായന വഹിക്കുന്ന പങ്ക് വളരെയാണ്. ആധുനിക മനുഷ്യന് ലോകത്തിൽ വളരെയധികം കഷ്ടപ്പാടുകളും പ്രശ്നങ്ങളും നേരിടുകയും, അവ പരിഹരിക്കേണ്ടതായും വരുന്നു. ഇന്ന് അവൻെറ ജീവിതത്തിൽ വായനയ്ക്കോ പുസ്തകങ്ങൾക്കോ ഒരു സ്ഥാനവുമില്ല. തൻെറ കുടുംബം, പണം, പദവി മുതലായ ലൗകികമായ ചിന്തകൾ അവനെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും എളുപ്പം മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റുന്ന ഒന്നിലേക്ക് മനസ്സ് തിരിയുന്നു. ചെറുകഥ, നോവൽ, നാടകം എന്നിവ വെറും ബാല്യകാല സ്മരണയായിത്തീരുന്നു. പിന്നെ, വായിക്കുന്ന ഒന്ന് എന്നു പറയുന്നത് വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അതും വിരളമായി പ്രായമായവരിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്നത്തെ കുട്ടികളിലും ഇത് തന്നെയാണ് സ്ഥിതി. പഠിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ മന:പാഠം - കഥകൾ വായിക്കുവാനോ രസിക്കുവാനോ എവിടെ സമയം? എന്തിന്, കഥകൾ കേൾക്കുവാൻ പോലും സമയമില്ല, ഇന്നത്തെ ജനതയ്ക്ക്.

പണ്ടുകാലം മുതലേ നിലവിലുള്ള ശീലമായിരുന്നു വായന. കഥകൾ വായിച്ചും, രചിച്ചുമായിരുന്നു നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ വിശ്രമ സമയം ചെലവഴിച്ചത്. പക്ഷേ ഇന്ന് നമുക്കത് സാധിക്കുന്നില്ല.

ടെലിവിഷൻ, റേഡിയോ തുടങ്ങിയ മാധ്യമങ്ങളിൽ വിശ്രമ സമയം ചെലവഴിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ആനന്ദം തരുന്ന ഒന്നാണ് വായന. രചയിതാവിൻെറ ഭാവനയനുസരിച്ച് സ്വന്തം ഭാവനയിൽ കഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിചെയ്യുകയാണ് വായനക്കാരൻ ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ മികച്ച ഒരു സംതൃപ്തി അവന് ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ യുവ തലമുറയ്ക്ക് ആകർഷകമാവുന്നത് പാശ്ചാത്യരീതികളാണ്. അതിനു വേണ്ടി ഓടി നടന്ന് സമയം കളയുമ്പോൾ അവരിലെ വായന മരിക്കുന്നു.

ആഷലി ചെറിയാൻ
ക്ലാസ് XII

വൈകി വന്ന വിവേകം

ആകാശം ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങി. ആ കറുത്ത അന്തരീക്ഷത്തിൽ ആയിരമായിരം നക്ഷത്രങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു നിന്നു. വീടിന്റെ ഉമ്മറത്തിരുന്നുകൊണ്ട് വിഷ്ണു ഏകാന്തതയിലേക്ക് നോക്കിയിരുന്നു.

ആ വീട് മരണവീടുപോലെ നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു. എവിടെയോ ഒരു പട്ടികുരച്ചു. ആ ശബ്ദം കേട്ടാണ് വിഷ്ണു ഉണർന്നത്. അവന്റെ മനസിൽ ഒരു ചെറ്റക്കുടിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതാ അവിടെ വൃദ്ധനായ ഒരാൾ ആസന്ന നിലയിൽ കിടക്കുന്നു. ഇടക്കിടെ ചുമയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്. അയാൾ അവിടെ കിടന്ന് ചക്രശ്വാസം വലിക്കുകയാണ്. ആരും അയാളെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ആ വീട്ടിലില്ല. ആ ശോഷിച്ച ശരീരത്തിൽ എല്ലുകൾ എത്രയുണ്ടെന്ന് എണ്ണിപ്പറയാം. ആ കണ്ണുകൾ എന്തോ പറയാൻ തുടിക്കുന്നതുപോലെ, അപ്പോഴാണ് വളരെ ക്ഷീണിച്ചു മെലിഞ്ഞ ഒരു സ്ത്രീ അവിടെ വന്നത്. വൃദ്ധനായ മനുഷ്യന്റെ അരികിൽ ആ സ്ത്രീ ചെന്നിരുന്നു. അയാളുടെ ആ നില കണ്ട് ആ സ്ത്രീ കണ്ണുനീർ വാർത്തു. എന്നിട്ട് വീടിന്റെ അകത്തേക്ക് കയറിപ്പോയി. അല്പ സമയത്തിനുള്ളിൽ ആഹാരവുമായി അവർ തിരിച്ചുവന്നു. അയാൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് സംതൃപ്തിയോടെ നോക്കി നിന്നു. കരഞ്ഞു വീർത്ത മുഖവുമായി ഒരു കുട്ടി അവിടേയ്ക്ക് ഓടിവന്നു.

പെട്ടെന്ന് വിഷ്ണുവിന് ബോധം വന്നു. ആ കരഞ്ഞു വീർത്ത മുഖവുമായി അവിടേയ്ക്ക് ഓടിവന്നത് താനല്ലേ? കണ്ണുനീർ വാർത്ത മുഖവുമായി നിന്ന സ്ത്രീ തന്റെ അമ്മയല്ലേ? വൃദ്ധനായ മനുഷ്യൻ തന്റെ പിതാവല്ലേ? കാലം എത്ര പെട്ടെന്ന് മാറിപ്പോയി. ആ ബാലനാണോ ഇപ്പോഴത്തെ ഈ വിഷ്ണു. അവന്റെ ഹൃദയം അറിയാതെ മന്ത്രിച്ചു. നീ ചെയ്തത് ശരിയാണോ? നിന്നെയോർത്ത് വിലപിച്ച ആ സ്ത്രീയോട് നീ ചെയ്തത് കെടും വഞ്ചനയാണ്. ആ സ്ത്രീ ജീവനോടെ ഉണ്ടോ എന്നറിയുവാൻ പോലും നീ അവിടെ ചെന്നോ? ഇല്ല, നീ മനുഷ്യ രൂപത്തിലുള്ള പിശാചാണ്.

ദൈവമേ, അവൻ അറിയാതെ ആ പദം ഉറക്കെ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ മനസ് ഇങ്ങനെ മന്ത്രിച്ചു - വിഷ്ണു നീ ആ പദം ഉപയോഗിക്കുന്നതു പോലും പാപമാണ്. തന്റെ മകൻ ഉയർന്ന നിലയിലാകണം എന്ന ഒറ്റ കാരണത്താൽ ശോഷിച്ച ശരീരവുമായി എല്ലുമുറിയെ പണിയെടുത്ത്, നിന്നെ ഈ നിലയിലെത്തിച്ച നിന്റെ അമ്മയെ - എൻജിനീയർ ആയപ്പോഴേക്കും നീ മറന്നില്ലെ? നിന്നെ ഈ പദവിയിലെത്തിച്ച ആ മഹാമനസ്കതയെ നീ മറന്നില്ലെ? നീ എത്ര വലിയ പാപിയാണ്.

പാപി! പാപി! ആ വാചകം അവന്റെ മനസ്സ് ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടേയിരുന്നു. വിഷ്ണുവിനു തലകറങ്ങുംപോലെ തോന്നി. തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ള വസ്തുക്കളും ജീവജാലങ്ങളും തന്നെ നോക്കി ആർത്തട്ടഹസിക്കുന്നതു പോലെ തോന്നി. ആ രാത്രിയിൽ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ പറക്കുന്ന പട്ടത്തെപ്പോലെ അവൻ നടന്നു.

ആ രാത്രിക്ക് പതിവിലധികം നീളമുള്ളതായി അവനു തോന്നി.

പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടർന്നു. കിളികളുടെ കളകള ശബ്ദം ആ പ്രദേശത്തെ രാത്രിയുടെ യാമങ്ങളിൽ നിന്നും എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. വിഷ്ണു പതുക്കെ താൻ ജനിച്ചു വളർന്ന ആ ചെറ്റകുടിലിനെ സമീപിച്ചു. അവൻ പതുക്കെ ആ കുടിലിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു. അപ്പോൾ അവൻ കണ്ട കാഴ്ച. തന്റെ അമ്മ ആസന്ന നിലയിൽ നിലത്തു കിടക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ അമ്മയെ പതുക്കെ വിളിച്ചു. ആ സ്ത്രീ തന്റെ കണ്ണുകൾ പതുക്കെ തുറന്നു. തന്റെ മുന്നിൽ നിക്കുന്ന ആജാനുബാഹുവായ ആ പുരുഷനെ അവർ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അവരുടെ ചുണ്ടുകളിൽ പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. താൻ കാണുന്നത് വല്ല സ്വപ്നവുമാണോ എന്ന സംശയം ആ വൃദ്ധയുടെ മനസ്സിൽ പെട്ടെന്ന് കടന്നു കൂടി. അവരുടെ കണ്ണുകൾ കണ്ണുനീർ തടാകമായി. അവർ തന്റെ മകനെ ആശ്ലേഷിച്ചു. തന്റെ മകൻ ഉയർന്ന നിലയിലാണ് എന്നോർത്ത് അവർ സംതൃപ്തി പൂണ്ടു.

വിഷ്ണു തന്റെ അമ്മയേയും കൊണ്ടു പട്ടണത്തിലെ അവന്റെ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു.

– സ്നിഷ പത്മനാഭൻ ക്ലാസ് IX

വില്ലൻ ചെടികൾ

ആഹാരത്തിനു വേണ്ടി പരസ്പരം പോരടിക്കുന്ന പതിവ് മൃഗങ്ങൾക്കിടയിൽ സാധാരണമാണ്. എന്നാൽ ചില സസ്യങ്ങളിലും ഈ പതിവുണ്ട്. വെറുതെ പോരടിച്ച് ഓടിക്കുന്നതിനു പകരം എതിരാളികളെ വിഷം കൊടുത്തുകൊല്ലുകയാണ് എന്നു മാത്രം.

ആഹാരം പങ്കിടാൻ മടിച്ച് മറ്റു ചെടികളെ വകവരുത്തുന്ന ഇത്തരം 'ചെടിഭയങ്കരന്മാരെ' കാണണമെങ്കിൽ മരുഭൂമിയിൽ ചെന്നാൽ മതി. അവിടെ വളരുന്ന 'ബ്രലിറ്റിൽ ബുഷ്' പോലുള്ള ചില കുറ്റിച്ചെടികളാണ് ഈ വില്ലന്മാർ. അവയുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തെങ്ങാനും മറ്റു ചെടികളുടെ തൈകൾ പൊട്ടിമുളച്ചാൽ മതി അവ ഉടനെ എതിരാളിയുടെ മേൽ ഇലകൾ പൊഴിക്കാൻ തുടങ്ങും. വിഷം കലർന്ന ഇലകളാണിവ. അതോടെ ആ തൈകളുടെ കഥ കഴിയുകയും ചെയ്യും.

പ്രിജു ജേക്കബ് പോൾ ക്ലാസ് IX

മരുന്ന്

ഒരു ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടർ ഭ്രാന്ത് ചികിത്സിച്ചു ഭേദമാക്കുവാനുള്ള ഒരു മരുന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. ഈ മരുന്ന് അദ്ദേഹം മൂന്നു രോഗികളിൽ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കി. അദ്ദേഹം അവർക്ക് മൂന്ന് കസേരകൾ നൽകി.

ഡോക്ടർ: 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മൂന്ന് സൈക്കിൾ തന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അത് ചവിട്ടിക്കൊള്ളുക'

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ രണ്ടു രോഗികൾ സൈക്കിൾ ചവിട്ടുന്നതുപോലെ കാണിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഒരാൾ മാത്രം അനങ്ങാതെ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഒരാൾക്കെങ്കിലും തന്റെ മരുന്നു ഫലിച്ചല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് ഡോക്ടർ സന്തോഷിച്ചു.

ഡോക്ടർ: 'നിങ്ങൾ എന്താണു സൈക്കിൾ ചവിട്ടാത്തത്?'

രോഗി: 'ഞാൻ ഇറക്കം ഇറങ്ങുകയാണ് പിന്നെന്തിനു ചവിട്ടണം?'

അരുൺനാഥ്, ക്ലാസ് VIII

Scanned by CamScanner

ഉപഗ്രഹചാനലുകൾ

പാശ്ചാത്യ നാടുകളിൽ ഇന്ന് കുട്ടികളെ ടി.വി.യിൽ നിന്നുമകറ്റി നിർത്തുവാൻ വഴികളാരാഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ നമ്മുടെ രാജ്യത്താകട്ടെ വിദേശചാനലുകൾ എന്ന രാക്ഷസൻമാർ നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തെയും തലമുറയെയും ചവിട്ടിയരയ്ക്കുവാൻ കാലുയർത്തി നില്ക്കുകയാണ്.

സാംസ്കാരികാക്രമണം ഇന്ന് പല തുറകളിലൂടെയാണ് അരങ്ങേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ഒന്നാണ് വൈദേശിക ഉപഗ്രഹ മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം. ഇന്ന് നമ്മുടെ മേലുള്ള സാംസ്കാരികാക്രമണം അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ അവ തമ്മിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള യുദ്ധത്തിലാണ്. ഇന്നൊരു പുതിയ ചാനൽ തുടങ്ങുന്നു എന്നത് പുതു വാർത്തയല്ല. നൂറിലധികം ചാനലുകൾ വിവിധ പരിപാടികൾ ഒരേസമയം സംപ്രേക്ഷണം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയൊരു സൗകര്യം തള്ളിക്കളയുന്നവരല്ല നമ്മൾ. എങ്കിലും ഇവയുടെ സ്വാധീനം കൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന വിപത്തുക്കൾ നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. സംപ്രേക്ഷണം ചെയ്യുന്ന പരിപാടികൾ ജീവിതവുമായി ഒട്ടും ബന്ധമില്ലാത്തതും, മനുഷ്യമനസ്സിനെ ദുഷ്ടമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണ്. മുതിർന്നവരെയും കുട്ടികളെയും ഒരുപോലെ പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ദൂഷിതവലയത്തിലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കുകയും അവരുടെ മാനസിക നിലയെ തകിടം മറിക്കുകയും കൂടുതൽ ലൈംഗികാഭാസത്തിലേയ്ക്ക് വഴിതെറ്റിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. കുട്ടികൾ ഇവയിൽ നിന്നും വിട്ടുനില്ക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വിധമുള്ള ഗുരുതരമായ മാനസികാവസ്ഥയിലായിരിക്കുന്നു എന്നാണ് പഠനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇതിനാൽ നമ്മുടെ ദേശീയ ചാനലായ ദൂരദർശനും വൈദേശിക ചാനലുകൾക്ക് തുല്യമായ പരിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ പ്രേരിതരാകുന്നു. 'ഡള്ളാസ്' എന്ന ഡി.ഡി.-2 ഇതിനൊരുദാഹരണം മാത്രമാണ്. ഭാരത സ്ത്രീകൾക്ക് സംസ്കാരത്തിലും സമൂഹത്തിലുമുണ്ടായിരുന്ന മാന്യതയും ഉന്നത പദവിയും ഇടിച്ചു താഴ്ത്തുന്ന പരിപാടികൾ ആശാവഹമല്ല.

-ബിനിഷ് ബാബു
ക്ലാസ് XII

* * *

വാർത്താവിനിമയത്തിൽ ഫോട്ടോഗ്രാഫിക്കുള്ള പങ്ക്

ഇന്ന് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ മേഖലകളിലും ജീവിത സ്മരണകൾ ചിത്ര രൂപത്തിൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമമാണ് ക്യാമറ. ഛായാഗ്രഹണം ഇന്ന് പലരുടെയും ഇഷ്ടവിനോദമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിലൂടെ പല ഛായാപടങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നു.

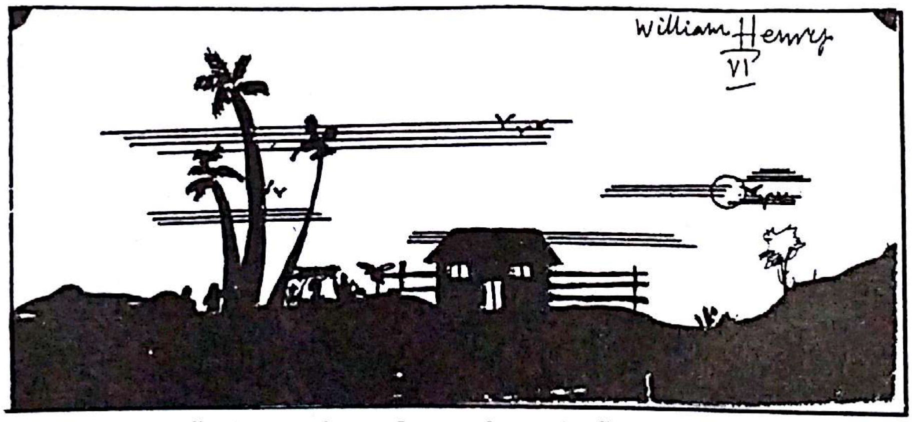

1888-ൽ അമേരിക്കയുടെ ജോൺ കാർബട്ടാണ് ഫിലിം ഛായാഗ്രഹണം കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഫിലിമിനു മുൻപ് കടലാസിലും, അതിനുമുൻപ് ലോഹത്തിലുമാണ് ചിത്രങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചിരുന്നത്. പിൻഹോൾ ക്യാമറകൾ മുതൽ പോളറോയ്ഡ് ക്യാമറകൾ വരെ ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. പണ്ടത്തെ ക്യാമറകളെക്കാൾ മുന്തിയതും, വില കുറഞ്ഞതും വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുമായ ക്യാമറകളാണ് ഇന്നുള്ളത്.

വാർത്താവിനിമയ രംഗത്ത് ഇന്ന് ഛായാഗ്രഹണം ഒരു പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നുണ്ട്. പത്രങ്ങളിൽ വരുന്ന് വാർത്തകളുടെ സത്യാവസ്ഥ കാണിക്കുവാൻ ഫോട്ടോകൾ സഹായിക്കുന്നു. വാർത്താവിനിമയത്തിനു ആധികാരിക റിപ്പോർട്ടുകൾ നല്കുവാനും ഛായാഗ്രഹണം സഹായിക്കുന്നു. ഇതിനൊരുദാഹരണമാണ് അമേരിക്ക-വിയറ്റ്നാം യുദ്ധത്തിൽ എടുത്ത ലോകപ്രശസ്തമായ ഒരു ചിത്രം. ആ ചിത്രം അമേരിക്ക വിയറ്റ്നാമിൽ ചെയ്യുന്ന ക്രൂരതയുടെ തീവ്രത എടുത്തു കാണിക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. പോലീസുകാരും സമൂഹത്തിലെ ഉന്നത സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവരും നടത്തുന്ന മനുഷ്യാവകാശ ധ്വംസനങ്ങൾ എടുത്തു കാണിക്കുവാൻ പത്രങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. ഇന്ന് വാർത്താവിനിമയ

Scanned by CamScanner

ത്തിൽ അവിഭാജ്യഘടകമായി മാറിയ ഛായാഗ്രഹണം വായനക്കാരെ കൂടുതൽ ആകർഷിക്കുന്നു. പത്രങ്ങൾക്ക് ഛായാഗ്രഹണം ഒഴിച്ചു കൂടാൻ പറ്റാത്ത ഒരു ഘടകമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ പത്രാധിപർ ഛായാഗ്രഹണത്തിന് പ്രാധാന്യം നല്കിപ്പോരുന്നു.

ഛായാപടങ്ങളുടെ അഭിലഷണീയത കണക്കാക്കുന്നതിന് പല മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി അവ സന്ദർഭത്തിന് യോജിച്ചവയായിരിക്കണം. രണ്ടാമതായി വിഷയത്തിന് ലക്ഷ്യവും പ്രാധാന്യവും നല്കിയിരിക്കണം. ടെലിവിഷൻ വാർത്തകളുടെ ആരംഭത്തിന് വഴിയൊരുക്കിയത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഛായാഗ്രഹണമാണ്.

ഫോട്ടോഗ്രാഫി പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ കടന്നു കൂടുവാനും പ്രാധാന്യം നേടുവാനും പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. യാദൃച്ഛികമായ സംഭവങ്ങളും വസ്തുതകളും രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുവാൻ ഛായാപടങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു.

പത്രപ്രവർത്തനത്തിന് ഒരടിസ്ഥാനം ഛായാഗ്രഹണം നല്കുന്നു. വായിക്കാനറിയാത്ത നിരക്ഷരർക്ക് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഛായാപടങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. കാണാതെപോയ വ്യക്തികളെ ഛായാചിത്രത്തിലൂടെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും സഹായിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഛായാഗ്രഹണം പത്രപ്രവർത്തനത്തിന് ഒരു പുതിയ മാനം നേടിക്കൊടുക്കുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

അമർ എബ്രഹാം,
ക്ലാസ് XII

വന്ദനം

ആലയം വിദ്യാലയം
ടാറ്റാ തന്നുടെ വിദ്യാലയം
നാമം നല്ല നാമം
ടാറ്റാ തന്നുടെ അഭിമാനം.

ഉന്നതിയെന്നാം നാമത്തിൻ പൊരുൾ
എന്നുമെന്നും ഓർക്കനാം
ഉണരുന്നിവിടെ സകല കലകളും
ഉൾക്കൊള്ളണമീ നാമം

അർത്ഥം വിദ്യാർത്ഥികൾ തൻ നാമം
അക്ഷരാർത്ഥം അറിയുന്നോർ
അദ്ധ്യാപകരാം നമ്മൾക്കെന്നും
അർത്ഥം തന്നെ ഇവരെന്നും

– മിസ്റ്റർ ജി. ഉല്ലാസ്

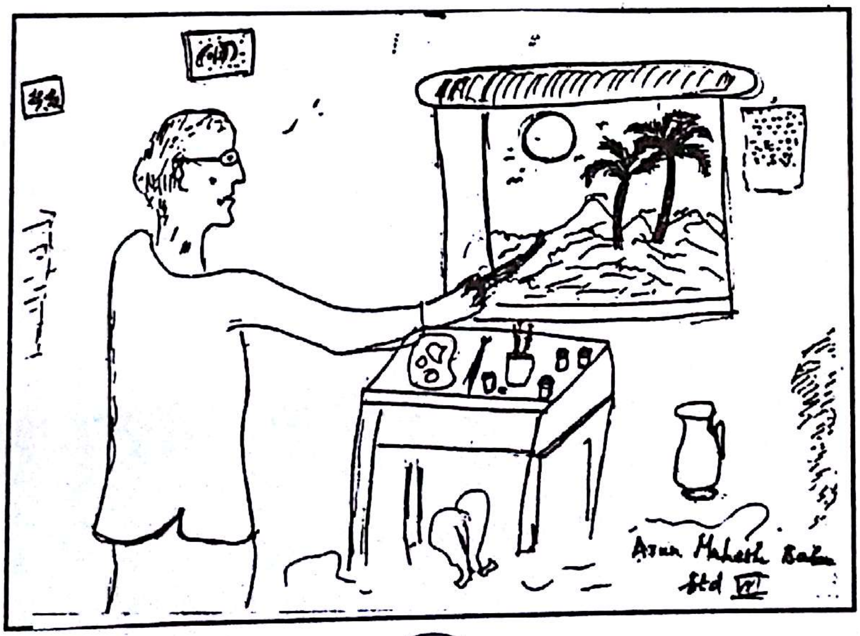

എനിക്കു പറക്കുവാൻ ചിറകുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലോ!

ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഞാൻ സ്കൂളിലേക്ക് പോകുകയായിരുന്നു. സ്കൂളിൽ ചെന്നപ്പോഴാണ് ആദ്യത്തെ പീരിയഡ് ഹിസ്റ്ററിയാണെന്ന കാര്യം ഞാൻ ഓർത്തത്. എനിക്ക് ആ കാര്യം ഓർത്തപ്പോഴേ ഉറക്കം വരുവാൻ തുടങ്ങി. ഹിസ്റ്ററി പീരിയഡ് ആരംഭിച്ചു. അതു-പോലെ തന്നെ എന്റെ ഉറക്കവും ആരംഭിച്ചു. പെട്ടെന്നാണ് എനിക്കൊരു വിചാരം തട്ടിയത്. എനിക്കു പറക്കുവാൻ ചിറകുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലോ?

ഉടൻ തന്നെ എന്റെ പുറകിൽ ഞാൻ രണ്ടു ചിറകുകൾ കണ്ടു. ക്ലാസിലെ കുട്ടികളും അദ്ധ്യാപികയും നോക്കിനിൽക്കെ ഞാൻ പറന്നുയരാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ കേരളം മുഴുവനും പറന്നുകണ്ടു. കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞ-പ്പോൾ ഞാൻ മഹാരാഷ്ട്രയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവിടത്തെ കാഴ്ചകൾ അസഹനീയമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ ഭൂമി കുലുക്കത്തിൽ എല്ലാവരുടെയും വീടുകൾ നശിച്ചിരുന്നു. പലരുടെയും ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. പലരും കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്ക് വളരെ സങ്കടം തോന്നി. ഞാൻ അവരെ കഴിയുന്നത്ര സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഞാൻ അവർക്കു പല തമാശകളും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. അവരെല്ലാവരും എന്റെ കഥകൾ രസിച്ചു കേട്ടു. എനിക്ക് അവരോട് യാത്ര പറയേണ്ട സമയം വന്നു. ഞാൻ അവരോട് യാത്ര പറഞ്ഞു തിരിച്ചു.

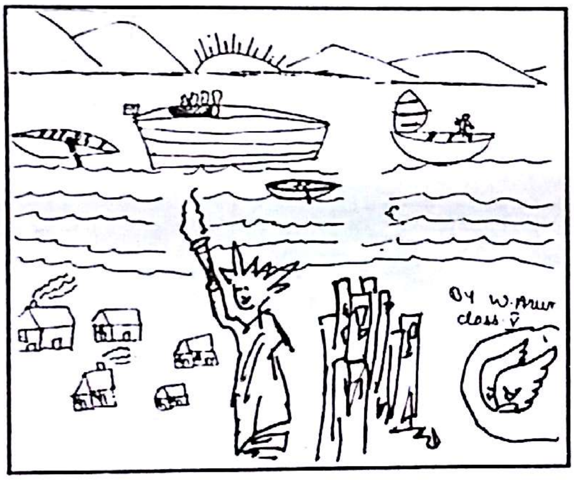

പിന്നീട് ഞാൻ ഇന്ത്യയുടെ പുറത്തേക്കു പറന്നാലോ എന്നു വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറന്നു. മൂന്നു മണിക്കൂറിനുശേഷം ഞാൻ റുവാൻടായിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവിടത്തെ കാഴ്ചയും എനിക്കു സങ്കടം തന്നെയായിരുന്നു തന്നത്. അവിടെ പലരും വിശപ്പും ദാഹവും കൊണ്ട് വലയുകയായിരുന്നു. അവിടെയും ഞാൻ കഴിയുന്നത്ര അവരെ സന്തോഷപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു.

പിന്നെ എനിക്കൊരും മോഹം. ഒന്നു ലിബർറ്റിയുടെ
പ്രതിമ കണ്ടാലോ എന്ന്. വേഗം ഞാൻ അങ്ങോട്ട് തിരി
ച്ചു. ഞാൻ ലിബർറ്റിയുടെ പ്രതിമ ശരിക്കും കണ്ടു.
ഞാൻ അതിന്റെ മുകളിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.
അപ്പോൾ നേരം ഇരുട്ടുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഞാൻ
വേഗം ഇന്ത്യയിലേക്കു പറന്നു. അങ്ങനെ കേരളത്തിൽ
എത്തി. ഞാൻ ഉടനെതന്നെ വീട്ടിലേക്കു പറന്നു. അവി
ടെച്ചെന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്നെന്റെ ചിറകുകൾ അപ്രത്യക്ഷ
മായി. അങ്ങനെ ചിറകുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലോ
എന്ന എന്റെ മോഹം സഫലമായി.

-നിത ജയപ്രകാശ്
ക്ലാസ് VIII

ജീവിതപ്പൊരുൾ തേടി

സാഗരവീചികളിലേയ്ക്കു നോക്കി ഞാൻ-
നിസ്സംഗനായീ നിന്നു.
മോഹങ്ങളെന്നെ മാടി വിളിച്ചു
തീരത്തു-കൂർപ്പിച്ച ഇറുക്കയുമായ്
നിന്നുഞാൻ, വിരസനായ്
ചുവന്ന സൂര്യനെ നോക്കി
ഓർമ്മകൾ ഊർന്നിറങ്ങി
പിന്നിലേയ്ക്ക്....
മോഹങ്ങൾ നിരാശരായ്
കടലിലേയ്ക്കും....
വെട്ടിത്തിളങ്ങി പിൽക്കാല കനവുകൾ
സായംസന്ധ്യയിൽ.....
ചിപ്പിതൻ പുറംതോടിലെന്ന പോലെ
പിന്നിട്ട ജീവിതം....
തീരത്തു തീർക്കും മൺസ്വപ്നങ്ങളെ
തകർത്തെറിഞ്ഞു ഞാൻ തിരയിലേയ്ക്ക്
ഇറുകെ പിടിച്ചു കിടന്നു ഞാൻ!
യാഥാർത്ഥ്യത്തിൻ വഴുക്കുന്ന
കടൽക്കല്ലിന്മേൽ
ജീവിത സാഫല്യത്തിനായ്
കാത്തുകിടക്കും മുത്തുച്ചിപ്പിപോലെ
ഒരിറ്റു ശാന്തിക്കായ്...
ഒരിറ്റു ശാന്തിക്കായ്....

മിസ്റ്റർ കെ.കെ. ശശി

Acknowledgement

We are grateful to M/s Ayodhya Printers for having completed our magazine work on time, inspite of a major fire in their Press, which caused a lot of damage to their machines.

Scanned by CamScanner

Annual School Exhibition

Inauguration by Mr. S.A. Sabavala- Director, Tata Sons Ltd.

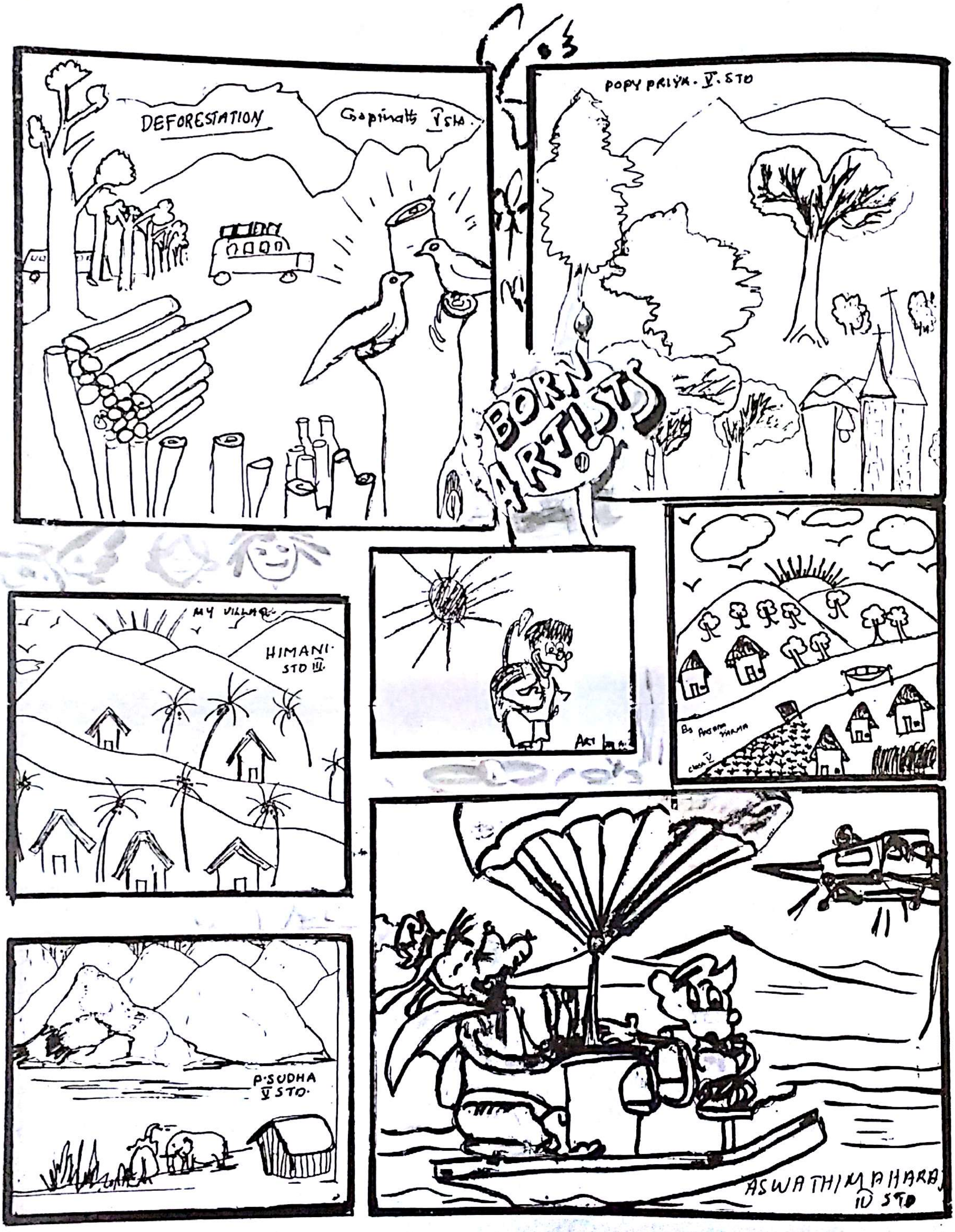

Scanned by CamScanner

Acme – The goal
The Best house
in Sports 96 and
CCA 95 –
Anaimudi House

lass X with the
eaching faculty

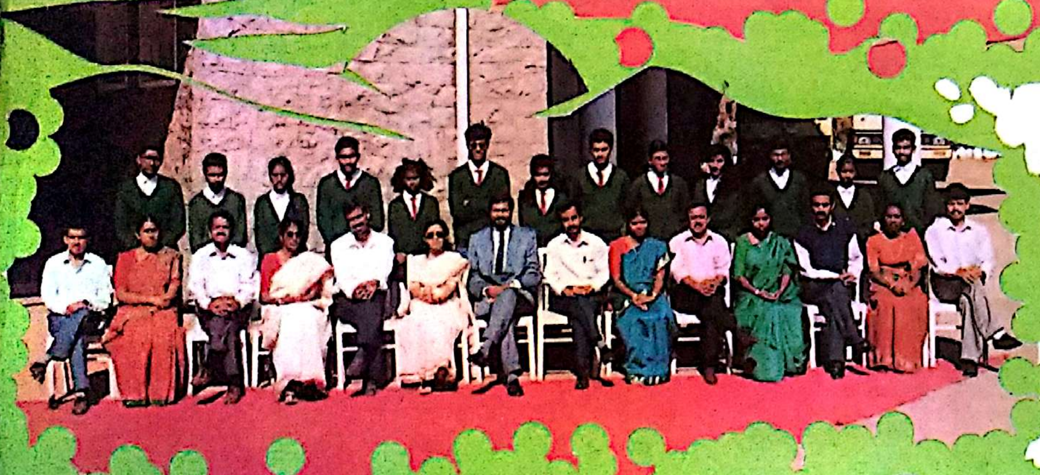

Flagbearers of
the School –
outgoing
class XII

laking the
chool clock tick.
on-teaching staff.

Scanned by CamScanner

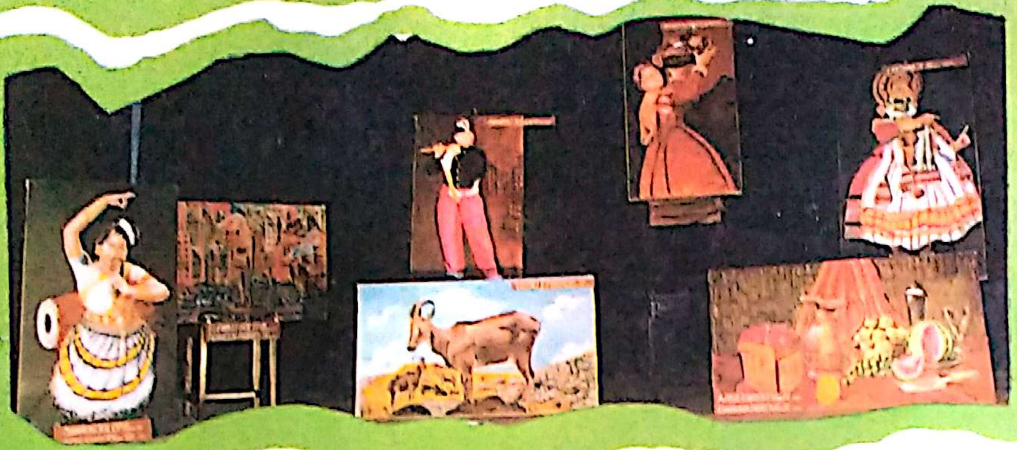

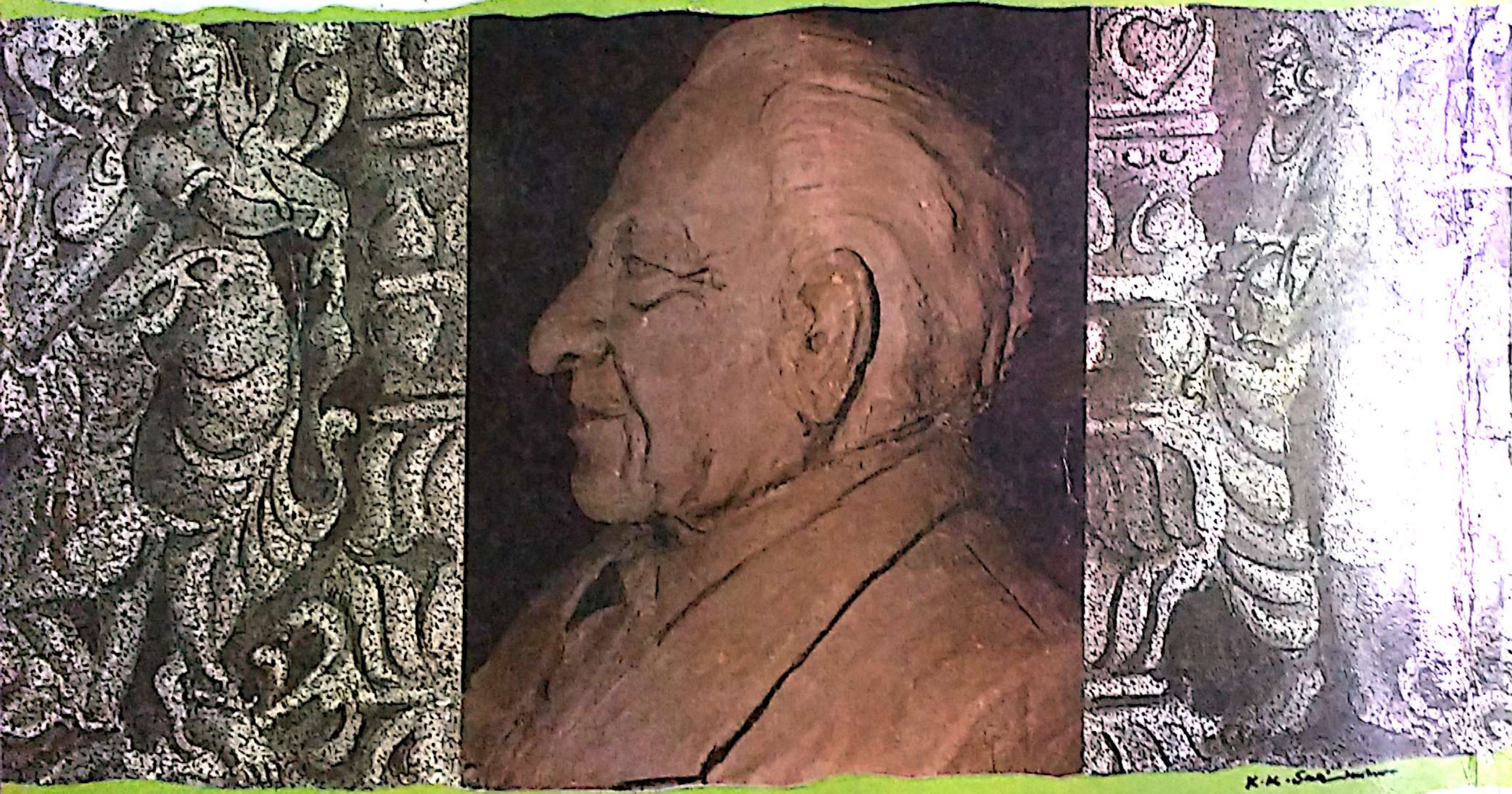

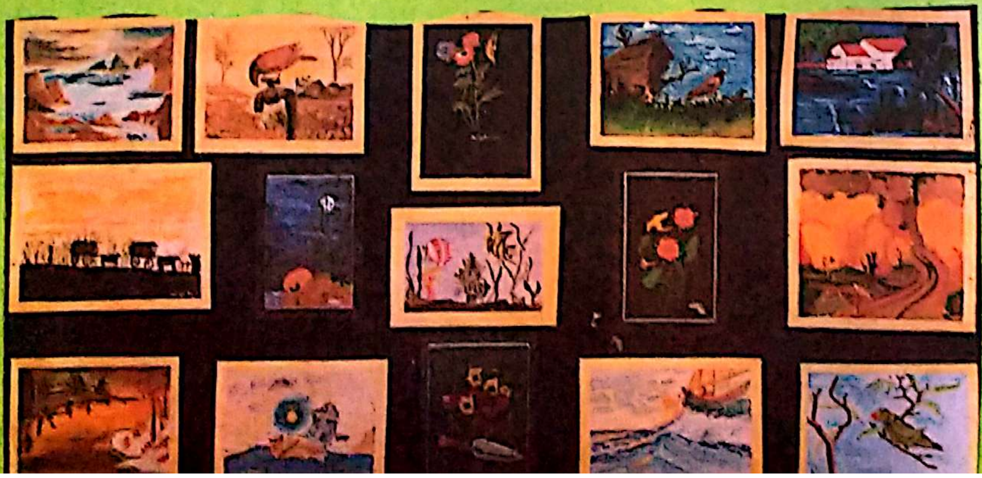

Scanned by CamScanner